Đó anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrùs Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

Cảo động

SỐ 197 — 10 TRANG 8Đ. — THỨ BẢY 29-11-1969

CẢO LIÊN

TỰ DO — DÂN CHỦ — TIẾN BỘ

Chủ Nhiệm VÕ-BÌNH-SƠN — Giám Đốc Chánh Trị G.S. NGUYỄN-V-BÔNG — Tổng Thư Ký Tòa Soạn PHI VÂN — Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan đình Phùng Sg D.T.: 25.275

Trêo cẳng ngỗng trong vụ án Huỳnh-v-Trọng: Những người «bên này» bàu chữa cho những kẻ «bên kia» !

VNCH VÀ VC BỒNG Ý ĐỂ MỸ VÀ BV THƯƠNG THUYẾT MẬT?

VỤ ÁN « CHÁNH TRỊ » CỦA THẾ KỶ TRƯỚC TÒA ÁN QUÂN SỰ MẶT TRẬN LƯU ĐỘNG VÙNG III C.T

HƠN 100 KÝ-GIẢ trong và ngoài nước theo dõi

Bên lề phiên tòa, Ký giả Phan Nghị hỏi các Ký giả: CÓ ĐỨA NÀO chưởi tao không?

● KHI «PHẾ BÊN NÀY» CÀI CHO «PHẾ BÊN KIA».

Có đứa nào chửi tao không?

Trong khi chờ đợi đã được đưa vào phòng xử, các bị can đã được đến ta đứng trước cửa nhà giam tại Tòa án quân sự, trong số này có 2 ký giả Phan Nghị và Cao Trần là được các bạn đồng nghiệp chú ý hơn cả. Sau 4 tháng bị giam giữ.

Chúng tôi thấy Ký giả Phan Nghị có vẻ ốm và già đi, mặc dù được ở trong mát, da anh trắng ra.

XEM TIẾP H TRANG 7

ngay từ phiên tòa thứ nhứt có thể kéo dài nhiều ngày... và có thể có nhiều yếu tố bất ngờ...

✱ của XUÂN MAI và CHÍ LINH ✱

SAIGON 28-11.— Vào lúc 9 giờ sáng 28-11 Phiên Tòa Mặt Trận Lưu Động Vùng 3 Chiến thuật đã nhóm tại Nha Quân Pháp, đại lộ Bạch Đằng Saigon do Trung tá Triệu Khắc Huỳnh ngồi ghế chánh thẩm và Thiếu tá Nguyễn Đình Tứ ngồi ghế Ủy viên Chính Phủ xét xử vụ án phạm (xem bản cáo trạng đăng kèm).

Hơn 100 ký giả trong và ngoài nước cùng với hơn 100 thân nhân các bị cáo đã có mặt ở Tòa.

Thành viên luật sư biện hộ cho các bị can gồm 20 người và có những luật sư đành tiếng như:

Trần văn Tuyên, Trần ngọc Liễng, Phan tấn Chức, Lâm Đề Trinh, Võ văn Huyền, Phan thanh Hy, Trần văn Tuấn, Trương Đình Đạt, Nguyễn văn Hoàng, Lê thế Hùng, Lê tất Hảo, Lê nguyên Phu, Dương bằng Lương, Dương Mỹ Linh và Lê Thăng.

Bản cáo trạng dài 23 trang in Ronéo khổ giấy rất đã được đọc lên gần một tiếng rưỡi đồng hồ.

Đến 10 giờ 15 Tòa bắt đầu lần lượt thẩm vấn các bị can.

Nguyễn văn Kính, Nguyễn văn Giác, Bùi Hữu Tự, Võ Ngọc Nhạ, Lê Hữu Thủy và Huynh văn Trọng.

Trong 6 người này thì 4 người: Kính, Tự, Nhạ, Thủy là người Đắc, còn Trọng người Trung, và Giác người Nam.

Thẩm vấn bị can Huỳnh văn Trọng xong thì đã 1 giờ chiều cho nên Tòa tuyên bố tạm nghỉ và sẽ tái nhóm vào lúc 16 giờ chiều cùng ngày.

(MAI TIẾP)

ĐỌC TRANG 3 Trang Chánh Trị và sưu khảo

NGUYỄN VĂN BÀN CÁO TRẠNG

VỤ HUỲNH-V-TRỌNG

I.— Chỉ rõ vụ bị can

Võ ngọc Nhạ tự Hoàng Long tự Giác tự Ba bổ Cân, lứa 250 và 28 đội Kim, sinh 1930 tại Hội Khê, Vũ Tiên, Thái Bình (BV) con Võ văn Hòa và Nguyễn thị Loan.

— Lê Hữu Thủy lứa Thắng bút hiệu Nhị Hồ, Vũ Song Cung, Thanh Đình bổ 259, sinh 1926 tại Hoàng Quang Thanh Hóa (BV) con Lê hữu Liêu và Lê thị Chanh.

— Nguyễn Xuân Hoè, thứ 251 sinh 1923 t., phụng thờ Cat Huê con Nguyễn Khắc Ng và thị Hoè.

— Nguyễn Văn Kính tự Nguyễn Trọng Lương bổ Đại Minh Minh, sinh 1925 tại Hải Phòng (BV) con Nguyễn văn Khiếp và Nguyễn thị Giai.

Nguyễn văn Giác tự Nguyễn văn Hai tự Nguyễn văn Nam, Nguyễn văn Ba bổ Chín Lang, Nhu hàng tức Hai Sam đội Kiên Quyết bậc L. 19 sinh 1919 tại xã Hòa lộc, Mỏ Cày Kiến Hòa con Nguyễn văn Điều và Trần Thị Sanh.

Võ Hòa Rượt, sinh 1923 tại xã Thọ Cao Tiên Hưng Thái Bình (BV) con Võ Hữu Diệp và Nguyễn Thị Mới.

— Bùi Hữu Tự đội Thắng, sinh 1913 tại Gia Cấp Tiên Hưng Thái Bình (BV) con Bùi Chính Tam và Nguyễn Thị Lam.

— Phạm Văn Sử tự Sáu, tự Bình tức Võ Văn Ân sinh 1927 tại Tân Tiến Gia Lộc Hải Dương (BV) con Phạm Văn Mậu và Đoàn Thị Di.

XEM TIẾP C TRANG 7

DƯ LUẬN ĐANG BÀN TÁN XÔN XAO VỀ TIN ĐỒN:

L. S. Trần Ngọc Liễng và nữ DB Kiều Mộng Thu

SẼ ĐƯỢC LÊN TIẾNG Ở ĐẠI HỘI CƯ SĨ PHẬT GIÁO TOÀN QUỐC (ẤN QUANG)?

✱ NGỌC CUNG — SÔNG ANH ✱

SAIGON (28-11).— Như tin đã loan, hồi 9 giờ 30 sáng ngày 27-11 tại Trung Tâm Quảng Bước 294 Công Lý Saigon. Uỷ ban tổ chức Đại hội Cư Sĩ toàn quốc thuộc khối Phật Giáo VNTN Ân quang đã mở một cuộc họp báo tiếp xúc với các ký giả trong và ngoài nước để trình bày về thành phần và mục đích cuộc Đại hội Cư sĩ toàn quốc tổ chức ngày 28-11 đến 1-12-69.

Tham dự cuộc họp báo này có các vị Đại Đức Thích Pháp Siêu, Thích Hộ Giác, Th. Tọa Thích Huyền Diệu và các ông Nguyễn duy Tài, Châu kim Đính, Nguyễn lương Ký, G.S. Bùi Nhung, D.B. Dương văn Thụy. Nguyễn văn Phú v.v...

Được biết, đây là lần đầu tiên Giáo hội tổ chức Đại hội cho hàng cư sĩ tại gia. Thành phần Đại hội quy tụ đủ 600 cư sĩ đại biểu toàn quốc cho 59 đơn vị Tỉnh, Thị và Quận Đô Thành.

Thời gian đại hội sẽ kéo dài từ 28-11 đến 1-12 và dưới sự chứng minh của Đức Tăng Thống H.T. Thích Tịnh Khiết và sự chủ tọa của Thượng Tọa Viện Trưởng VHĐ cùng Hội đồng lưỡng viện.

Tham D.B. Thích Hộ Giác thì mục đích của cuộc Đại Hội nầy là kiểm điểm các hoạt động Phật sự đã qua. Bàn thảo về quy chế Tăng và Cư sĩ là cơ quan trực tiếp lãnh đạo cư sĩ sau cùng là hoạch định một đường lối sinh hoạt thích nghi cho cư sĩ trong những ngày sắp tới. Ngoài ra Đại hội cũng có mục đích trao đổi những thắc mắc, kinh nghiệm và những trở ngại mà các đơn vị toàn quốc đã gặp phải.

XEM TIẾP B TRANG 7

Tối Cao Pháp viện lại dinh

SAIGON 29-11 (XM).— Tối Cao Pháp Viện đã nhóm xử vào hồi 9g30 sáng qua để phán quyết về trình cách bất hợp hiến của Nghị định 1569 theo lời yêu cầu của Thượng Viện.

Bên Thượng Viện có nhờ luật sư Nguyễn Lâm Sanh đại diện nhưng vắng qua không hiểu vì bận việc hay sao mà luật sư Nguyễn lâm sanh không đến Hội đồng tối cao pháp Viện tuyên bố dính xử đến 9-12-69.

Cảo LIÊN

TRƯỚC KHI RA ĐI, ĐẠI SỨ LODGE GỞ HẾT MỌI CHƯƠNG NGẠI:

Hoa-Kỳ sẵn sàng thương thuyết RIÊNG RẼ VỚI BẮC VIỆT (KHÔNG CÓ V.C.)

VỀ VẤN ĐỀ TRIỆT THOÁI QUÂN ĐỘI VÀ CHÁNH PHỦ LIÊN HIỆP TẠI MIỀN NAM VIỆT NAM

● Các phát ngôn viên VNCH: Vấn đề trên không có nghĩa là Mỹ thay đổi lập trường và Chánh phủ VNCH sẽ không chấp nhận bất cứ quyết định nào, nếu VNCH không đồng ý...

BA LÊ (tin phối hợp) 28-11.— Đại sứ Henry Cabot, trưởng phái đoàn Mỹ tại hòa đàm Ba Lê vừa xin từ chức và sẽ bắt nhiệm vụ vào ngày 8-12, lập lại lời tuyên bố sau phiên nhóm thứ 43 của hòa đàm Ba Lê, nói rằng Mỹ sẵn sàng thương thuyết riêng rẽ và mật với BV, chứ với một mình BV mà thôi, vì vấn đề triệt thoái quân đội và chính phủ liên hiệp.

Các nguồn tin ngoại giao xác nhận nầy, mà nói rõng như vậy là trước khi ra đi, ông Lodge đã gỡ hết mọi chướng ngại vật trên con đường đi đến những cuộc mật đàm Mỹ BV.

Đại sứ Lodge trong một lời tuyên bố với báo chí hôm thứ tư, nói rằng Mỹ sẵn sàng thương thuyết riêng rẽ và bí mật với BV về việc thành lập một chính phủ liên hiệp tại Saigon.

Lời tuyên bố của ông Lodge đã xảy ra sau một bản thông cáo của ông trả lời cho những sự tố cáo của Xuân Thủy. Bản thông cáo của ông trong thực chất cũng chẳng có gì lạm trừ ngoại cho mặt dân Mỹ BV, mà chỉ có giá trị biện hộ rằng nếu BV có thực chí mặt dân, thì Mỹ lại càng có thiện chí mặt dân hơn nữa.

Lời tuyên bố của ông Lodge hôm thứ tư như sau: Chúng tôi sẵn sàng thương thuyết về bất cứ chuyện gì, và chúng tôi hy vọng phe kia cũng sẵn sàng bắt cứ chuyện gì! Ông còn thêm: «Tôi không nghĩ rằng có một vấn đề nào trong việc thương thuyết về một chính phủ liên hiệp, và về các vấn đề khác với BV».

Rồi có lẽ để vừa lòng Saigon, ông thêm một câu mơ hồ: «Tôi không chủ trương rằng chúng ta ép buộc phải chấp nhận chính phủ liên hiệp lâm thời tại Nam VN.

VC và VNCH đều đồng ý

Các nguồn tin ngoại giao cho rằng cả VC lẫn VNCH đều đồng ý để cho Mỹ và BV thương thuyết về những vấn đề liên quan mật thiết đến họ mà không cần có sự tham dự trực tiếp của họ trong các mật đàm này.

Phái đoàn VC chỉ nói: «Trên nguyên tắc thì đang là ra Hoa Kỳ phải giữ riêng chính phủ cách quang lâm thôi, nhưng vì thái độ của Mỹ đã như vậy, thì chúng tôi đồng ý để BV một mình đối với Mỹ miễn là mọi vấn đề được giải quyết trên cho bên giải pháp 10 điểm của chúng tôi».

XEM TIẾP M TRANG 7

MỘT LẦN NỮA (CÓ LẺ LÀ LẦN CUỐI CÙNG)...

Đ.T DƯƠNG-V-MINH minh xác lập trường...

LTS.— Cách đây không lâu, CT chúng tôi có viết bài thơ phiên việc ĐT Dư-Minh không chịu sắc định lập trường trong vụ «Lực Lượng thứ Ba, Liên hiệp, Không liên kết».

Từ nhiều hướng, có người chỉ trích rằng CT đã nặng lời chỉ trích một bực đàn anh nhiều uy tín số 1 cầm tính. CT chỉ biết làm thính chờ đợi ngày ĐT Minh minh xác lập trường của ông để sau sống bàn đọc. Dịp để đã đến với cuộc phỏng vấn ông DV Minh của kỳ giả Françoit Nivolon của báo Figaro (ngày nhựt báo Pháp xu hướng chống Cộng rõ rệt) ngày 26-11-69. Dưới đây là bản dịch theo điện tín của Nivolon đánh đi.

C.T.

SAIGON (26.11).— BT Minh đã tiếp tôi vào sáng hôm nay, tại nhà ông Khu ở hướng nghỉ lễ sau. Đích thân ông ta mời tôi vào văn phòng và sau đó đưa tôi ra tới cửa.

Ông Minh mặc quần mầu xám xám sơ mi cụt tay, cười sáng rỡ, nhờ ông mới trông lại hàm răng từ mấy tháng nay. Nét mặt hơi gầy thêm và tóc ông bạc nhiều hơn trước.

Nước da sạm nắng chứng tỏ ông là người sống ngoài trời: nhiều hơn trong phòng giấy với các bồ-nơ. Trong căn phòng nhỏ chúng tôi nói chuyện, chỉ có một ít giấy tờ, một số sách, mấy cái vơi đanh tư nít bà chỗ nầy chỗ kia nhưng không có sách và chánh tị.

Hàng ngày ông Big Minh dành từ sáu mươi giờ đồng hồ, mọn thể thao ông thích nhất. Bên người là khu vườn lớn, trồng hoa rất nhiều. Hoa Lan [illegible] ông nhà của ông Minh, chính tay ông chăm sóc và đẹp nhất Saigon.

XEM TIẾP G TRANG 6

NGOẠI TRƯỜNG TRẦN-V-LÂM CHO BIẾT:

CHƯA CÓ QUYẾT ĐỊNH THAY ĐỔI PHÁI ĐOÀN V.N.C.H.

TẠI BÀN HỘI NGHỊ BALÉ

SAIGON (VTX) 28-11.— Ngoại Trưởng Trần văn Lâm vừa tuyên bố cho rằng giờ này chưa có quyết định nào về việc thay đổi phái đoàn Việt Nam Cộng Hòa tại cuộc hội đàm Ba Lê về Việt Nam.

Luôn hiệu có chức tại nhà hàng Embassy đêm qua, Ngoại trưởng VNCH đã trả lời như trên với phóng viên Việt tân xã sau khi Đại sứ Henry Cabot Lodge từ chức trưởng phái đoàn HK tại hội đàm Ba Lê.

Được yêu cầu bình luận về sự từ chức của Đại sứ Lodge, Ngoại trưởng lâm trả lời rằng có thể vì lý do [illegible] a đình, Đại sứ Lodge đã xa [illegible] qua và hơn nữa, theo Ngoại trưởng nghĩ rằng có cơ hội ở bên lề mà không có tích lợi gì cả đối chân. Ngoại trưởng Trần văn Lâm với tư cách Nghị sĩ, ở lâu ông ở cần thấy cần chân lắm ».

Đối với việc từ chức của ông Lawrence Walsh, Phó trưởng phái đoàn Hoa Kỳ tại Ba Lê, Ngoại trưởng Lâm cho rằng «đó là sự thường». Ông Walsh đã từng giữ trong cuộc hội đàm Ba Lê từ ba bốn tháng nay vậy.

Được hỏi liệu có sự thay đổi tương đương nào về thành phần bên phía Phái đoàn VNCH tại Ba Lê không, Ngoại trưởng Trần văn Lâm tuyên bố chưa có quyết định gì.

Như vậy người ta thấy rằng vấn đề họp mặt riêng giữa ông Hoa Kỳ và ông trở ngại gì nữa hết, vì chức chân trong ít lâu các cuộc họp mặt và riêng rẽ đến.

✱ NGOẠI TRƯỞNG ROGERS CỦA MỸ tuyên bố rằng Mỹ đã được bài bộc ở VN và sẽ không bao giờ để cho Mỹ dính líu vào một chiến tranh kiểu VN. Ông ngoại bố này có hay ý nghĩa: thư nhất Mỹ đã học được bài bộc để gì nay, tất phải giải quyết vấn đề VN nhanh, thứ hai Mỹ sẽ tìm một lối mới để giao thiệp với các nước nhược tiểu.

THẾ GIỚI HÔM NAY

Sau một thời gian hơi bị lắng quên, chiến tranh Trung Đông lại được nhắc nhở trở lại với vụ phế hoại của một tổ chức A Rập muốn vào trụ sở một hãng hàng không dân sự Do Thái tại Athènes Hy Lạp, vì sở thương vong lên rất cao, hầu hết là thường dân, trong đám chiếm kỷ lực trong số các vụ phá hoại... Hội nghị sơ bộ Nga Mỹ tại Helsinky về vấn đề giới hạn vũ khí nguyên tử bắt đầu tính đến chuyện khả năng nguyên tử của Trung Cộng. Đại sứ Lodge một lần nữa chính thức tuyên bố Mỹ sẵn sàng nói chuyện riêng và mật với một mình BV về vấn đề rút quân và chính phủ Liên hiệp. Cộng sản BV cũng tuyên bố rất sẵn sàng. Vụ Quảng Ngãi càng ngày càng có nhiều tiếng vang quốc tế. Đó là những tin tức đáng chú ý nhất hàng ngày.

✱ MỘT TRÁI LỰU BẠN VÀ MỘT QUẢ MÌN NỔ CHẬM đã [illegible] một người Ả Rập gốc Jordanie đã phát nổ tại trụ sở hãng hàng không dân sự Do Thái Sidel ở Nhà Điếu Hy Lạp, làm cho 15 người bị thương nặng. Do Thái mở hãng hoạt những cuộc xuất kích ở ba nơi: bên kia kênh đào Suez, bên kia biên giới Jordanie và Syrie. Một trận không chiến tại không phận kênh đào Suez, theo lời tuyên bố của phía Do Thái đã làm cho 2 Mig 21 của Ai Cập bị hạ bắn hạ.

✱ CHÍNH PHỦ SAIGON ĐÃ PHẢN ỨNG với nhiều chiều hướng bất đồng ý kiến với đại sứ Lodge, nói rằng mọi sự thỏa hiệp giữa Mỹ và BV bất có giá trị khi nào VNCH chấp thuận. Phản ứng này [illegible] hợp lý. Tuy nhiên [illegible] VNCH có thể [illegible] g lại các quyết [illegible] sẵn sàng, và chống [illegible] Ngoài ra vấn đề [illegible] VNCH đã không chấp nhận những quyết định đơn phương của Mỹ, nhưng [illegible] sẵn sàng đánh bắp thuận [illegible] quyết định đó. Mỹ làm lấp [illegible]

✱ TẠI BÀ LÊ Đại sứ Lodge lấy lại lời tuyên bố sau phiên nhóm thứ 43, rằng Mỹ lấy nói công khai [illegible] riêng rẽ với một mình BV mà thôi, vì hai vấn đề triệt thoái [illegible] và chính phủ liên hiệp, cũng vẫn có vấn đề tranh giải. Đại diện BV tại Hòa Nội [illegible] nói rằng phía cộng sản sẵng sàng họp mặt và riêng với một mình Mỹ về các vấn đề nầy, và cho [illegible]

✱ TÂN DƯỢC BỘ BỘ CỦA VC và VNCH [illegible] Ngày 29-11-69, lực lượng Task Force Baker của SD American có hành quân ở Sơn Mỹ giết chết 125 VC và LỘI 20 thường dân thiệt mạng... Đau như bỏ đã là «bắn vào An nam ngôn, xé xác vài người là nghĩa gì...

Những đến ngày 25-11-69, tin tức từ Huế kể cho biết sáng Bộ Quốc Phòng Mỹ đưa Trung úy Calley (của Task Force Baker) ra tòa án binh vì tội giết 109 thường dân An nam trong cuộc hành quân Sơn Mỹ.

Thiệt là chuyện... một tiếng kêu chu, ba tiếng kêu chu.

Hãng biết để đâu mà... đổi chung cho nên thoát 89 cái linh hồn mà cái và thứ nhất kia BB lâm toàn ném trở xanh ở mà.

Xét kỹ thương An Nam hơn An Nam, nên mang nữa triệu linh quả dây dánh Vi Xi lia lịa.

Bây giờ tôi phiền An Nam thương Xẻ Ký, bình vực Xẻ ký hơn Mẻo. Bình tập đi... đó là lại, nhu vậy... hòa đi là đi rồi. nhé.

Cần lối bao nhiêu thằng [illegible] mà rủi ro thì cũng [illegible] nói. Sống đến lên đến xuống, chết không về Niết bàn thì cũng lên thiên đường, sướng hơn cách chi.

B.B.

Thiên cơ bất khả lậu

✱ của BAY BOP

AN-NAM MỸ HƠN... MÈO!

Sau khi vụ S.B. American hành quân giết chết nhiều thường dân ở làng Sơn Mỹ (Q. Ngãi) bị phanh phui tùm lum, ai cũng nghĩ rằng, việc cả mèo mèo nước nhau vậy mà còn lôi ra... tại bản thì cả thể là phe Lực lượng Đặc biệt Mỹ trả lời là «Đây là Bình Mèo đã... chiếm cả bộ sự phe Thái Khắc Chuyên mây thang trước.

Anh em Mèo quánh chưởng... Xe ký, linh hồn một số dân An nam đã đem cu lanh được mang ra đùng nhau... Đó Loag đao, xin nhau ti... tủ.

Tin tung ra, thế giới làm loạn thiên cung lên, báo chí, la đó ngoại quốc nói như... mắc thằng bố, ai cũng nghe hết.

Ấy vậy mà báo chí Grau bỉ tính hay, không chạy một hàng. Thông cảm tăng nhách như... mua quạp ngôn Honda thì con thông bao các... thông chế gì được nữa.

Tối ngày 22 tháng 11, Bộ Quốc Phòng của chúng ta, sau khi đã trước phòng các chân bao cho báo chí một chuyện «Ngày 19-3-68, lực lượng Task Force Baker của SD American có hành quân ở Sơn Mỹ giết chết 125 VC và LỘI 20 thường dân thiệt mạng...» Đau như bỏ đã là «bắn vào An nam ngôn, xé xác vài người là nghĩa gì...

Những đến ngày 25-11-69, tin tức từ Huế kể cho biết sáng Bộ Quốc Phòng Mỹ đưa Trung úy Calley (của Task Force Baker) ra tòa án binh vì tội giết 109 thường dân An nam trong cuộc hành quân Sơn Mỹ.

Thiệt là chuyện... một tiếng kêu chu, ba tiếng kêu chu.

Hãng biết để đâu mà... đổi chung cho nên thoát 89 cái linh hồn mà cái và thứ nhất kia BB lâm toàn ném trở xanh ở mà.

Xét kỹ thương An Nam hơn An Nam, nên mang nữa triệu linh quả dây dánh Vi Xi lia lịa.

Bây giờ tôi phiền An Nam thương Xẻ Ký, bình vực Xẻ ký hơn Mẻo. Bình tập đi... đó là lại, nhu vậy... hòa đi là đi rồi. nhé.

Cần lối bao nhiêu thằng [illegible] mà rủi ro thì cũng [illegible] nói. Sống đến lên đến xuống, chết không về Niết bàn thì cũng lên thiên đường, sướng hơn cách chi.

B.B.

LẬP TRƯỜNG

Nền Dân chủ phôi thai SẼ ĐI VỀ ĐÂU?

Dân biểu TRƯƠNG VĨ TRI

Gần đây, dư luận không ngớt bàn tán vào xét những tin Hành pháp đã chuyển qua Hạ Nghị Viện tên 5 vị Dân biểu đã có những hành vi [illegible] Tổng Thống là tiếp tay Cộng Sản, là nhóm [illegible] tên Cộng sản nằm vùng.

Tổng Thống đã yêu cầu Quốc Hội áp dụng Điều 37 và 38 Hiến Pháp đối với những vị nầy. Rồi sau đó, khi quyền Dân biểu đã bị truất đi thì họ sẽ bị xét như bất cứ một công dân nào khác, chiếu luật lệ hiện hành về các tội mà các điều khoản trong Dụ số 47 ngày 21 tháng 8-1956 có ghi rõ.

Khách quan mà nhận xét, việc làm của Tổng Thống có phần vội vã, thiếu chiều bị. Vì nếu chỉ căn cứ vào những văn thơ và tài liệu của Tổng thống đã chuyển qua cho Ông Chủ tịch Hạ Nghị Viện và cần cứ vào đó để yêu cầu Hạ Nghị Viện phải có thái độ đối với các vị dân cử có tên nêu trong văn thơ thì quả thực là một việc làm thiếu nghiên cứu, thiếu phối hợp và kỹ thuật.

Thật vậy, trong lúc trông đen chưa rõ rệt mà Tổng Thống lại yêu cầu Hạ Nghị Viện áp dụng điều 37 Hiến pháp và Hành pháp thiên hiểu rằng Điều 37, khoản 2 thì « quyền truy tố, tiền [illegible] bất quan hai vết xét ở 1 dân biểu hay Thượng sĩ không thể thực hiện được nếu không có sự chấp thuận của 3/4 tổng số dân biểu hay nghị sĩ, ngoại trừ trường hợp quả tang phạm pháp (ceflagrantedelit). Phải chăng Tổng thống cũng phân minh yêu lý và thiếu yêu tố « đương trường phạm pháp » nên cũng trong đoạn cuối của văn thơ lại tránh né trách nhiệm bằng cách trút gánh nặng cho Hạ Nghị Viện và yêu cầu Viện nầy chiếu điều 38 Hiến pháp truất quyền Dân biểu nầy trước. Như vậy, phải chăng Tổng thống đã tự mâu thuẫn ??

Việc làm «trút trách nhiệm» có được thể hiện qua việc công bố một cách quá vội vã những kết quả sơ khởi mà Hành pháp đã thu thập được trong việc lấy khẩu cung của các tên V.C. như Trần Ngọc Hiền, Phan Nghị, Cao Trần, Lê Hữu Thủy [illegible] Trong khi vẫn biết rằng những bằng chứng nầy vẫn chưa hội đủ yếu tố để buộc tội, để có thể áp dụng đường khoản 2 điều 37 Hiến pháp. Như vậy, có phải một lý do thầm kín nào cần phải sớm «hạ» các dân biểu Ấy cùng như thiếu tính toán và thiếu cân nhắc nên đã vô tình hay cố ý làm mất đi một cơn mưa quá lớn. Trách nhiệm nầy về ai, Hành pháp hay Lập pháp.

NGÀY MAI: — Chúng tôi sẽ tiếp tục vấn đề.

◐ PHÓNG SỰ ĐIỀU TRA ĐẶC BIỆT CỦA CẢO TIỀN ◐

Vụ Quân - đội Hoa - Kỳ hành binh thảm sát thường dân ở Quảng-Ngãi

CÓ THẬT HAY KHÔNG? TẠI SAO CHO ĐẾN BÂY GIỜ (CÁCH 18 THÁNG QUA) NÓI VỤ MỚI «RÙM BENG» LÊN KHẮP THẾ GIỚI?

IV ✱ Tập đoàn phóng viên CẢO TIỀN ✱

Đồng bào Q. Ngãi và chiến tranh cài răng lược

Trong số báo trước, chúng tôi đã mang đến cho bạo đọc một cái nhìn phớt qua đời sống của đồng bào Quảng Ngãi ở tại thị xã cũng như các ấp xã gần tỉnh lỵ.

Các gia đình «thương lưu» ở quận 1, 2 và 3 của thị đã hoa lệ nay đã có người xài máy quạt điện để làm hàm mát tránh hóa tiền. Đã là «nhà giàu đứt tay, hơn ăn máy đã» rồi. Các gia đình «thương lưu» đó cho rằng Quảng Ngãi quê ở ngoại ô tỉnh lỵ nên đâm chẳng là phải tốn bao triệu xuất ngoại như Bác sĩ Christian Barnard thép cho tuổi tim mới vì trái tim cũ, dù là tim bằng vàng đi nữa, cũng nát bét lạc nhiều... tương tự lắm rồi. Không ngán và không thương dân Quảng Ngãi, sao được.

Ấy vậy mà dân Q. Ngãi phớt tỉnh ông lẻ như thường. Cũng tác chạy... cơm ngày hai bữa cho bằng thân và cho gia đình no nặng như... bao gạo 100 kilô thì trời kêu ai nấy đa, mấy phát hóa tiền và trái mìn là nghĩa gì mà phải lưu tâm quá lố thêm mất cả lý ra, thêm fm con người đã sẵn ốm khô như can uốn chớ !

Đã có lác quả nhọn, từ ngoại ô thiên hạ kéo vào «ngũ» bữa hai bên lề đường khu phố gọi là Ngãi Tư chánh giữa rốn thành phố. Rồi ra một anh bán tiêu chiếu cũ là không biết bao nhiêu người lánh đi. Nhưng

XEM TIẾP V TRANG 8

XEM TRANG 7 lộc đỉnh ký của KIM DUNG

BỨC TRANH VÂN CẦU

MUỐI «THAM NHŨNG» ĐẦU CÓ NGÁN !

LAI RAI... KHÊU MÓC

✱ THẦY RÙA phụ trách

✱ Chung quanh vụ «D.B. hoạt động cho C.S.» Thầy Rùa tui được con ruồi... nào ở cho Trần quốc Tuấn đó phải chi rằng có một cái gì nghe mùi... bắt phải như mùi quan tài ông Diệm.

Cách chi mà có thể có đến 20 ông D.B. mà việc cho CS được. Ngày ra ông cớ đã đưa ra hồ sơng, bề dọc, thiên đường chỉ nằm rồi đưa ông cớ mới được chấp thuận. Điều tra... nhưng vẫn còn lọt lưới nhưng cả lao... Bác Giáo thì biết lấy mẻ đay gì mà tặng cho các cơ quan an ninh của phe ta ? Đã vậy hai chục ông DB «nằm vùng» đã xi lão tán ho với Vi Xi hơn hai năm rồi bây giờ mới bay thì cùng quá gì.

Huynh văn Trọng nằm trong Dinh Đ.L. gần một phần năm Hạ Viện là con thua... HCM. qua [illegible] như thì còn đợi gì mà không... ha mà quy hàng ? Không lẽ đợi đến ngày hay rằng Vi Xi ngồi ngay trong tu bàn của ông Lon ?

✱ Mọi kỳ... giả của một nhựt báo mới tái... khai sanh mà mục lẻ ta... điều huyết các Ngài Tinh [illegible]. Đó là chuyện đang nóan nghinh vì nhiều quan đầu tánh An nam mình đang điện kiu... phạp trường cát, rồi [illegible] Nhưng chăng kỳ... giả kia mới vào nghề đã vội giở ngôn lớn... Lem.

Anh chàng lai rai vai bạc «nhân nhân» rồi đến tên gọi một ông Tỉnh gần Saigon đã «tông cam» bằng không biết điều tị tì tê ta min T thì cho ông Tỉnh lên chạy trình.

Đó là mánh lới ... của con trong nghề. Mới nhập làng... tích mà mán như rứa mang tiếng «chăng ma cũng cũng so mà gì đâu bỏ cơ ! Ho hoàng là đi nghỉ mát để cho nóng nghe !

T.R.

Cấp tiến

TỰ QUỐC ◎ TỰ DO ◎ TIẾN BỘ

Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan-đình-PhùngSG Đ.T. 25.275

● SỐ 197 ●

THÁNG MƯỜI (thiếu)
Kỉ: Ất Hợi
Tiết: Tiểu Tuyết
20
Ngày Mậu Thân

NOVEMBRE (11)
SAMEDI
29
THỨ BẢY

KHẮC TUỔI: Nhâm Dần, Giáp Dần
Hành Thổ: — Sao Đẩu — Trực Thâu
NÊN: Chôi lưới, sửa bẫy
CỮ: Mai táng, cưới gả
Giờ: Kiết: Mão, Thân, Tuất
Trung: Tý, Sửu, Thìn

HẠ VIỆN BIỂU QUYẾT

Ngân Sách năm 70 của các Bộ và chương trình viện trợ Mỹ theo đề nghị của Hành pháp

SAIGON28.11.– Hạ Viện trong phiên chiều thứ Ba vừa qua đã thảo luận và thông qua Ngân Sách Quốc gia tài khóa 1970 dành cho các Bộ cùng với chương biểu quyết trong các phiên họp trước.

Ngân sách dự xuất thuộc các chương trình viện trợ Mỹ năm 1970 đã được Hạ Viện biểu quyết chấp thuận là 6.919 562.000đ sau với số dự xuất do HànhPháp đề nghị là 14.889 885.000đ Hạ Viện đã tăng thêm số dự xuất này mục phí chung gồm năm 1970 là 1.729.657.000đ.

Như vậy, NSQC TK 1970 của ngân sách phí chung đã tăng lên 2.886.982.000đ so với 1969 là 3.733 160.000đ.

Trong phiên họp sáng nay Hạ viện bắc bỏ hoàn toàn ngân sách thông qua Ngân sách quốc gia tài khóa 1970 dành cho các Bộ Tài Chánh, Công Chánh, Canh nông, Giáo Dục và Phát Triển Nông Ngư Nghiệp, Giao Thông và Bưu Điện, X. Dựng Nông Thôn, Xã Hội và Cựu Chiến binh.

NSQC.T.K 1970 của Bộ Tài Chánh đã được biểu quyết thông qua là 1.085.518.000đ so với đề nghị của Hành pháp là 1.202.395.000đ Bộ Công chánh là 1.246.041.000đ. (so với đề nghị của Hành pháp là 1.251.543.000đ) Bộ Cải Cách Điền Địa và Phát TriểnNông NgưNghiệp đã được chấp thuận là 130.601.000đ (so với đề nghị của Hành Pháp là 3.709.000.000đ)

Bộ Giao Thông và Bưu Điện 1.339.764.000đ (so với đề nghị của Hành Pháp là 1.391.586.000đ), Bộ Canh nông là 3.770.712.000đ. (đúng với đề nghị của Hành Pháp).

Ngân sách năm 1970 của Bộ Xã hội vừa đã được thông qua với tổng phí dự trù là 500.327.000đ (So với đề nghị của Hành pháp là 510.000.000đ) và ngân sách Bộ Cựu Chiến binh là 2.992 364.000đ đúng với đề nghị của Hành Pháp.

Số dự xuất của các chương trình viện trợ Mỹ năm 1970 đã tăng lên 3.000.000.000 đồng (ba tỷ) so với năm 1969.

Cá 59 điều thuận trên 93 điều biểu biện điều khi biểu quyết ngân sách năm.

Về ngân sách dự xuất dành cho các chi phí chung của năm 1970, HV đã biểu quyết chấp thuận là 6.919 562.000đ sau với số dự xuất do HànhPháp đề nghị là 14.889 885.000đ Hạ Viện đã tăng thêm số dự xuất này mục phí chung gồm năm 1970 là 1.729.657.000đ.

Như vậy, NSQC TK 1970 của ngân sách phí chung đã tăng lên 2.886.982.000đ so với 1969 là 3.733 160.000đ.

Trong phiên họp sáng nay Hạ viện bác bỏ hoàn toàn ngân sách thông qua Ngân sách quốc gia tài khóa 1970 dành cho các Bộ Tài Chánh, Công Chánh, Canh nông, Giáo Dục và Phát Triển Nông Ngư Nghiệp, Giao Thông và Bưu Điện, X. Dựng Nông Thôn, Xã Hội và Cựu Chiến binh.

NSQC.T.K 1970 của Bộ Tài Chánh đã được biểu quyết thông qua là 1.085.518.000đ sau với đề nghị của Hành pháp là 1.202.395.000đ Bộ Công chánh là 1.246.041.000đ. (so với đề nghị của Hành pháp là 1.251.543.000đ) Bộ Cải Cách Điền Địa và Phát TriểnNông NgưNghiệp đã được chấp thuận là 130.601.000đ (so với đề nghị của Hành Pháp là 3.709.000.000đ)

Bộ Giao Thông và Bưu Điện 1.339.764.000đ (so với đề nghị của Hành Pháp là 1.391.586.000đ), Bộ Canh nông là 3.770.712.000đ. (đúng với đề nghị của Hành Pháp).

Ngân sách năm 1970 của Bộ Xã hội vừa đã được thông qua với tổng phí dự trù là 500.327.000đ (So với đề nghị của Hành pháp là 510.000.000đ) và ngân sách Bộ Cựu Chiến binh là 2.992 364.000đ đúng với đề nghị của Hành Pháp.

Quanh vụ 3 Dân biểu bị Hành pháp tố: liên lạc với V.C

Hành - Pháp không cung cấp bằng chứng cụ thể liên hệ đến hồ-sơ 3 D. B. bị tố

★ SẼ TRUẤT QUYỀN 3 DÂN BIỂU NÀY NẾU CÓ BẰNG CỨ PHÁN QUỐC

★ VẤN ĐỀ LÍNH KIẾNG SẼ ĐƯỢC CỨU XÉT LẠI

SAIGON 28-11 (LVP).– Một số Nghị sĩ và Dân biểu biện đang mang nói vấn đề 3 Dân biểu bị Hành pháp tố là có liên lạc với Cộng Sản sẽm được đưa ra ánh sáng để tìm một giải pháp đúng đắn. Được biết hiện đã có 60 chữ ký của các dân biểu yêu cầu triệu tập phiên họp khoáng dại để thảo luận về vụ này.

Thông cáo của khối

●LÊ VIỆT PHƯƠNG

Độc Lập

Trong khi đó, khối Độc Lập Hạ viện sáng nay cũng cho phổ biến một bản thông cáo xác định lập trường của khối về vụ 3 DB có hồ sơ liên lạc với Cộng sản.

Với lập trường cố hữu là quyết chí chống cộng, đồng thời chống mọi âm mưu mở đường cho miền Nam VN rơi vào tay Cộng sản, khối Độc Lập đã long trọng xác định không chấp nhận sự biện điểm của những rừng sáng hoặc thân cộng tự Quốc Hội. Khối cũng yêu cầu Hạ Viện triệu tập một phiên họp khoáng đại theo thủ tục khẩn cấp để lập một ủy ban đặc biệt phụ trách việc điều tra, thu thập mọi tài liệu cần thiết khả dĩ giúp Hạ viện hoặc trả lại danh dự cho 3 DB bị tố cáo là có liên lạc với Cộng sản, hoặc truất quyền Dân biểu của những vị đó nếu có bằng chứng phản quốc. Đồng thời khối Lưỡng Hoàng phánđã Hànhphápđã không tích cực trong việc cung cấp các bằng chứng cụ thể liên hệ tội hồ sơ của 3 dân biểu.

Bản thông cáo mang chữ ký của các Dân biểu Nguyễn quang Luyện.

XEM TIẾP 0 TRANG 7

LẮNG NGHE ...của giới

NGHE RÀNG: Phụ huynh học sinh trường Chi Lăng Gia Định than thở quá sức! Lúc nào việt quốc leo thang, mọi chi tiêu tiêu phẩm tính kỹ mà không nói liên được hai đầu thăng. Thế mà vẫn phải trường Chi Lăng bắc học phí, mỗi em, đăng 200 đồng để xây cất thêm cho trường 6c gì đó.

NGHE RÀNG: Nếu phải vừa chứa hay vẫy cất trường 6c, thì hãn là Ngân sách Bộ Giáo vụ phải có ngân khoản dự chi cho phần chi nầy, chứ đâu có cho tiền đóng góp của phụ huynh học sinh. Phụ huynh học sinh sức mấy mà đóng góp nổi để xây chữa hay cất trường 6c!

NGHE RÀNG: Cũng tại trường Chi Lăng Gia Định, học sinh phải mua đồng thăng biết cái gì bắt buộc không, thì chỉ thế tan cả nguyệt hay lực cả nguyệt, để làm bài thi. Đúng giấy ngoài lần bài thi, sợ bị bớt điểm, nên học sinh phải mua ăn chỉ của nhà trường. Sự kiện nầy thật là «thác mác».

NGHE RÀNG: Tại chung cư Minh Mạng, cho đến nay vẫn chưa có điện và nước, đồng bào rất bực bội và có yêu cầu chống tăng «phát thanh». Ông Nhà đến vào cho biết như sau: Chung cư nầy có 12 căn nhà mà mỗi cả 47 gia đình cần công ty kỹ hợp đồng đăng tiền thuê bao điện. Ông Nhà đến không thể gần gũi là trường hợp khi khách hàng đăng tiền và kỹ hợp đồng. Ông Nhà đến cũng cho biết không hề tới cũng đồng bào ở chung cư nầy trả đăng tiền thuê bao điện.

Đó là phần giải đáp của ông Nhà đến. Còn ông Thầy cực thì chưa thấy trả lời. Xin bạn đọc cầu chờ vài ngày.

NGƯỜI NGHE NGÓNG

Bán chợ đen, buôn lậu, bán đồ lậu bị hốt tại nhiều khu phố

★ NHIỀU NGƯỜI BỊ GIỮ ĐIỀU TRA.

◐ NHIỀU HÀNG LẬU THUẾ VÀ HÀNG PX MỸ BỊ TỊCH THÂU.

SAIGON 28-11 (LK).– Từ 7 giờ sáng hôm 27-11, một vụ khám quân phối hợp giữa Cảnh Sát, Cảnh Sát Đô Chính, Quân Cảnh và M.P Mỹ đã được khai điển vào số vụ đồng loại trên các trực lộ và những khu vực buôn bán có định đăng đều những mặt hàng của PX (Hợp tác xã Mỹ), tạo thành một bầu không khí nhạy phẩm chưa từng thấy.

Hàng rào kẽm gai và gót giày dinh

Nguy vào giây phút sinh hoạt buôn bán đã bắt đầu rộn rịp, trong đoàn xe Cảnh Sát Đô Chính, Quân Cảnh và M.P Mỹ bỗng đứng cấm cờ lên tới phong đến các khu Ngã Tròi như: Nguyễn Thông, Kim Biên v.v...

Trong cuộc kiểm gai được thrường có lập tất cả khu vực, đồng loại với riêng gót giày dinh rõnrập vang lên. Mọi người trong các khu chợ trời đều bỡ ngỡ: «Chuyện gì sẽ xảy ra? Có nhiều người lại cho rằng có lẽ nhà cầm quyền đã bắt V.C hay khám xét đồ khí?

Nhưng chỉ mấy phút sau đó, lực lượng an ninh đều đã áp vào các gian hàng lục soát từ 9 giờ 11 Lúc đó bà con mới biết là người ta đi bắt hàng PX bị trộm.

Thế là tất cả đều nhốn nháo lên, người ai nấy «chạy hàng» và gào khóc, đuổi bắt rạng bừng! Những kẻ nóng của, ôm cứng hàng hóa vào lòng mà khóc la lách ối. Trong lúc đó, tin các anh MP đã đi tung gian hàng một làm phập sự. Từ cái quay mạy, cực xanxo, đến những thứ quần áo lót mình, mùng mền v.v... tất cả đều được xem xét, mỗi cách kỹ lưỡng và kết quả là: những hàng nào có mang nhãn hiệu của PX và không có hóa đơn đều được đem ra xe chở đi.

Những cửa hàng còn đóng cửa bị niêm phong

Người những gian hàng đã bị lục soát, còn có vẻ số những gian hàng khác chưa kịp mở (vì chủ chưa tới) đều bị niêm phong và nghe đâu đường cuộc Mỹ đã cho mời thừa phái lại đến lập vi bằng để niêm xét cho được đành chánh ngôn thuận. Hàng ở bị chính quyền vì giới chức Mỹ có bằn phận đi lấy lại mà thôi PX. Còn riêng bà con buôn bán mà đại đột mua đồ của kẻ gian thì tùy chịu...

Tào thanh ngôn chợ đen và buôn bán ngoại tệ tại Saigon, Chợlớn, GiaĐịnh

SAIGON 27-11 (VTX).– Cảnh sát Đô thành sáng 27-11 đã mở cuộc càn quét thanh niên vùng cạn chợ đen bình trường và Tân Bình tại Saigon khu vực người Việt gốc Hoa ở Chợlớn vùng phụ cận Saigon. Gia Định nhằm lấy lại uy tín và lấy lòng xa sẽ lau thuế cùng mới số người ấy.

Một số người bọn đợc chợ đen và buôn bán ngoại tệ đã bị tạm giữ để điều tra.

Một số hàng lậu như thuốc lá, rượu mạnh mà phát thanh và vô tuyến truyền hình lậu thuế xuất xứ ở các P.X. Mỹ cũng đã bị tịch thu.

Người ta một số người tệ cũng bị khám phá và tịch thu tại một vài trên hàm Ax-kiều ở các đường Tự Do và Lê Lợi. Cảnh quyền nói những cuộc tảo trừ này nhằm chấn đứng ngăn chợ đen và buôn bán ngoại tệ, nhất là Mỹ tìm hiểu hàng hoạt động lẻ tế ở Saigon — Gia Định. Vào phòng Thủ trưởng cảnh phủ bắn 26/11 đã ra một thông cáo kêu gọi đồng bào nên tôn trọng luật lệ hối đoái và quan thuế, đồng thời tránh việc mua bán không hợp lệ, hay thuế xuất xứ tại các PX của quân lực HK.

Một hàng thương thuyền NGOẠI QUỐC BỊ CẤM HOẠT ĐỘNG TẠI VN VI LIÊN QUAN TỚI C.S

SAIGON 27-11 (VTX).– Bộ Kinh Tế vừa quyết định cấm một hàng thương thuyền ngoại quốc không được hoạt động chuyên chở cho Việt Nam.

Đó là công ty A-kan Shipping Co Ltd o Hong Kong đã bị cấm thương thuyền tour đóng chân Cảng Sài-Gòn.

Mặc khác, chủ đại diện của Công ty này tại Đô thành Saigon là Phan Thế Vinh số 85 đường Nguyễn Công Trứ, Saigon cũng bị phạt ngay trình nghề tòa thương mại.

Số dự xuất của các chương trình viện trợ Mỹ năm 1970 đã tăng lên 3.000.000.000 đồng (ba tỷ) so với năm 1969.

Cá 59 điều thuận trên 93 điều biểu biện điều khi biểu quyết ngân sách năm.

Về ngân sách dự xuất dành cho các chi phí chung của năm 1970, HV đã biểu quyết chấp thuận là 6.919 562.000đ sau với số dự xuất do HànhPháp đề nghị là 14.889 885.000đ Hạ Viện đã tăng thêm số dự xuất này mục phí chung gồm năm 1970 là 1.729.657.000đ.

Như vậy, NSQC TK 1970 của ngân sách phí chung đã tăng lên 2.886.982.000đ so với 1969 là 3.733 160.000đ.

Trong phiên họp sáng nay Hạ viện bác bỏ hoàn toàn ngân sách thông qua Ngân sách quốc gia tài khóa 1970 dành cho các Bộ Tài Chánh, Công Chánh, Canh nông, Giáo Dục và Phát Triển Nông Ngư Nghiệp, Giao Thông và Bưu Điện, X. Dựng Nông Thôn, Xã Hội và Cựu Chiến binh.

NSQC.T.K 1970 của Bộ Tài Chánh đã được biểu quyết thông qua là 1.085.518.000đ sau với đề nghị của Hành pháp là 1.202.395.000đ Bộ Công chánh là 1.246.041.000đ. (so với đề nghị của Hành pháp là 1.251.543.000đ) Bộ Cải Cách Điền Địa và Phát TriểnNông NgưNghiệp đã được chấp thuận là 130.601.000đ (so với đề nghị của Hành Pháp là 3.709.000.000đ)

Bộ Giao Thông và Bưu Điện 1.339.764.000đ (so với đề nghị của Hành Pháp là 1.391.586.000đ), Bộ Canh nông là 3.770.712.000đ. (đúng với đề nghị của Hành Pháp).

Ngân sách năm 1970 của Bộ Xã hội vừa đã được thông qua với tổng phí dự trù là 500.327.000đ (So với đề nghị của Hành pháp là 510.000.000đ) và ngân sách Bộ Cựu Chiến binh là 2.992 364.000đ đúng với đề nghị của Hành Pháp.

Sở Y tế đang nghiên cứu chương trình bài trừ bịnh Hoà Liễu tại Đô Thành

SAIGON 27-11 (VTX).– Người tin Sở Y Tế Đô thành cho biết sở này đã hoàn tất dự thảo chương trình bài trừ bịnh Hoà liễu tại đô thành và hiện đang tiếp tục nghiên cứu kỉ khuyết để đệ trình Ủy ban Y tế và Hội Đồng Đô thành duyệt xét trước khi thực hiện.

Chương trình nầy nếu được Tòa Đô chánh và Hội đồng Đô thành chấp thuận sẽ được áp dụng trong nay mai tại Đô thành với ba điểm chính: kiểm soát chiếu đãi viên tâm bịnh và trị bịnh.

ĐÂU LÀ SỰ THẬT CHUNG QUANH VỤ CÓ TIẾNG SÚNG NỔ trước chùa Miên Chantareang sey?

◐ CÓ BAO NHIÊU VỊ SƯ SÃI BỊ THƯƠNG VÌ SÚNG ĐẠN?

● NGY CUNG – SONG ANH

SAIGON (28.11).– Từ hai ngày qua, khu vực chung quanh chùa Chantareangsey được cảnh sát phong tỏa chặt chẽ lại, con đường Trương minh Giảng từ Sàigòn lên Gia ngày đến chùa này từ hai bên nay đã trăm tầm các loại xe cộ lưu thông.

Được biết nguyên nhân sự phong tỏa chặt chẽ nầy là vì ngày thứ tiếp lộn đã xảy ra vào hồi 11 giờ 15 đến 26-11 vừa qua.

Theo một tin thân thiện người Việt gốc Miên nói với chúng tôi, thì vụ lộn xộn nói trên Ngày vì cả cảnh CSDC đã uống rượu say, tới trước mặt các nhà sư đang biểu tình ngồi ở đấu hỉnrồi có thái độ «khiêu y thức» sau đó khiêu cho các vị sư và các bà phật tử bực tức quá đến và xảy ra. Thoạt đầu chỉ do một vài cảnh sát đã đã lôi kéo thêm sự tham dự của người khác khiến cuộc cãi vã biến thành xô xát.

Nhưng theo các nhân viên công lực có trách nhiệm tuyệt thuyết vô nhân ngược lại. Vì vào giờ nói trên đã có một số nhà sư thình lình chạy vọt ra đường từ 1 ngôi hiểu đặc đã tìm cách ngăn lì người giữa cuộc lộ. Theo sau các sư là các cô gái mặc áo đồng yêm trắng lồng vô chai và gạch và v... Do đó mà cuộc xô xát xảy ra.

Hôm qua, Tòa Tổng Trấn Saigon GiaĐịnh đã ra một thông cáo cho biết như sau: «Vào lúc 23 giờ 50 ngày 26 tháng 11, một toán CSDC đang thi hành phận sự gặp an ninh trật tự tại hẻm 152 Yên Đổ đã bị một số các sư sãi Việt gốc Miên trong chùa Chantarangsey nơm đã gây cho một Cảnh sát viên đồng bào công nhân viên Vũ văn Hai bị thương nặng.

Ngay khi ấy, một quân nhân cự ngụ tại hẻm nói trên đã tự động đứng ngăn cản CSvang phát thương bảo chế thiên tử bảo vệ cho viên CS nầy. Cùng lúc có vài tăng sáng bên chỉ thiên tử phía chùa cũng đang ghi nhận Các tiếng nói cũng bị gây thương tích cho các nhân viên thi hành phận sự. Tuy nhiên, theo tin AFP thì một CSV đã xác nhận là có nhiều tiếng súng đã vang lên và xe cứu thương đã chạy tới lui rộn rịp. Theo các kỳ giả (ngoại quốc) thì có nhiều người tự hỏi là ai đã bắn súng? Có thể biết rằng: «Có nhiều vị sư sãi bị bắn và các vị sư bị bắn nầy hiện được đưa vào nhà Thương Cuộc nào loạn nay được ghi nhận là kéo dài khoảng 20 phút.

Xem trang 5: CÔ GÁI KÝ BẦC

★ nguyên tác NGÔ-LÂU

★ dịch thuật HÀN-G.-NHÂN

Một hãng thương thuyền NGOẠI QUỐC BỊ CẤM HOẠT ĐỘNG TẠI VN VI LIÊN QUAN TỚI C.S

SAIGON 27-11 (VTX).– Bộ Kinh Tế vừa quyết định cấm một hãng thương thuyền ngoại quốc không được hoạt động chuyên chở cho Việt Nam.

Đó là công ty A-kan Shipping Co Ltd o Hong Kong đã bị cấm thương thuyền tour đóng chân Cảng Sài-Gòn.

Mặc khác, chủ đại diện của Công ty này tại Đô thành Saigon là Phan Thế Vinh số 85 đường Nguyễn Công Trứ, Saigon cũng bị phạt ngay trình nghề tòa thương mại.

Xem trang 5: NỮ CHÚA RỒNG XANH

truyện dài TRONG-NGUYÊN

TAI BỊNH VIỆN DÃ CHIẾN PLEIKU

100 binh sĩ và quân y Mỹ không chịu DÙNG BỮA ĂN CỔ TRUYỀN NHƠN DỊP LỄ TẠ ƠN

SAIGON 26-11(AP).– Khoảng 100 binh sĩ Hoa Kỳ và một vài quân y sĩ và nữ y tá của Bịnh Viện DiChiếnHoaKỳ tại Pleiku đã không đồng bữa cơm cổ truyền nhân dịp lễ tạ ơn và đã được thay thế phần đó chiến tranh VN.

Chưa có thông cáo nào cho biết có những vụ phản đối tương tự nơi khác thế VNCH. Hàng ngàn binh sĩ Hoa Kỳ khác, tự khu vực xa trong cả nước VN và C. Bay vùng đồi núi phía dưới vùng phi quân sự đã được trực thăng chở gà tây tới nơi.

Đại úy Donald Van Niuwegen, một bác sĩ chỉnh hình tại Bịnh viện cũng đã tuyên bố: «Tôi không biết vào đó đây 10 tháng, mong đợi cho chiến cuộc xuống thang, không chấp thấy một điều hiệu nào cả. Tôi nghĩ sự tuyệt thực là một phương thứchữu phápnhưmỗi gươ-ki đã trình bày với TT Nixon về cuộc mong của cường tiến thấy cuộc chiến tranh nầy chấm dứt.» Ông nói tiếp rằng trên phương diện khoa y hộ định bên, nhưng hàng ngày phải trông thấy cảnh tượng chiến tranh thì không thể nhìn thấy được.

Phát đoàn hề đầu thuyết tại Tân Bình Định ngày 25-11-69 và Phan Rang ngày 26-11-69 tại Nha Trang ngày 27-11-69 của Hội Đồng Tôn giáo quốc cấu chính, độ bộ là các vị Xã Trưởng và Trưởng Ấp, Rõ Quy Nhơn, đã đưa thuyết trình tại Thị Xã Cam Ranh và sáng ngày 27-11-69 tại Hội trường tỉnh Ninh Thuận, trước một số đông Quân cán chính và chiến ngày 27. Phát đoàn hề thuyết trình tại Bình Thuận.

TIN CẦN BIẾT

31-12: Hạn chót đổi thẻ căn cước mới tại Phường Xóm Chiếu và Cây Bàng quận IV

SAIGON 28-11 (VTX).– Các cơ quan cảnh sát Đô thành liên hệ thuộc hai phường Xóm Chiếu và Cây Bàng hay đến Phường liên hệ để lập thủ tục xin đổi thẻ căn cước mới từ nay đến hết ngày 31-12 là hạn chót.

Tòa Hành Chánh Quận IV cho biết tiếp, khi đến đổi thẻ, đồng bào nhớ mang theo tờ khai gia đình thẻ căn cước bộc nguyên tờ khai gia đình, Phường trưởng sẽ kiểm xét đơn trước khi đồng bào đến Ty Cảnh Sát Quốc Gia Quận IV nơi đặt Đoàn Cảo Cước, để chụp hình lấy tay và hoàn tất việc đổi thẻ mới.

Tòa Hành Chánh Quận IV nhắn mạnh quả hạn trên đồng bào hai phường Xóm Chiếu và Cây Bàng đều phải đổi thẻ căn cước mới sẽ được cứu xét.

Saigon đủ kiểu ăn chơi

◐ Phóng sự điều tra của MAI TRÚC LY

TÂM SỰ CỦA CÔ NỮ SINH HOA KHÔI TRINH TIẾT BỊ MANG BÍ «BÁN »

4.— Mối chiến mà L. thường được Đà chủ nhà trên chiếc xe máy lăng lây đi đây đi đó ăn uống. Mối lần nó L. đã chứng kiến những cảnh tượng đồi bại, nhưng nó vẫn mặc toàn là những bộ đồ hở đùi hở ngực lãm L. ngượng ngùng hết sức.

Đi đến những nơi ăn chơi, Bách luôn luôn giới thiệu với nhân viên khách quen L. là em gái của mình. Mỗi lần giới thiệu như vậy L. phải trán mình đưa mày bảo những người đồng bàn, có khi họ không người lớn lên ngay mình, nên lần gặp trường hợp L. quyết quăng đồ đưa mà đồ bưng, bỏ đại chén, bỏ mâm ra ngồi của Bà chủ, rồi bảo tay lên như bắt đầu lấn «trò trách thám», Bà chủ đang ngồi ăn, đều nuốt lu, dim, lo đó... Cả đám đều lộn nhiều kiểu cạn thì đặt nhẹ lên gương sáng, gương nói khẽ:

— Đừng ý lo thì lại đi cho, kẻ trám thì mắt lém đó nhé!

Đưa cách tay chống lên đầu. Bà chủ nhà vội bưng tô nước vừa lau đầu mắt nhìn gì đến đang nói:

— Thôi thôi đi cho, Nhà sau Và lại nó đẹp như vậy cho bể đã bể sao?

L. tự dong hết buồng lên, nhưng như vừa nghe thấy điều gì kinh khủng lắm, nó quay ngay đầu khóc; tên nào hiếu nổi bao nhiêu nhé!

Đúng tay gã đàn ông ra vẻ cố tiếp tục mân mê đùi, Bà chủ đang bỏ vô vừa vội vô gạt tay ra nghiêng mình đứng dậy:

— Đừng ý lo thì lại đi cho, kẻ đẹp, nếu không thì sẽ mất tiền. Bà chủ cũng nói thông cảm, tay nhà mang nó đem «tặng» cho bộ ý nhẩy bường sao.

Bà chủ cười khẩy:

— Muốn rẻ thì em ơi!

Gã đàn ông vẻ lea đu lỉn nhà cai bạch:

— Bà chị có tài «đọc» tại sẩy bói hơ!

(HẾT)

Phái đoàn liên bộ công tác tại các tỉnh duyên hải miền Trung

SAIGON 28-11 (VTX).— Phái đoàn Liên Bộ do Đại Tá Sự Nghệ Khắc Tinh, Trưởng Ban Tổng Thanh Tra Quân Cảnh, độ bộ là các vị Xã Trưởng và Trưởng Ấp, Rõ Quy Nhơn, đã đưa thuyết trình tại Thị Xã Cam Ranh và sáng ngày 27-11-69 tại Hội trường tỉnh Ninh Thuận, trước một số đông Quân cán chính và chiến ngày 27. Phái đoàn hề thuyết trình tại Bình Thuận.

THỂ THAO

● bbđpv HUYỀN VŨ

Ủy hội quốc gia thể thao giao hoàn việc dinh dưỡng lực sĩ cho Tổng Nha Thanh Niên

Một tin vui đáng lo ngại cho tiền đồ tăng thế thao Việtnam vừa xảy ra giữa Ủy hội quốc gia thể thao và Tổng Nha Thanh niên. Điều đã biết ý nghĩa tốt đẹp của việc thành lập đoàn lực sĩ quốc gia để giúp đỡ phương pháp chuẩn sĩ đang được năng độ đã khó ở được gần đây khi Bộ Thanh niên năm 67 trực tiếp giao một lần ba tháng tiền (24.000đ) cho lực sĩ. Thay vì dinh dưỡng lực sĩ đã đúng mua sắm những thức không cần thiết cho việc dinh dưỡng lực sĩ, thành lập đoàn lực sĩ quốc gia đã nhầm. Sau đó Ủy hội quốc gia thể thao đứng ra nhận trống nom việc dinh dưỡng hàng tháng cho lực sĩ bằng A.Ngoại phần dinh dưỡng, lực sĩ còn được lãnh một tháng 2.000đ, gọi là «bọc lót» để lực sĩ tự tiện mua sắm đúng cự thể thao.

Trong phiên họp hôm 1-3-69, đại diện bên Ủy hội và Tổng Nha đã đồng lại giả bỏ cho một lực sĩ quốc gia hàng tháng là 7.000đ (2000đbọc bổng+5.000đdinh dưỡng)

Nhận tiền của Tổng Nha, Ủy hội đã thêm dinh tính thêm buổi bọc, dinh dưỡng lực sĩ. Những ngày đó một tuần bảo thể thao, theo nguồn tin của Tổng Nha cho rằng Ủy hội đã ăn chặn mất thêng 1.000đ của lực sĩ lượng A. vì Tổng Nha đã trợ cấp cho lực sĩ mỗi tháng 8.000đ.

Không phải mình ăn chặn nên Ủy hội bèn tiếp tục dinh dưỡng lực sĩ theo giải biểu mà buổi bọc 1-3-69 đã ăn định. Sau đó vẫn bảo lại đề nghị với Tổng nhưnh bảm 21-11-69 đã được Tổng Nha phúc đáp chấp nhận là sự phanh phui vụ ăn chặn lãi dưỡng và trong vấn thư viết cho Ủy hội, Tổng Nha yêu cầu Ủy hội điều chỉnh. Nhận

Xe vận tải cán chết 1 em bé

GIAĐỊNH (TĐ) — Trưa 26-11, tiếc quốc lộ số 4 gần quận Bình Chánh chiếc xe vận tải số ED.9705da anh Lê v. Bế lái đã cán em Đặng văn Bắc 11 tuổi chết tại chỗ. Tài xế gây ra tai nạn đã bỏ biệt.

Dụ dỗ gái lớn bán vào động mãi dâm bị bắt

GIA ĐỊNH (TĐ) — Do đơn thưa của bà Lê thị Ng. 49 tuổi ngụ tại An Nhơn (Gò Vấp)ngày25-11, nhà chức trách cảđđxã Hạnh Phòng bắt tên Lê văn Bảy 18 tuổi ngụ tại Gò Vấp đã dỗ con gái bà là ô Nguyễn thị O. 17 tuổi đưa vào động mãi dâm ở vùng Hạnh Thông bán cho bọn tả đạo.

Khánh thành Bửu Tòa Di Lạc An Giang

LONG XUYÊN (VTX).— Hội thánh Thiên khai Huỳnh Đạo đã tổ chức lễ khánh thành Bửu tòa Di Lạc An Giang trong những ngày 22,23, 24-11 năm 1969 tại số 4 đường Hà Long Long Xuyên.

Có rất đông quan khách, đại diện tôn giáo, chi phái, đạo tâm đến dành lễ các đồng thiêng lễ ở đự thinh các Thích pháp và các nguyên cho đất nước bình thanh sanh an cư lạc nghiệp.

Tỉnh An Giang hiện có những sinh hoạt tôn giáo như Phật Giáo Hòa Hảo, Công giáo, đạo Cao Đài, đạo Phật Thích Ca, Tịnh Độ Cư Sĩ, Phật hội, đạo Hiếu Nghĩa và Thiên Khai Huỳnh Đạo.

Một hội chánh viên bị Cộng sản ám sát tại Kiên Giang

RẠCH GIÁ (VTX).— Một hội chánh viên hoàn lương tên Trần văn Tài ngụ tại ấp Bình Kinh xuống mặn thuộc ấp Minh Lạc xã Minh Hòa, quận Kiên Thành, tỉnh Kiên Giang, tuần qua đã bị một toán Cộng quân đón nhập vào nhà đùng súng ba sát tại chỗ. Người ta, bọn chúng còn bắt em của nạn nhân tên Trần văn Lợi đưa đi mất tích.

Đồng bào địa phương vô cùng phẫn uất trước hành động đã man nầy nên đã tự động hợp mật tích cực lên án tội ác của Cộng sản, đồng thời nguyện siết chặt hàng ngũ cương quyết tiêu diệt bọn chúng gây phá bảo vệ nền trật tự an ninh nông thôn.

TIN TỨC KHẮP NƠI

BÁC-SĨ TRỰC

(Tiếp Thu Bảy 29-11-1969 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng Chủ Nhựt) (Tiếp Chủ Nhựt 30-11-1969 từ 13 giờ đến 14g30)

BS Nguyễn-Tuấn-Anh 78 Tân-Dã CHOLON
— Đặng-Minh-Tâm 193 Trương-T.-Bửu, P.Nhơn GIAĐỊNH
— Lê-Phước-Thiện 39-C Cao-Thắng SAIGON
— Bà Dương-Quốc-Bảo 86 Lê văn Duyệt SAIGON

CHƯƠNG TRÌNH TIVI

THỨ BẢY 29-11-1969

Kênh Việt Nam	Đài Mỹ
18g30 Bắc-Việt Quốc tế	12g00 Hawaii Five-O
18g33 Tin Vắn	13g00 John-y Cash
18g36 Hình ảnh trận qua	14g00 Sports
18g45 Thiếu nhi Thế-Anh	16,00 CBS Golf Classic
19g35 Thông tin	17g00 Where The Action Is
19g40 Phim truyền cho chi đồng	17g30 Lera Horse Special
20g00 Tin tức	18g20 Let's speak Vietnamese
20g15 Tạp điểm Miền Trung Giang	18,30 Information
21g10 Bích Ngọc-Chung tranh hùng sao	19g00 Get Smart
	19g30 Evening News
21g30 Phim vui hàng tuần	20g00 Hogan Come The Brides
21g40 Chương trình Quân đội (tiếp)	21g00 High Chaparral
22g30 Tin cuối cùng	22g00 Burke's Law
22g43 Chương trình Quân đội (tiếp)	23g00 1-Hour News
	23g20 Movie-Landfill

Tiệm bánh bông cườm đường Bùi thị Xuân Saigon cháy

SAIGON(VC) — 9 giờ 21 phút sáng ngày 27-11, một vụ hỏahoạn xảy ra tại tiệm bánh bông cườm hiệu Nghĩa Thành ở đường Bùi thị Xuân Saigon. Những người ở lân cận liền báo tin cho sở cứu hỏa Đô Thành. Ít cứu chữa vì lửa cháy trong khu chứa bông cườm trên sân thượng, nên sở cứu hỏa phải dùng 3 máy lớn được chở ngay tới nơi để cố gắng dập tắt. Tuy vậy, vì lửa cháy quá nhanh nên số cứu hỏa bị thiệt hại nặng nề. Nguyên do vụ hỏa hoạn nầy xảy ra tại tiệm bánh bông cườm do ông Đỗ quang Tuấn 50 tuổi làm chủ, là đưa điện chạm nên bùi cháy qua các bông cườm. Sự thiệt hại tiền 1 triệu đồng.

Kháng cự lịnh dưỡi nhà bị giải tòa

SAIGON (VD).— 10 giờ sáng 26-11, thừa lịnh tòa án, ông Thừa Phát Lại, ông Phó Thanh Tra Cảnh Sát Quận Nhất tới của số 25 đường Đinh công Tráng Tân Định trực xuất bà Nguyễn thị Chất và gia đình ra khỏi nhà. Bà nầy khất tới hoãn thêm để dọn nhà. Vì không muốn làm mất lòng đôi, nên ông Phó Trưởng Ty Cảnh sát cho phép bà tới hoãn chiếu đợi đó ra.Nhưng không ngờ, tới 15 giờ chiều bà nầy cũng không dọn đồ ra khỏi nhà. Ông Phó Cảnh Sát Trưởng và ông Thừa phát Lại liền cho công nhân vào nhà khuân đồ ra đường, không ngờ bà nầy đã chống cự lại quyết liệt. Cảnh sát liền bắt bà người trong nhà dưa về bót, được biết tên là Trịnh ngọc Quyền 34 tuổi Kỹ sư, Trịnh ngọc Châu 19 tuổi sinh viên, và Trịnh ngọc Khánh 27 tuổi giáo viên. Nội vụ được lập biên bản để giải tòa.

2 người bị VC bắt các vuột chạy bị bắn trọng thương

GIA ĐỊNH (TĐ).— Đêm 25-11, 2 tên VC lén vô ấp Tân Tr. 4 xã Thạnh Lộc (Gò Vấp) nhằm cán nhà số 165 bà các binh ahi Nguyễn văn Xây 35 tuổi, đồng thời chúng vào cán nhà số 210 bà đạo vào Hai 55 tuổi, chúng đã cả 2 đi định thì tiền. Thừa lúc VC vô ý, 2 đồng nầy vuột chạy. VC nổ thro mấy loạt súng làm đồng Hai bị thương nặng, nhưng vẫn thoát thân được lưỡn cả Xây.

Lọc rủi ro!

GIA ĐỊNH(TĐ).—Đêm 25 rạng 26-11, 3 đoàn viên NDTV ấp 11 đường Trần kế Xương (Gia Định) xách súng đi tu

Cấp tiến
CƠ QUAN TỰ DO TIẾN BỘ
Tòa soạn và Trị sự 242 tư Phan-đình-Phùng SAIGON—Đ.T.: 23.275
● THỨ BẢY 29-11-1969 ●

CHÁNH TRỊ

Phải hiểu thế nào về lập trường của Thượng Viện trong vụ thuế kiệm ước ?

Với dư luận phản ứng hiu hắt mọi nơi sau khi Liên bộ Kinh tế, Tài chánh tăng thuế kiệm ước bằng Nghị định số 1569 ngày 25-10-69 thì ai cũng biết rằng Nghị định này ban hành là căn bản vào Sắc luật 20/61 ngày 29-12-61 thiết lập sắc thuế nầy.

Do đó mà Hạ nghị viện trong phiên họp ngày 5-11-1969 đã biểu quyết Dự án luật số 115/69 nhằm hủy bỏ Nghị định tăng thuế kiệm ước của Liên bộ Kinh tế, Tài chánh nói trên (Điều 2 của DAL) và trong điều 1 Dự án luật của Hạ nghị viện đã ghi sửa đổi lại điều 4 của Sắc luật số 20/61 bằng qui định rằng mọi sửa đổi liên quan đến sắc thuế nầy phải do một Sắc luật ấn định, nghĩa là khi muốn sửa đổi hay gia tăng phải có một Đạo luật được Quốc hội phê chuẩn và Tổng thống ban hành, chứ không thể bằng Nghị định của 1, 2 bộ.

Như vậy thì lập trường của Hạ nghị viện qua sự biểu quyết. Dự án luật số 115/69 ngày 5-11-69 thật hết sức rõ ràng và minh bạch. Tức không chấp nhận việc tăng thuế kiệm ước do hành động đơn phương của Hành pháp bằng ban hành nghị định số 1569 ngày 25-10-69 và xác định rằng việc sửa đổi hay gia tăng sắc thuế nầy phải do một Sắc luật ấn định, và dù không chấp nhận tăng nhưng mặc nhiên là đồng ý duy trì nguyên trạng của sắc thuế kiệm ước bởi Sắc luật số 20/61 còn tồn tại dù có bị sửa đổi một phần.

Trái lại, lập trường của Thượng nghị viện qua việc biểu quyết tự chính Dự án luật số 115/69 do Hạ nghị viện chuyển sang bằng vừa lại điều 1 hủy bỏ hẳn Sắc luật số 20/61 ngày 29-12-1961 thiết lập thuế kiệm ước và không chấp thuận điều 2 của Dự án luật nhằm hủy bỏ Nghị định tăng thuế kiệm ước của Liên bộ Kinh tế, Tài chánh ngày 25-10-1969 thì quả là một thái độ không rõ ràng. Bởi vì quan điểm và lập trường của Quốc hội mà toàn dân đang mong đợi sự bày tỏ thẳng thắn của Lập pháp là có bằng lòng cho Hành pháp tăng thuế kiệm ước theo Nghị định số 1569 ngày 25-10-69 hay không ?! Chấp thuận, không chấp thuận hoặc sửa đổi lại cho hợp lý ! Chỉ có 1 trong 3 con đường để chọn.

Nhưng với sự biểu quyết của Thượng nghị viện khi tự chính Dự án luật số 115/69 của Hạ nghị viện như trên thì quả là một sự tránh né trách nhiệm ? Và hậu quả thật vô cùng tai hại ! Bởi vì khi mà Dự án luật số 115/69 đưa trở về Hạ nghị viện để chung quyết lại mà theo Hiến pháp qui định nếu Hạ nghị viện không đạt được số thăm để bác bỏ thì đương nhiên Dự án luật thì còn 2 điều như Thượng nghị viện biểu quyết và chuyển qua Tổng thống để ban hành thì lẽ như Sắc thuế kiệm ước không còn nữa ? Và như vậy có phải là một điều rất tai hại cho Quốc gia ?

Bao nhiêu mọi người dân đều biết qua sự giải thích của Hành pháp là vì tình trạng lạm phát và tránh việc tham thủng lớn lao cho Ngân sách Quốc gia mà cụ thể là do nhu cầu Quân sự phải gia tăng hàng năm nên phải tăng thuế kiệm ước. Nhưng nay khi Luật mà Thượng nghị viện đã biểu quyết như trên là hủy bỏ hẳn sắc thuế nầy thì chẳng những không cứu vãn cho tình trạng thâm thủng Ngân sách hàng năm thuế kiệm ước mà còn để thủng lớn thêm vì không còn thu được sắc thuế nầy nữa ? Và như vậy thì nhân dân phải hiểu thế nào về lập trường của Thượng nghị viện đây ? MỘT CÁI NHÀ HƯ CẦN CHỮA LẠI VÌ NHỤ CẦU CẦN DÙNG, NÊU CHƯA CHỮA ĐƯỢC THÌ CÙNG TAM DUY TRÌ NGUYÊN TRẠNG, CÓ ĐÂU ĐỔ LUÔN ĐỂ CHỊU CẢNH MƯA TRÊN CHIỀU ĐẦU HAY SAO ?

Hoặc giả Quí vị Nghị sĩ trong Thượng nghị viện nghĩ rằng có đặt để ra sao đi nữa thì Dự án luật đã qua Hành pháp bằng Tổng thống cũng đúng quyền Phúc nghị để thẳng Lập pháp và duy trì nguyên trạng sắc thuế kiệm ước như hiện nay mà Tổng thống đã nêu lên giải pháp cứu nước đã có thất nhân tâm. Và Thượng nghị viện đã biểu quyết Dự án luật số 115/69 với tác dụng ngược lại như trên thì chẳng THƯỢNG NGHỊ VIỆN nghĩ rằng dù nước có mất nhưng Chánh quyền đắc nhân tâm thì cũng có ngày khoi phục lại được ?

Người dân Việt Nam nói chung đều thật thà, chất phát, nên luôn luôn thích độ thẳng thắn của nhưng nhà lãnh đạo nên Lập pháp cũng như bên Hành pháp mà với trách nhiệm trước toàn dân cần bày tỏ một lập trường minh bạch và thành tâm để cứu vãn cái thảm trạng của quốc gia hiện nay từ lãnh vực kinh tế, tài chánh, cũng như trên lãnh vực an ninh và hòa bình ! Chớ không nên chơi trò ảo thuật, đưa quốc gia đến suy vong rồi để trách nghiệm về cho kẻ khác.

THÚY SƠ

VẤN ĐỀ: VAI TRÒ CÁN-BỘ TUYÊN-VẬN VỚI SINH HOẠT QUẦN CHÚNG TRONG TƯƠNG LAI

(TIẾP THEO)

B. — Sự cần thiết của sinh hoạt lại nông thôn

Nhìn vào Nông Thôn hiện nay chúng ta thấy rằng an ninh đã vãn hồi khá quan, cuộc sống vật chất của dân bảo đảm được chính quyền chú tâm nâng đỡ, tuy không phải đầy đủ nhưng có thể gọi là tạm sống và nhờ thah trang an ninh bảo đảm nên dân chúng có thể canh tác và mua bán đổi chác với nhau đỡ sinh sống, nhưng về cuộc sống nội tâm của họ thì thật khó khăn đối với họ sống rất êm thấm, rất rạt nên không sao biết được, vì không có sinh hoạt, cởi mở, nêu ý kiến và tâm tư bị chôn sâu vào tim thức. Con số 80% mà chính quyền tuyên bố là đã kiểm soát được, nếu đúng đúng thì đông trên một số lượng mà thôi chứ không thể nói rằng 80% dân chúng trên đều sống vui vẻ, có tinh thần Quốc Gia cao và sẵn sàng hợp tác với chính quyền trong công tác chống Cộng được.

Nói thế để chúng thấy rằng năm được dân trên một số lượng cũng tốt nhưng không sao bằng được sự cộng tác nhân thành và sốt sắn của dân chúng. Và muốn được sự cộng tác đó không gì khác hơn là sinh hoạt, tuyên truyền và hướng dẫn, tạo sự thông cảm giữa dân và chính phủ. Phát huy việc làm tốt đẹp của chính phủ để đồng bào nhận thấy và hưởng ứng. Sự việc thiếu sót trên chúng tôi không nói là chính quyền không nghĩ đến mà chính tôi chỉ muốn nói là cần bộ Thông Tin Xã Ấp hiện có không làm được.

Nhìn qua sự thất bại trên ta có hai việc cần xét lại xem sao ?

1) Cán bộ thiếu khả năng không hoàn thành nhiệm vụ giao phó nên.

2) Phụ cấp của cán bộ Thông Tin Tuyên Truyền Xã Thôn quá ít trong khi công tác trên chúng ta không tìm là TT không có nghĩ đến việc trả ơn, phần bội của CS mà có là là TT đã dự liệu sẵn các biện pháp ngăn chặn nên mới đưa ra

NGUYỄN-VĂN-TÁ

lại đôi hỏi quá nhiều nên không thể thực hiện được,

C.— Cán bộ Tuyên Vận mà quản chúng đôi hỏi

Thiết nghĩ cuộc chiến nào rồi cũng phải chấm dứt, đã dưới hình thức này hay dưới hình thức khác mà thôi. Nhưng có một phương thức mà Thông Thống VNCH đã tuyên bố là nếu CS chịu từ bỏ vũ khí, từ bỏ chủ nghĩa CS thì sẽ được chấp nhận cho họ trở về trong cộng đồng sinh hoạt tại miền Nam nầy. Đưa ra phương thức đã nghĩ trên mà không sợ CS lợi dụng phá hoại sau nầy. Tuy nhiên nếu phương thức nầy thành tựu thì cán bộ Tuyên Vận ở Xã Ấp là một điều không thể thiếu được được.

Người cán bộ Tuyên Vận có thể thành công được trong việc Tuyên truyền vận động quần chúng phải là người cần bộ đa năng, đa nhiệm và chịu đựng được gian nguy.

— Hiểu rõ đường lối, chính sách của chính phủ, biết phát huy chính nghĩa trong đường lối chính sách đó, biết rõ mánh lới tuyên truyền gian trá của VC, biết lợi dụng các sơ hở của địch để tuyên truyền chống lại. Tạo cho Xã Ấp một đời sống cởi mở.

— Biết khơi dậy tinh thương dân tộc, lăng giềng với nhau, khuyến khích và giúp đỡ nhau trong khi vui buồn. Cán bộ Tuyên Vận phải là cái gạch nối giữa Nhân dân và Chính phủ giữa người nầy với người khác giữa gia đình nầy với gia đình khác để xóa bỏ các hiềm khích, hiểu lầm gây suy yếu dân tộc.

— Biết tổ chức và hướng dẫn sinh hoạt toàn ngu, sinh hoạt vui, khoẻ tạo nhiệp sống vui, sống mạnh.

— Biết hướng dẫn nhân dân sống đời lành mạnh, vệ sinh để bảo vệ sức khỏe. Có vậy thì ta mới tạo được cho nhân dân một nếp sống vui và như vào đó ta mới đánh tan được sự hiểu lầm, mặc cảm của dân đối với chính quyền.

Tóm lại nếu ngay từ bây giờ, ta chuẩn bị và đào tạo ngay một ngành cán bộ Tuyên Vận có khả năng nên trên để hoạt động tại Xã Ấp song song với cuộc Cách Mạng Xã Hội, Cải cách ruộng đất để người dân Nông Thôn có cuộc sống vững vàng an ninh được bảo đảm là ta sẽ hy vọng thành công, vì trước ta Tổng Thống Magsaysay đã thực hiện cải cách ruộng đất như vậy rồi và đã thành công trong việc loại trừ quân Huk ở Phi luật Tân. Và lại chính cuộc VN nhằm tranh đành ý thức hệ Quốc gia và CS nên ngành cán bộ tuyên truyền vận động lại càng phải chú trọng hơn nhiều. Và chính vấn đề cần bộ đã quyết định thành bại chính sách của ta rất nhiều từ trước tới nay vậy.

VIỆT NAM : MỘT DI SẢN CAY ĐẮNG

(TIẾP THEO)

Hai hàng sau hiệp định sẩy, ông Dulles thành lập tại Manille tổ chức Minh Ước Phòng Thủ Đông Nam Á, gồm có Hồi quốc, Thái Lan, Phi Luật Tân, Úc, Tây Lan, pháp, Anh và Mỹ một thức nguyên gian đặc biệt để giúp Miền Nam Việt Nam, Lào và Cam bốt vào phòng thủ của nước mình, vì tuân ước, để đáp lại lời yêu cầu «việc tự kinh tế» của Thủ Tướng Ngô Đình Diệm, Tổng Thống Eisenhower đã hứa giúp để chánh phủ Việt nam đã chính phủ nầy mở mang sở để đáng thời duy trì một quốc gia mạnh và để điều kiện chống lại các cố gắng phá hoại hay xâm lăng bằng võ lự. • Tổng Thống Mỹ cho thêm rằng sự giúp đỡ kỹ, nước Mỹ muốn thấy chánh phủ Việt nam thực hiện mọi cải cách cần thiết.»

Trong những năm tiếp theo, Minh Ước Phòng Thủ Đông Nam Á và cả bức thư hứa hẹn giúp đỡ của TT Eisenhower gửi cho ông Diệm đã được chánh đến Tổng đã chứng minh cho tất cả các sự sau thiệp của Mỹ vào Việt nam, luôn cả việc gửi hàng trăm người binh sĩ chiến đầu 12 năm sau. Vì thế mà trong phiên họp của ký ban Ngoại giao Thượng viện Mỹ và vào đầu tháng 8 năm 1965, Thượng nghị sĩ Fulbright có bảo :

«Cả phái Minh Ước Phòng Thủ Đông Nam Á đã bắt buộc chúng ta làm những gì mà chúng ta đang làm tại Việt nam hay không ?»

Bộ Trưởng Ngoại giao trả lời :

— «Thưa ông cố : Đúng vậy, tôi đây là vấn đề không còn ngăn ngại gì nữa»

Nhưng sự xác nhận nầy của Bộ Ngoại Giao không có thể Minh Ước Phòng Thủ Đông Nam Á bắt buộc Mỹ phải can thiệp bằng võ lực nếu Miền Nam Việt nam bị tấn công không được chính Minh Ước nầy và cả cái lịch sử pháp lý của nó chứng minh. Vị Bộ Trưởng Ngoại Giao nầy trước đây lại tế về đề đài khi đề cập đến vấn đề nầy, và theo Thượng Nghị sĩ Morse, ông đã từng nói lan lượt trước Ủy ban Ngoại Giao Thượng Viện :

«Chúng ta không bảo hộ đến tại Việt nam với danh nghĩa hợp viên của Minh ước Phòng Thủ Đông Nam A.»

Hồi tháng 11 năm 1954, nói về Minh Ước nầy, Bộ Trưởng Dulles có xác nhận trước Ủy ban, «nếu có một phong trào xích mạng tại Việt Nam hay tại Thái Lan, chúng ta sẽ bị ý với chưa về những gì chúng ta sẽ làm..... chúng ta không can kết tiếp diệt nó, chúng ta chỉ can kết phải bởi ý kiến nhau mà thôi» Ông nói thêm : «trước một nguy cơ chung, sự đồng ý của mỗi bội viên là để cho mỗi nước tự chọn lấy các phương tiện đối phó trong trường hợp có cuộc xâm lăng và trong Trong một cuộc tranh luận tại Thượng Viện Mỹ vì Minh ước, Thượng sĩ Alexander Smith, một trong các đại biểu tại Hội nghị Manille, đã bác bỏ một cách mình hoàn toàn điều cho rằng Minh Ước có « sự đồng ý bắt buộc tham gia quân sự chống lại những hành động có xâm lăng», ông nói : «Chúng ta không có ý định đi theo chính sách đưa quân của chúng ta tham gia một cuộc chiến tranh trên đất lục... chúng ta cũng không can kết, như đối với Minh Ước Bắc Đại Tây Dương, rằng chúng ta sẽ đem các vũ khí nước hội viên thì phải xem cuộc tấn công ấy chống với tất cả các quốc gia liên minh và đe dọa đến có một phản ứng quân sự tức khắc, không cần có sự thảo luận của Quốc Hội».

Trước Tổng Thống Johnson, không một Tổng Thống Mỹ nào đã gửi thích Minh Ước Phòng Thủ Đông Nam Á như là một hiệp pháp của nó phải can thiệp bằng quân sự và cho đến nay cũng chưa có quốc gia hội viên nào giải thích như thế. Tám lại khi mà ông Bộ Trưởng các nhóm đông Minh Ước Phòng Thủ Đông Nam Á đã bắt buộc Mỹ phải can thiệp bằng quân sự, đã đề cập đến cuộc viện trợ kinh tế và chính trị cho chánh phủ Saigon, chớ không phải cam kết can thiệp bằng quân sự. Thật vậy, chỉ đến ngày ông nói chánh quyền chỉ có gần 600 quân nhân Mỹ có mặt tại Nam Việt Nam.

Mặt khác, bức thư của Tổng Thống Eisenhower và nghị thức ngoại giao đặc biệt của Minh Ước Phòng Thủ Đông Nam Á đã xuyên một lằng ranh xuất vùng Đông Nam Á châu. Mặc dù các thành Ông nói thêm : «trước một nguy cơ chung, sự đồng ý của mỗi hội viên là để cho mỗi nước tự chọn lấy các phương tiện đối phó trong trường hợp có cuộc xâm lăng và trong Trong một cuộc tranh luận tại Thượng Viện Mỹ vì Minh ước, Thượng sĩ Alexander Smith, một trong các đại biểu tại Hội nghị Manille, đã bác bỏ một cách mình hoàn toàn điều cho rằng Minh Ước có « sự đồng ý bắt buộc tham gia quân sự chống lại những hành động có xâm lăng», ông nói : «Chúng ta không có ý định đi theo chính sách đưa quân của chúng ta tham gia một cuộc chiến tranh trên đất lục... chúng ta cũng không can kết, như đối với Minh Ước Bắc Đại Tây Dương, rằng chúng ta sẽ đem các vũ khí nước hội viên thì phải xem cuộc tấn công ấy chống với tất cả các quốc gia liên minh và đe dọa đến có một phản ứng quân sự tức khắc, không cần có sự thảo luận của Quốc Hội».

Trước Tổng Thống Johnson, không một Tổng Thống Mỹ nào đã gửi thích Minh Ước Phòng Thủ Đông Nam A như là một hiệp pháp của nó phải can thiệp bằng quân sự và cho đến nay cũng chưa có quốc gia hội viên nào giải thích như thế. Tám lại khi mà ông Bộ Trưởng các nhóm đông Minh Ước Phòng Thủ Đông Nam A đã bắt buộc Mỹ phải can thiệp bằng quân sự, đã đề cập đến cuộc viện trợ kinh tế và chính trị cho chánh phủ Saigon, chớ không phải cam kết can thiệp bằng quân sự. Thật vậy, chỉ đến ngày ông nói chánh quyền chỉ có gần 600 quân nhân Mỹ có mặt tại Nam Việt Nam.

Mặt khác, bức thư của Tổng Thống Eisenhower và nghị thức ngoại giao đặc biệt của Minh Ước Phòng Thủ Đông Nam A đã xuyên một lằng ranh xuất vùng Đông Nam A châu. Mặc dù các thành tài liệu nầy theo pháp lý không bắt buộc Mỹ can thiệp bằng quân sự vào Nam Việt Nam, nó cũng đã bắt buộc Mỹ phải bảo vệ nước nầy bằng chính trị. Rành giới nầy có thể được rạch ra tại nơi nào khác, chẳng bao đợc thoa sang Cửu Long và biên giới phía bắc của Thái lan. Không có quyền lợi thiết yếu nào khác phải giữ rành giới nầy. Nhưng đã sao thì sẽ có đã được rạch ra rồi đã phải, đã quấy có cũng tìm nơi sanh quyền lợi thiết yếu của Mỹ mà trước kia không hề giữ cả. Hãy loạt quyết định thay theo sau đó đã lôi cuốn nước Mỹ vào một cuộc chiến tranh thứ tư trong số các cuộc chiến tranh to lớn nhất của lịch sử nước nầy.

Chúng ta đã làm những gì tại Việt Nam ?

Mục tiêu của chính sách Mỹ tại miền Nam VN, theo bức thư của TT Eisenhower gửi cho Ông Diệm là « làm sao lòng chúng ta có ý định cương ép đến chúng tự do của miền Nam Việt nam phải theo một chế nghĩa xpoại lưu». Vậy vẫn đề là tìm hiểu xem đân chúng Việt Nam có được tự do và chế nghĩa ấy có phải ngoại lai như Tổng Thống Eisenhower đã nói không, vì lời nói nầy đã mình xác tâm trạng của Hoa thịnh Đốn khi bắt đầu cuộc phiêu lưu tại Việt Nam : «Một tâm trạng hoàn toàn có tính chất đạo lý. Sự can kết của Mỹ đối với Miền Nam Việt nam cũng như mọi cố gắng làm cho một nước Lào vô tư trở thành tiền đồn của Tây phương, đều đưcái quan niệm căn bản Đông đối với thế giới để bị chia ra thành Zéhđi thống nhứt và chống đối lẫn nhau. Trong một thế giới như thế thì mọi quan niệm của Dullis cũng đều có nguy cơ cùng số phận là một vẻ tốt cả các sự hướng trung lập đều phi luận lý» do đó mà nên phải đối phó lại bằng mọi cách.

Bởi đó Hoa thịnh Đốn đã đòi hỏi chánh quyền Saigon Diệm khi mà chánh quyền nầy là ra chất quyết phải nhận hiệp định Genève năm 1954 dự trù các cuộc tổng tuyển cử vào năm 1956. Tuy nhiên trong những năm sau nầy, người ta lại tá tạo chủ trương đến các cuộc tổng tuyển cử ấy. Vì đó tập hồi sự của Tổng Thống Eisenhower người ta có nhìn nhận thu Hồ chí Minh được 80% phiếu đi nữa ba hội đồng không bao giờ nên sáng chấp nhận một cuộc tuyển cử tự do tại miền Bắc.

Do đó mà việc chia đôi nước Việt nam, là một thực tại, có kéo dài không sự chia đôi về chính trị và hai chánh phủ Saigon và Hà nội đều thái đâu cũng có thể lực riêng của mình.

Ở phía Nam, Mỹ đã cố trên giả thuyết cho rằng một sự giúp đỡ chánh trị và kinh tế đã đủ để làm duy trì một quốc gia Nam Việt Nam độc lập. Với thái độ kỳ lượn có quan niệm nầy rất hợp lý. Sau nầy những người đã chỉ trích nội dung bức thư của Tổng Thống Eisenhower gửi cho ông Diệm trước đây hãi năm 1954 cũng không có vẻ gì chống lại sự viện trợ kinh tế cho miền Nam Việt Nam. Trong khoản thời gian 5 năm tiếp theo, Hoa thịnh Đốn đã giúp cho Nam Việt Nam 2.900 triệu đô la viện trợ chia làm 2/3 về kinh tế và 1/3 quân sự. Chính sách nầy trong một thời gian có vẻ đạt được kết quả cần xuất qua và đường lối nước gia tăng quân đội cho đến ngày phát sự. Người ta xây cất trường học và bệnh xá, người ta thảo một kế hoạch cải cách ruộng đất và các cố vấn Mỹ giúp đỡ xây dựng một quân đội miền Nam VN.

Nhưng nếu người ta đi sâu vào chủ việc thì tình thế lại có vẻ ra không quá lạc quan. Phần viện trợ kinh tế dành cho ông Diệm, nói mà phần lớn đưa chúng Nam Việt Nam sinh sống, quá ít oi.

(CÒN NỮA)

TIN TỨC VÀ SINH HOẠT PHÒNG TRAO QUỐC GIA CẤP KIỂM

Hồ sơ hợp thức hóa các B.C.H. ĐÔ THÀNH, TỈNH ĐỘ, THỊ BỘ

Tổng Thư Ký Ban Chấp Hành Trung Ương PTQGCT
Kính gởi Ban Chấp Hành Đô Thành Bộ,
Kính gởi Ban Chấp Hành Thị Bộ,
Kính gởi Ban Chấp Hành Tỉnh Bộ

TRÊN TOÀN QUỐC

Theo Điều 6 và Điều 10 Luật số 09/69 ngày 19-6-69 và Nghị chế Chánh Đảng, hồ sơ nhơn viên của các Ban Chấp Hành Trung Ương, Đô Thành Bộ, và các Tỉnh, Thị Bộ gồm có :

1.— Chứng thư hộ tịch do cơ quan Tư Pháp cấp.
2.— Trích lục Tư Pháp lý lịch (phiếu số 3).
3.— Chứng thư cư trú (tại địa phương).

Trân trọng yêu cầu các chiến hữu trong các Ban Chấp Hành Đô Thành Bộ, Tỉnh Bộ và Thị Bộ trên toàn quốc GỞI GẤP VỀ TRUNG ƯƠNG các giấy tờ kể trên để Trung Ương bổ túc hồ sơ hợp thức hóa Phong Trào.

Riêng về các chiến hữu trong Ban ChấpHành Trung Ương, chỉ cần nạp Chứng thư hộ tịch và Trích lục Tư Pháp lý lịch (phiếu số 3) thôi.

TTK/BCH/TƯ
G.S. NGUYỄN-NGỌC-HUY

Mời họp Đô Thành Bộ

Kính mời các chiến hữu trong Ban Chấp Hành Đô Thành bộ PTQGCT đến dự phiên họp hằng tháng tại Trụ sở Trung Ương 242/tư Phan đình Phùng, hồi 16 giờ ngày chúa nhựt 30-12-69.

B.S. NGUYỄN MINH TÂN
Chủ Tịch BCH/ĐTB

THÔNG BÁO ĐIỆN THOẠI CỦA BCH/TƯ

Trân trọng thông báo cùng các chiến hữu, số điện thoại mới của Văn Phòng BCH/TƯ : 99.459

TÌM HIỂU MỘT TÔN - GIÁO MỚI XUẤT - HIỆN

TỔ TIÊN CHÍNH GIÁO LÀ GÌ?

● ĐIỀU TRA PHỎNG SỰ CỦA TRƯƠNG-CỬU-LANG

(TIẾP THEO)

Chúng tôi không lâm. Trong gốc phòng đăng kia, ba bốn ông ngồi dưới nền ai mang chuyện bút thuốc nói chuyện thì thầm. Chúng tôi nghe rõ tiếng ông Cụ Tiên ở Phan Rang : «Ủi giời ! May bố bảo bại mình thực quốc sống, một bố sắc. Tay nầy cơm đang bắt bớt bên lâm ngăn. Nhưng sức mấy, Ơn trên Tổ giáo cho người cầu phát đẹp tâm thì cả cương ly cha lên rồi cũng đều thăng. Chính như thế đây nè, ngày trước ngăn nói đến TTCG chưa tới đã đã kích, chế trước gì nhưng rồi... chúng mình là con cháu Tổ tiên cả, mặt khi ơn trên Tổ tiên đã dìu dắt đưa mình vào Đạo thì trước sau gì rồi cũng phải tìm thấy chơn lý và phát đạo tâm. Sức mấy mà đương cự.

Ngưng giây lâu, nghe tiếng điếu bình ọc ọc rồi lại tiếng ông Cụ Tiên nói tiếp : «Giời rết nay, lâm mệt. Điếu thuốc lào là tính ngã sáng khoái quá nhỉ. Ông cha ta ngày xưa sai biểu gì mà mình phải nhớ mà cho thuốc lào cũng nhớ khéo thuốc lào đây nhỉ. Các bố mình say thuốc lào là đánh giấc nhe điên, cứu sinh Trung Hoa sang nhà ta, lo ngũ, bắt chước rồi mặt bơ thuốc lào vào là đánh ngã lăn quay ra mà chết đấy nhé.

Ông BS Biểu, một người Bắc Ninh Phan Giáo hội, tiếp lời : Nể Cụ Tiên Bắc Ninh thì chúng ta mới bị thống trị, bị giết chết rồi đấy nhé. Cau nói đây tính hoài hương của ông BS Biểu có mảnh lực làm mọi người quên phiền chán... để kéo câu chuyện vào vấn đề quốc hương đất nước. Ông BS Biểu nói tiếp : «Tôi nói cái nầy các Cụ ngẫm nhé. Hồi xưa, năm mươi bảy tuổi mình vào Trung Gia Sàigon ít lau, có dịp xuống lục tỉnh tìm bà con, Ủi chào, mình người trên xe đò, chạy ra khỏi Phú Lâm một khoảng, nhìn thấy đất ruộng trong Nam mình mình mát lắm. Chạy mấy ngày đêm lên đến đất đô Chợ Cũ, qua Bến Lức, khát nước mua miếng khóm một xu, nguyên nửa trái, tả bố như thế cũng, ăn no ngợi nó mất ơn là ngon. Chỉ một xu thôi nhé. Đất đai gì mà phì nhiêu thế chớ hả.....

Ông Đạo sư Uông cười hì hì : «Thôi em ơn huynh đi. Hãi bây giờ người ta tao bảo không thì huynh bốt cau gì mà mua chéo»

Ông Biểu cãi lại : «Sao lại không biết. Tôi ở Saigon, nhà người bà con họ cách nhau khoảng chục lối trong Nam mà sao không biết được. Người ta cũng là đồng, trong Nam cũng hai thứ thơm và khóm, mình gọi không như ở Bắc thôi, đưa khóm thì ai lại không biết... Tôi đây có nhớ rõ ngày mua. Mấy ông đến bao giờ thì cứng ngăng mua đưa thì nông dân họ đem cái là đưa bán cho mấy ông lắm nhé.

(CÒN NỮA)

Xem trang 4:
LỊCH SỬ CHIẾN TRANH LẠNH
bản dịch : LÊ-THANH HOÀNG-DÂN

Những bí ẩn chưa hề tiết lộ trong

5 CUỘC ĐẢO-CHÁNH

★ ★ ★ VĨNH LỢI

CUỘC ĐẢO CHÁNH 11-11-60 CỦA NHÓM SĨ QUAN DÙ

☆ Một vài hình ảnh đặc biệt trong ngày 11-11-60

(TIẾP THEO)

Và cũng bắt từ đó Sở Nghiên Cứu Chiến Tranh Tâm Lý Hoa Kỳ phải thông chế trong đặt người chỉ huy các đơn vị trong quân đội, đang thời theo dõi chặt chẽ hành vi của những vị quân trưởng kinh có trong quân, cũng như hết sức đề phòng việc có thể xảy ra những cuộc đảo chánh khác.

Không biết có phải sự im lặng của bác sĩ TKT, Giám Đốc Sở Nghiên Cứu Chiến Tranh và XHHL, thông thiết giữa sáy ra đảo chánh là một nguyên nhân cho Tổng Thống Diệm và ông Nhu đánh giá cao người bác sĩ nầy sự chứ ý đến tập trung chung quanh Phủ TT. Riêng những người cầm đầu đảo chánh thì hình như không hề tin tưởng vào bác sĩ TKT đã hoạt động rất mạnh trong các công tác bí mật, thành trừng những người tham dự vào cuộc đảo chánh cùng như những người bị ta hay vô gió vì những oan ức riêng tư.

Một vài người thân cận với TT Diệm đã nghiêm kiến rằng nếu những nhân vật của Phủ TT thông chế trong đặt người chỉ huy các đơn vị trong quân đội, đang thời theo dõi chặt chẽ hành vi của những vị quân trưởng kinh có trong quân, cũng như hết sức đề phòng việc có thể xảy ra những cuộc đảo chánh khác.

Không biết có phải sự im lặng của bác sĩ TKT, Giám Đốc Sở Nghiên Cứu Chiến Tranh và XHHL, thông thiết giữa sáy ra đảo chánh là một nguyên nhân cho Tổng Thống Diệm và ông Nhu đánh giá cao người bác sĩ nầy sự chứ ý đến tập trung chung quanh Phủ TT. Riêng những người cầm đầu đảo chánh thì hình như không hề tin tưởng vào bác sĩ TKT đã hoạt động rất mạnh trong các công tác bí mật, thành trừng những người tham dự vào cuộc đảo chánh cùng như những người bị ta hay vô gió vì những oan ức riêng tư.

Tại các quân đã phê người ta đã xảy nhau lại bàn tán xôn xao kích chế độ một cách gắt gao. Một số anh em «Nội Tổng Thống» đã được bộ quân trung niên vui thân của mọi người.

Trong lúc đó người các toán cảnh sát chìm cũng như mật vụ bắu như tiếng nhiều có xuất hiện thì cũng bắt cực hiếu lánh. Nhiều người cho lên tiếng tên trực cuộc đảo chánh. Vì sau có nhiều người đã mọi giới đã bị bắt bớ gian cầm rồi đã mạnh miệng cùng kích chế độ khi nảy ra cuộc đảo chánh, có những công chức bị giam cầm cả một năm rồi nên vẫn lên tiếng ngày 11/11 hay vì gan bạo bắt cóc của cụ Ngô. Trong phần sau chúng ta sẽ trình bày vắn gọn thoại cuối cùng nói cuối các những người bị nạn mồm mồng ấy.

Tóm lại phần chung của đảo chánh trong ngày 11/11 là bắt sức vui mừng vì thấy cuộc đảo chánh nảy ra. Vì phần lớn những thủ hận ấy đều trút lên đầu bà Ngô Đình Nhu kể được xem như nhân mồng của mười lần thêm bắt tính hình.

(CÒN NỮA)

Tài liệu về cuộc đảo chánh 11-11-1960 sắp chấm dứt. Theo lời đề nghị của bạn đọc, tác giả sẽ sửa chữa và bổ túc thêm nhiều chi tiết chưa hề phát giác và sẽ in thành sách.

Đọc giả nhớ đón mua «5 CUỘC ĐẢO CHÁNH, Quyển 1 — 1955-1960» do nhà xuất bản Cấp Tiến ấn hành trong vài tháng tới đây.

CHUYỆN KINH DỊ CỦA TRẦN-V-DINH

Cái đầu dưới máy chém

(TIẾP THEO)

Căn phòng rất chật hẹp, nên chúng tôi cảm thấy nóng nực và khó thở.

Người ta thy đoán rằng những cô động của con khỉ làm cho cuộc nói chuyện với Crapel trở nên khó khăn. Bởi thế một rất tài cáy được đem về chuồng. Con vật không còn làm trò chúng thì nên khi cô đã ăn ngon tuyệt nhất. Đầu của Crapel đưm đưm nhìn chúng tôi.

Bác sĩ Morchain nói :

— Anh muốn nói ?

Miệng tôi mấp máy, và liền đó tôi cảm thấy nóng nực kỳ lạ phía sau Tiếng nói đáp :

— Muốn.

Mọi người đều giật mình và quay lại. Nhưng đó là tiếng nói của viên thông ngôn.

Bác sĩ hỏi tiếp :

— Thích được hiến không ?

— Crapel lại cử động nữa và cũng tiếng nói lúc nãy đáp :

— Đã tôi nói những gì tôi muốn nói. Trước hết tôi xin cảm ơn người đã cho tôi sự sống. Tôi thấy mọi vướng được tháo sạch tội lỗi. Y ghét và mọi do tôi gây ra trước kia đây và tôi mãi giờ đây ... tiêu tan. Tôi nhận thấy những cặp mắt khác hẳn ra các đây. Tôi đã đến tội. Tôi có cảm giác rằng bé đã giết và bị giết không phải là tôi. Tôi đã bắt đầu cảm ơn người đời mới...

Một hiện tượng kỳ quái thật ! Trong căn phòng im lặng, người ta không nhận thấy nhiều người hơn vậy ! con khỉ bị bóp chặt trên bàn quay quanh được phát vào vai khỉ, miệng nói không ra tiếng và I tiếng nói khác thường không rõ từ đâu đến. Giáo sư Morchain bèi tiếp :

— Anh có đau đớn nhiều khi bị chết đầu không ?

— Ít lắm. Tôi có cảm giác như bị rơi da quất trên cổ, và khi đầu rơi cổ tôi như đốt cháy. Tuy nhiên đối với tôi, hình phạt đó đem lại cho tôi sự thanh thản tâm hồn sau những cực thiêm vô ở tôn ấn.

— Trước khi thi thọ hình người ta vẫn để anh ăn bữa. Tôi cho đó là gì đó. Rồi tôi được dẫn đến đoạn đầu đài. Vừa thấy cái đao to ! tôi ngất quỵ. Người can điểm không hề nghỉ đến cái chết. Nhưng tôi suy nghĩ quá nhiều về sự chết chóc nên không đi can đảm.

Đám đông thác giúp của bánh quyết tôi liều bị chặt lắm 2. Đầu tôi vẫng ra lúc bị bị chặng mặt đó tọn và cố vùng vẫy để tranh thủ sự sống. Đường như thì tôi qua con mộng.

«Rồi bỗng nhiên tôi tỉnh dậy tôi nghĩ rằng cuộc sống mấy không thể kéo dài được tôi cảm giác rằng thân mình tôi vẫn có động mặc dầu đã rời khỏi đầu. Bé sau vào da thịt của con khỉ kia và tôi vẫn còn là con người với đầy đủ các bộ phận.

Hoàng hôn sắp đến. Mặc dầu cửa sổ mở rộng, tôi thấy bàng tối trên người các gốc phòng. Người thông ngôn cảm điều tử tử đến gần chuồng khỉ và ghé mặt vào thanh ấn. Anh ta cảm ơn tôi. Anh ta cho Crapel đang mấp máy để ước đoán những lời nói cảm ơn đầu hãn. Bỗng nhiên chúng tôi nghe : «Tôi không cho thấy nữa».

Lời nói trên làm chúng tôi hoang mang đến cái chuyện Crapel và anh ta chúng tôi không biết rõ nó đã nói cái gì.

Đêm được dài sáng liền đó, một biến cố bất ngờ xảy ra. Được biết cam kết khi ăn xong, nhưn thiêu thiếp và những quầy rầy chúng tôi. Nhưng anh sáng vừa bật lên thì nó giật mình thức dậy và chuyển động mạnh.

Cả lũ nó khiếp sợ trước một đám người. Nó hầu là nhất chưa và phòng vào tranh đã. Nhưng sự vùng vẫy của nó làm cuộc đối thoại với Crapel bị gián đoạn. Lúc ấy, một của khỉ lọ ra anh sáng rất khuất trong bóng tối. Do đó chúng tôi không thấy rõ nó được. Thình thoảng nó động chuồng ; chúng tôi thấy Crapel bảng sự vẻ đường như muốn kêu cầu cứu.

Chúng tôi nhận xét Crapel theo những cử động của con khỉ. Cô tiếng la : «Phải cứ nó lại. Nếu không nó có thể đập bể sọ Crapel, hoặc cắn bắn ! Phải tiếp cứu ngay ! Khác phục vụ tại đây.

Con khỉ giận dữ quay sang của Crapel và bà to miệng định nuốt đầu bắn. Một động sự viên của giáo sư Morchain cũng sự bắt nói :

— Ta nên bình tĩnh. Sự cuồng cuồng của chúng ta sẽ khích động nó nhiều hơn.

(CÒN TIẾP)

MIỀN TRUNG « ĐÁNH » VÀ « ĐÀM » !

CXXVIII. CÔ MẢN VỀ KINH

Sáng bên sau.

Quan xem ngắm một chiếc xe Huê Kỳ của người bạn thân của Quan, trước kia cũng làm Quận trưởng như Quan, nhưng sau lý do «vô bưu ngu, vô hiệu dụng lâm Giám Đốc một hãng xuất nhập cảng ở Thủ đô, sau một trận cãn quét lâm cho dân trong Quận thở tan còn có cái... khổ.

Lái xe vẫn đứng khách sạn. Quan ném Năng hun chôn chụt và chỉ vào chiếc xe :

— Xe Huê Kỳ cây là xe của anh đó đưa trong nay, chỉ em vào là đến em đi-đơn, Em có muốn tập lái xe không ?

Nghe người tình hỏi mình có muốn lái xe không, Năng lăng lăng phơi phới mà Quan cách đó ít thấy một cảm giác nhẹ nhàng khó tả nào đã lên vào hồn.

Sau khi trong điểm xong lộng lẫy như cô đào mới cưới, Năng Quan Quan đưa xuống thang lầu trước cái nhìn bắc lửa và chân lưỡi hít hà của các khách viên lớn nhỏ trong khách sạn.

— Chắc là kỳ mới lắt.

Không chắc là kỳ nhỏ. Khoái đã đó! hãy ơi.

— Hồng phải ! Chắc là con gái đó.

— Bậy nà ! Con gái mà sao đi với cha lại trong điểm dợp dẫn trời đỏ lửa như thế ? Mà con gái của Quận chứ còn có cái... khổ.

Lái xe vẫn điều khách sạn. Quan ném Năng hun chôn chụt và chỉ vào chiếc xế :

— Em đã quy vơ tế là tiền. Nội thiệt là sướng con... mắt tụi bây hết.

— Giá gì mà giả. Thì đông bắt quá 40 là cùng. Còn có ai thì lí ra cũng là vừa: mười chó nhỏ nhoi gì sao ? Con... đâu mà ? Vậy là vừa quá xức. đời bây giờ mà, đàn đông chúng đó, đàn bà chúng đó là tết đó! nhìn hàng rồi cho cha đó gì nữa !

— Hồng biết thằng chả bịt cái thứ gì trong mình mà cô con bỗ ngon như vậy ?

— Chắc là nhét cũng là triệu phú, cha không thì cũng lớn lớn lắm.

— Hồng lớn sao được? Lớn Quận Trưởng chứ ít sao ? Hồi hôm tao biết kỹ lưu tới.ton hãy giờ tôi cha đó là Quận Trưởng ton ngan luôn, bằng đám bối giấy tiếp Ba... Quận Trưởng nữa.

Lái người đã bấm tay nói đó đặt như thế, sau khi chiếc xe hơi Huê Kỳ chở Quan và Năng mất hút vào cuối đường phố trước khách sạn.

Quan đưa tay lên vỗ nhẹ cái Bộ Trưng Ương ở một con đường rợp bóng mát giữa kinh đô rồi đăng lại. Quan phải bảo Năng ngồi ngoài xe cho, đoạn Quan xách cặp chính khách bước vào trong đó.

Năng ngồi một mình trên chiếc xe Huê Kỳ bỗng lòng, nhìn xuống dưới đường cái đang quay cuồng rộn rã ngưa xe mà tưởng như đang sống trong mơ mộng.

Cha mẹ ơi ! Đức ông chồng đang bị nhốt ơi !

Thiên hạ giàu sang quá sức.

Hồi giờ Năng nghe nói Saigon, chỗ chưa thấy Saigon.

Bây giờ tận mắt thấy Saigon, Năng hoa cả mắt lên. Mười giờ sáng của đại lộ kinh thành là cả một cảnh tiên sơn trên giới. Đàn bà con gái Saigon sao mà đẹp quá như vậy ?

Năng tưởng là hoa khôi vùng Sông. Cửu & Miền Trung, nhưng so với các bà các cô ở Kinh đô, thì là cả một trời một vực. Năng thấy đôi với họ, Năng là một thứ nhà quê rất ít, một cô gái Mán mới vỡ Kinh.

Năng thấy thiên hạ thiệt là hấp dẫn và tân thời. Nhiều bà nhiều cô lái xe hơi bóng lộn chạy phom phom trước mặt, qua lại mặt Năng 1 cái nhe xong, hai cái đến đã sau đít lại sáng lên chớp chớp rồi rất đi lâm như là hai con người mở to lên hãy hãy Năng, thiếu khích Năng mà Năng là một thứ quê một cực mới vô thành...

Nhiều cô mặc áo đầm ngắn gần tới bàng đi bộ ngỡ ngợ giữa phố và 2 bắp đùi thì thò ra trắng nõn 1 cách hết sức rúng rỉnh.

(CÒN NỮA)

★ CỦA CHỈ LỊNH ★

Lịch sử chiến tranh lạnh

● Nguyên tác : ANDRÉ FONTAINE

● Bản dịch : LÊ THANH HOÀNG DÂN

50 CHƯƠNG 5 CHIẾN TRANH ĐÔNG DƯƠNG

Nhưng khẩu cho Ngoại trường Pháp, là chỉ có Mỹ mới đủ sức mua được Bắc Kinh thôi. Vì Mỹ không muốn cho Trung Cộng bỏ mất cơ hội thắng lợi, muốn Trung Cộng bỏ rơi Việt Minh, vốn là đã Quốc Dân Viện chính Pháp phải đã vậy chúng minh sẵng Cộng Sản không thể nào chiến thắng được bằng quân sự. Nhưng chính Bộ chỉ huy Pháp đã tự tạo lấy một cạm bẫy mà bị sa vào mắc phải.

Điện Biên Phủ

Trên phương diện thuần túy quân sự, ý kiến thiết lập một căn cứ tại một nơi hẻo lánh như Điện Biên Phủ không phải là một ý kiến ngu xuẩn như sau này nhiều người nhận xét.

Tướng Navarre, mà Ba Lê đã tin chỉ mới sự tăng cường quân sự, không bao giờ nghĩ đến tăng số chiến thắng tại đây ; nói đúng hơn, ông chỉ quan niệm Điện biên Phủ như một căn cứ «nút» chặn ngăn cản không cho Việt Minh tràn qua Lào. Trước đây, vào thời Đe Lattre chiến thuật «Con nhím», một căn cứ vững chắc với một vòng bay giữ quy nhiều kẽ địch, đã đem tới nhiều kết quả khả quan. Vì vậy Điện biên Phủ nằm trong một lòng chảo trên núi vững đạn của đối phương đã là tại vì trong vòng rất nói non nhẹ người ta không thể nào thiết lập được những sân bay ở một chỗ nào khác, ngoài đồng bằng.

Viễn tượng một cuộc thương thuyết tương đối tốt đã tạo điều không dự kiến của vấn đề. Tướng Vê nguyên Giáp, Tư lệnh Quân Đội Việt Minh, quan niệm rằng đây là một cơ hội tốt để ông tạo một chiến thắng vẻ vang, làm cho Pháp phải đi ăn mày một cuộc đình chiến.

(CÒN TIẾP)

TÌNH SỬ BỒNG PHƯƠNG

Cô gái Lạc Mai Thôn

NGUYỄN-TỬ-QUANG

LẠC MAI HÀ là một con sông con thuộc phủ Tế nam, tỉnh Sơn Đông. Ở đây có một bà lão, chồng nguyên là Khoa cử xuất thân nhưng chẳng may mất sớm để lại một người con gái tên Ngọc Thơ. Nhà nghèo. Bà lão chỉ nương tựa trên một sước chuyên nghề chài cá. Người trong xóm quen gọi là Ngư bà.

Một bữa, hai mẹ con thả thuyền vào vớt tôm sông. Mẹ chài, con chèo. Ngọc Thơ ngồi mũi thuyền qua Lão. Trước đây, vào thời Đe Lattre chiến thuật «Con nhím», một căn cứ vững chắc với một vòng bay giữ quy nhiều kẽ địch, đã đem tới nhiều kết quả khả quan. Vì vậy Điện biên Phủ nằm trong một lòng chảo trên núi vững đạn của đối phương đã là tại vì trong vòng rất nói non nhẹ người ta không thể nào thiết lập được những sân bay ở một chỗ nào khác, ngoài đồng bằng.

Viễn tượng một cuộc thương thuyết tương đối tốt đã tạo điều không dự kiến của vấn đề. Tướng Vê nguyên Giáp, Tư lệnh Quân Đội Việt Minh, quan niệm rằng đây là một cơ hội tốt để ông tạo một chiến thắng vẻ vang, làm cho Pháp phải đi ăn mày một cuộc đình chiến.

(CÒN TIẾP)

Ra chợ, kẻo nài mới bán được hai trái bầy xu. Anh tôi trần an :

— Mẹ đừng lo. Trước nay không có đi đâu ! Vào lớp học rồi chỉ lo học hay chơi thôi.

Mỗi lần thăng Lê thăng Xán quay nhìn, tôi lại đỏ mặt. Hôm nay tôi có vẻ lo đăng, thấy giờ nhìn tôi mấy lần, anh mới và cùng nghiêm khắc.

Bao nhiêu suy tính cứ lần lộn trong đầu óc tôi. Đã vậy, lâu lâu con Hoa, con Loa lại nhìn tôi, như sắm sửa, như chế nhạo. Hai con nhỏ nầy cũng có đi trễ, xe người bắt nhỏ, nó sẽ thấy anh em tôi đeo xe bò. Tôi bực tức rồi thầm :

— Đã hai con chó, tại bây giờ tao bây đi ra ngựa, anh em tao nghèo thì đeo xe bò, ngại cái gì ?

Hai con nhỏ đã coi nhìn tôi, cái thằng Lê thăng Xán vẻ nhiều thằng nữa.

Thấy giáo vừa cho ra vẻ, tôi đã chợt lại hai tay nắm lấy hai thằng. Mặc dầu tôi nhỏ hơn cả nhỏ nhất lớp ; nhưng tôi mạnh hơn chúng, mạnh nhất lớp.

Thằng Lê thì run lên, thằng Xán bộn bạn muốn khóc.

Tôi lôi chúng ra ngoài sân :

— Sao hồi nãy tụi bây chỉ chỏ anh em tao cho thằng cha giả Tư biết, thằng chả quất tụi tao ? Tụi bây ý đâu, tụi bây đi xe ngựa, kẻ tía tụi bây Còn anh em tao nghèo, đi xe bò, kẻ tụi tao cho.

Thằng Xán nếu nào :

— Tao đâu biết.

Tôi nạt nó :

— « Tao » hả ?

Mỗi quinh quáu :

— Đa, tui đau biết.

Tôi lại sừng sỏ :

— Mầy đâm xung tui với tao nữa hả ?

Nó lắc đầu :

— Dạ... đâu, em bằng biết.

Tôi quay lại thằng Lê mặt cết không còn chút máu :

— Còn mầy ?

Thằng nhỏ run rẩy đến thân hại :

— Dạ em vô tình, phải em biết vậy, em đâu dám chi.

Tôi ghi ở hai thằng bạn dọa :

— Lần sau mà tụi bây cần như vậy thì bỏ trường tiểu luôn, chứ đừng để tao thấy mặt nhơ chưa ?

Nói xong, tôi không cần chờ cô nào để gọi là xô tội chống, đành phải lùng thu.

Hai đứa mừng rỡ vang đã rồi rồi mất.

Tôi không muốn nói cho chúng biết là lon cơm nào đây. Cá mà. Mấy thằng chả được con cá lớn mà lại bảo là thằng nhóc. Thằng nhóc mau lớn.

Vừa kéo lên được nửa thân người, Ngọc Thơ tái mặt nói :

— Con mới đụng nhằm con cá rất lớn.

Ngư bà liền bảo quay thuyền lại.

Ngọc Thơ vội vẻ quay mũi thuyền. Ngư bà liền vất chài xuống cội trên ngay chỗ Ngọc Thơ vừa chỉ. Nhưng nặng quá, bà lão bảo lôi lên không nổi. Mừng rỡ, bà vội gọi :

— Con. Con ! Mau bỏ chèo lại đây phụ với mẹ. Cả lôn ! Cả lôn !

Ngọc Thơ vội bỏ chèo lại phụ với mẹ.

Vừa kéo chài lên, bỗng thấy một bóc chân người lẻ lên mặt nước Ngọc Thơ hết hồng kêu :

— Mẹ ơi ! Thằng chồng, thằng chồng. Mau mau xô chài cho nhanh. Ngư bà vừa cũng thấy chải vừa nạt :

— Đừng có nói bậy ! Thằng chồng nào đây. Con mà mới bắn được hai trái bầy xu. Anh tôi trấn an :

— Mẹ đừng lo. Trước nay không có đi đâu ! Vào lớp học rồi chỉ lo học hay chơi thôi.

Mỗi lần thăng Lê thăng Xán quay nhìn, tôi lại đỏ mặt. Hôm nay tôi có vẻ lo đăng, thấy giờ nhìn tôi mấy lần, anh mới và cùng nghiêm khắc.

Bao nhiêu suy tính cứ lần lộn trong đầu óc tôi. Đã vậy, lâu lâu con Hoa, con Loa lại nhìn tôi, như sắm sửa, như chế nhạo. Hai con nhỏ nầy cũng có đi trễ, xe người bắt nhỏ, nó sẽ thấy anh em tôi đeo xe bò. Tôi bực tức rồi thầm :

— Đã hai con chó, tại bây giờ tao bây đi xe ngựa, anh em tao nghèo thì đeo xe bò, ngại cái gì ?

Hai con nhỏ đã coi nhìn tôi, cái thằng Lê thăng Xán vẻ nhiều thằng nữa.

Tôi bày lớp xen tan không cho coi sửa thì đứng trách sao tao ác.

Hai giờ đồng hồ trôi qua...

Thầy giáo vừa cho ra vẻ, tôi đã chợt lại hai tay nắm lấy hai thằng. Mặc dầu tôi nhỏ hơn cả nhỏ nhất lớp ; nhưng tôi mạnh hơn chúng, mạnh nhất lớp.

Thằng Lê thì run lên, thằng Xán bộn bạn muốn khóc.

Tôi lôi chúng ra ngoài sân :

— Sao hồi nãy tụi bây chỉ chỏ anh em tao cho thằng cha giả Tư biết, thằng chả quất tụi tao ? Tụi bây ý đâu, tụi bây đi xe ngựa, kẻ tía tụi bây Còn anh em tao nghèo, đi xe bò, kẻ tụi tao cho.

Thằng Xán nếu nào :

— Tao đâu biết.

Tôi nạt nó :

— « Tao » hả ?

Mỗi quinh quáu :

— Đa, tui đau biết.

Tôi lại sừng sỏ :

— Mầy đâm xung tui với tao nữa hả ?

Nó lắc đầu :

— Dạ... đâu, em bằng biết.

Tôi quay lại thằng Lê mặt cết không còn chút máu :

— Còn mầy ?

Thằng nhỏ run rẩy đến thân hại :

— Dạ em vô tình, phải em biết vậy, em đâu dám chi.

Tôi ghi ở hai thằng bạn dọa :

— Lần sau mà tụi bây cần như vậy thì bỏ trường tiểu luôn, chứ đừng để tao thấy mặt nhơ chưa ?

Nói xong, tôi không cần chờ cô nào để gọi là xô tội chống, đành phải lùng thu.

Hai đứa mừng rỡ vang đã rồi rồi mất.

Tôi không muốn nói cho chúng biết là lon cơm nào đây. Cá mà. Mấy thằng chả được con cá lớn mà lại bảo là thằng nhóc. Thằng nhóc mau lớn.

Vừa kéo lên được nửa thân người, Ngọc Thơ tái mặt nói :

— Con mới đụng nhằm con cá rất lớn.

Ngư bà liền bảo quay thuyền lại.

Ngọc Thơ vội vẻ quay mũi thuyền. Ngư bà liền vất chài xuống cội trên ngay chỗ Ngọc Thơ vừa chỉ. Nhưng nặng quá, bà lão bảo lôi không nổi. Mừng rỡ, bà vội gọi :

— Con. Con ! Mau bỏ chèo lại đây phụ với mẹ. Cả lôn ! Cả lôn !

Ngọc Thơ vội bỏ chèo lại phụ với mẹ.

Vừa kéo chài lên, bỗng thấy một bóc chân người lẻ lên mặt nước Ngọc Thơ hết hồng kêu :

— Mẹ ơi ! Thằng chồng, thằng chồng. Mau mau xô chài cho nhanh. Ngư bà vừa cũng thấy chải vừa nạt :

— Đừng có nói bậy ! Thằng chồng nào đây. Con mà mới bắn được hai trái bầy xu. Anh tôi trấn an :

— Mẹ đừng lo. Trước nay không có đi đâu ! Vào lớp học rồi chỉ lo học hay chơi thôi.

Mỗi lần thăng Lê thăng Xán quay nhìn, tôi lại đỏ mặt. Hôm nay tôi có vẻ lo đăng, thấy giờ nhìn tôi mấy lần, anh mới và cùng nghiêm khắc.

Bao nhiêu suy tính cứ lần lộn trong đầu óc tôi. Đã vậy, lâu lâu con Hoa, con Loa lại nhìn tôi, như sắm sửa, như chế nhạo. Hai con nhỏ nầy cũng có đi trễ, xe người bắt nhỏ, nó sẽ thấy anh em tôi đeo xe bò. Tôi bực tức rồi thầm :

— Đã hai con chó, tại bây giờ tao bây đi xe ngựa, anh em tao nghèo thì đeo xe bò, ngại cái gì ?

Hai con nhỏ đã coi nhìn tôi, cái thằng Lê thăng Xán vẻ nhiều thằng nữa.

Tôi bày lớp xen tan không cho coi sửa thì đứng trách sao tao ác.

Hai giờ đồng hồ trôi qua...

Thầy giáo vừa cho ra vẻ, tôi đã chợt lại hai tay nắm lấy hai thằng. Mặc dầu tôi nhỏ hơn cả nhỏ nhất lớp ; nhưng tôi mạnh hơn chúng, mạnh nhất lớp.

Thằng Lê thì run lên, thằng Xán bộn bạn muốn khóc.

Tôi lôi chúng ra ngoài sân :

— Sao hồi nãy tụi bây chỉ chỏ anh em tao cho thằng cha giả Tư biết, thằng chả quất tụi tao ? Tụi bây ý đâu, tụi bây đi xe ngựa, kẻ tía tụi bây Còn anh em tao nghèo, đi xe bò, kẻ tụi tao cho.

Thằng Xán nếu nào :

— Tao đâu biết.

Tôi nạt nó :

— « Tao » hả ?

Mỗi quinh quáu :

— Đa, tui đau biết.

Tôi lại sừng sỏ :

— Mầy đâm xung tui với tao nữa hả ?

Nó lắc đầu :

— Dạ... đâu, em bằng biết.

Tôi quay lại thằng Lê mặt cết không còn chút máu :

— Còn mầy ?

Thằng nhỏ run rẩy đến thân hại :

— Dạ em vô tình, phải em biết vậy, em đâu dám chi.

Tôi ghi ở hai thằng bạn dọa :

— Lần sau mà tụi bây cần như vậy thì bỏ trường tiểu luôn, chứ đừng để tao thấy mặt nhơ chưa ?

Nói xong, tôi không cần chờ cô nào để gọi là xô tội chống, đành phải lùng thu.

Hai đứa mừng rỡ vang đã rồi rồi mất.

Tôi không muốn nói cho chúng biết là lon cơm

GIỌNG SÔNG NƯỚC MẮT...

(TIẾP THEO)

XUÔI GIÒNG CHÂU GIANG

Anh tôi cười đắc chí :

— Chả ăn khá bẹ ! Cây mầng cầu nầy hoàng mà. Người ta đi đường, ăn rồi quăng hột xuống đó, nó mọc lên, chứ có cầu ai đâu ?

Tôi thắc mắc :

— Rồi sao phải chạy ?

Anh tôi vừa cười sặc sụa vừa ngoái nhìn ra sau :

— Mầy không thấy bà già gần tới đó sao ? Hôm nay mình vái cho bà đông xu. Bây giờ bằng cho thì phải chạy chớ. Mầy thấy khi không cho bà đồng xu nhỏng không ?

— Tôi bượt miệng :

— Ừ, uổng thiệt. Mà hóa rồi hồng cho có tội không ?

Anh tôi bỉu môi nói :

— Tội lẽ chế gì ? Như thằng cha chủ điền cứ bóc cho 1 ta tiền hoài, mà hồng cho đó, có sao đâu ? Chẳng qua thiếu thốn nên ở ?

Rồi hai anh em cứ nhau chạy đua. Ngang qua cầu Châu Giang, một chiếc ghe chở đầy học trò vừa đậu lại. Anh tôi nói :

— Con nóm ! Tụi mình chạy ra chợ bán hai trái mầng cầu, nghe Châu ?

Tôi hơi tiếc rẻ, tính bán trái lớn, còn trái nhỏ đã ăn. Nhưng cũng gật bừa :

— Ừ, anh Hai bán hết cũng được.

Ra chợ, kẻo nài mới bán được hai trái bầy xu. Anh tôi trấn an :

— Mẹ đừng lo. Trước nay không có đi đâu ! Vào lớp học rồi chỉ lo học hay chơi thôi.

Mỗi lần thăng Lê thăng Xán quay nhìn, tôi lại đỏ mặt. Hôm nay tôi có vẻ lo đăng, thấy giờ nhìn tôi mấy lần, anh mới và cùng nghiêm khắc.

Bao nhiêu suy tính cứ lần lộn trong đầu óc tôi. Đã vậy, lâu lâu con Hoa, con Loa lại nhìn tôi, như sắm sửa, như chế nhạo. Hai con nhỏ nầy cũng có đi trễ, xe người bắt nhỏ, nó sẽ thấy anh em tôi đeo xe bò. Tôi bực tức rồi thầm :

— Đã hai con chó, tại bây giờ tao bây đi xe ngựa, anh em tao nghèo thì đeo xe bò, ngại cái gì ?

Hai con nhỏ đã coi nhìn tôi, cái thằng Lê thăng Xán vẻ nhiều thằng nữa.

Tôi bày lớp xen tan không cho coi sửa thì đứng trách sao tao ác.

Hai giờ đồng hồ trôi qua...

Thầy giáo vừa cho ra vẻ, tôi đã chợt lại hai tay nắm lấy hai thằng. Mặc dầu tôi nhỏ hơn cả nhỏ nhất lớp ; nhưng tôi mạnh hơn chúng, mạnh nhất lớp.

Thằng Lê thì run lên, thằng Xán bộn bạn muốn khóc.

Tôi lôi chúng ra ngoài sân :

— Sao hồi nãy tụi bây chỉ chỏ anh em tao cho thằng cha giả Tư biết, thằng chả quất tụi tao ? Tụi bây ý đâu, tụi bây đi xe ngựa, kẻ tía tụi bây Còn anh em tao nghèo, đi xe bò, kẻ tụi tao cho.

Thằng Xán nếu nào :

— Tao đâu biết.

Tôi nạt nó :

— « Tao » hả ?

Mỗi quinh quáu :

— Đa, tui đau biết.

Tôi lại sừng sỏ :

— Mầy đâm xung tui với tao nữa hả ?

Nó lắc đầu :

— Dạ... đâu, em bằng biết.

Tôi quay lại thằng Lê mặt cết không còn chút máu :

— Còn mầy ?

Thằng nhỏ run rẩy đến thân hại :

— Dạ em vô tình, phải em biết vậy, em đâu dám chi.

Tôi ghi ở hai thằng bạn dọa :

— Lần sau mà tụi bây cần như vậy thì bỏ trường tiểu luôn, chứ đừng để tao thấy mặt nhơ chưa ?

Nói xong, tôi không cần chờ cô nào để gọi là xô tội chống, đành phải lùng thu.

Hai đứa mừng rỡ vang đã rồi rồi mất.

Tôi không muốn nói cho chúng biết là lon cơm

★ VIÊN ĐĂNG ★

người của tôi bị đã hết vì chúng. Như vậy, tôi vẫn còn ân ức trong lòng.

Lúc đó, anh tôi đứng bên người chồng mạnh nhìn vào.

Khi hai anh em ra gốc phượng sau trường để nghỉ trưa, thì có con Hoa nếp bên hàng rào bông bụp, đưa tay ngoắc tôi,

Tôi đứng dậy, đi về phía nó bằng dáng điệu hết sức sai vặt. Trường chúng đang đầu đầu một đoàn quân bách thắng.

Tôi trước mặt nó, tôi hết hồn :

— Trò muốn nói với tui cái gì ?

Con nhỏ cười, cái mặt tròn vo. Tôi hơi bực. Đâu lúc tôi đang đứng lấy lâm lạ, không biết sao trước mặt bạn con trai đến cô nhỏ sự vậy, chỉ cả 10 con gái là vẫn như thường, làm như tôi không đáng danh chăng vậy.

— Hồn sáng trò bị ông đánh xe bò quít đau không ?

Tôi ra vẻ hành diện, bỉu môi :

— Nhằm nhỏ gì cai thứ roi đó.

Con Hoa nói tiếp :

— Tui thấy con của trò bị đã hết, phải hông?

Tôi mắc cỡ, ngẩn ngơ :

(CÒN NỮA)

THUỐC GIA TRUYỀN chuyên môn trị bảo đảm

Bệnh MỌNG GÀ HOA KHÊ

Bình Hoa Liễu (PHONG TÌNH)

LÂU MỦ, SANG ĐỘC, LỞ LÓI, GIANG MAI, MỌNG GÀ MẠCH LƯƠN, TRÍ

Biết sanh đau mình, sẽ cải, nhọc đau trong đường tiểu, nóng nảy trong mình. Dương vật có mủ đặc, nổi mụt ngứa lo, nước tiểu lọn cọn, nổi hột sanh.

Ai đã bị bịnh hình nên nói trên đã trị đủ nơi mà không hết, kn đã phong hoặc uống rượu là trừng lộ không tuyệt nọc.

Nơi đây trị bằng thuốc gia truyền không có ăn đồ phong, uống rượu mà vẫn tuyệt nọc, chắc chắn bảo đảm trên phân trăm. Địa chỉ 160 Lê Lai Saigon.

Bán

Bán ghế học trò cần tốt. Hỏi 70 Minh Phụng — Cholon.

ANH VĂN

Sang — Chiều — Tối

Từ 1 đến ngày 6-12-1969 Trường Trung học Hồng Long số 298 Minh Mạng Cholon. Khai giảng : nhiều lớp mới từ vỡ lòng đến hiệu bằng. Đặc biệt chuyên dạy cấp tốc đề đi thi. Dạy cần bản để đi thi, Học English For Today.

TOÁN LÝ HÓA

Thất — Lạc — Ngũ — Tề.

LUYỆN THI TRUNG HỌC TRÁNG NIÊN.

Cả trình độ lớp nhất theo học được. Luyện Thi Đệ Thất bán đêm.

PHONG NGỨA

Ghê chốc lở lói, gãi tới đâu ăn lan tới đó, không phải thoa phết sự sẽ người đã mà hết, uống GIẢI PHONG Sát Độc Hoàn Ông TIÊN. Trên 30 năm danh tiếng, có bán lẻ tại các tiệm thuốc VIỆT HOA, nhà thuốc ÔNG TIÊN PL Cholon

NHÀ TÂM SỰ LÊ BÁ HÒA

475/13 Lê văn Duyệt Saigon. Được hàng ngàn chứng thư của các cấp Dân, Quân, Chính khen về khoa sinh chỉ tay chớ kỳ và Tử Vi.

Được vinh hạnh đưa tước Trung Tướng NGUYỄN VĂN THIỆU GIA.

Ai thắc mắc tình duyên ? Ai hoài nghi số phận ? Xin đến Vũ phòng để được thêm rõ số mạng mình.

Cái tinh của Nam thanh nữ tú

TÂM-TINH HẢI CẨU

Bổ thận hoàn

Trị : Mộng tinh, Di tình, Huyết tổng, Eo đau lưng, nhức mỏi

NHÀ THUỐC ĐÔNG Y VÕ VĂN VÂN

91 Hùng Vương Thị Nghè 209 Bến Chương Dương Sg

Làm cho da mặt được mịn màng Hết mụn trứng cá, tàn nhang.

HÃY DÙNG

MỸ DIỆN CAO

THUỐC XỨC MỤN QUẢNG AN HÒA

Mỹ phẩm cần thiết cho nữ giới đẳng như nam giới. Trị tuyệt mụn, nết nám, nhàn nhơn, sẩn, tàn nhang trên da mặt, ra nắng không nám đen, bảo vệ da tươi, nhẵn mướt mảng, chẳng mau sau dại tiện, một phát minh mới, vừa trị bịnh trứng cá, vừa đi làm việc, khỏi cần nắm đường bịnh. Vị nào đang phải bịnh nên dùng đây sẽ không ngần ngại, cứ tự tiện đến phòng mạch tôi ngang (xéo) trường học THÁNH MÁU tại hẻm 419/34 ĐƯỜNG LÊ VĂN DUYỆT SAIGON, do Đông Y Sĩ TRẦN VĂN HÀI chuyên khoa bịnh trẻ tạo tăm giấp qui vị đều được như ý. Đ.T. 41.269. KNBYT số 1-3-1969.

IMMAS GARAGE

129 Chi Lăng, Phú Nhuận, Saigon Phone 40.113

do chuyên viên kỹ thuật đảm nhiệm

— Chuyên sửa máy lạnh cho các xe hơi nhỏ từ 900cc đến 1300cc theo kỹ thuật mới German ACOS

— Sửa máy, dépannage, sơn, làm đồng kỹ lưỡng.

NHANH CHÓNG — BẢO ĐẢM

— Một chi nhánh điện lạnh hướng trực tiếp tất cả máy lạnh máy gió động, và động cơ điện.

Tel: 40.113

MUỐN CON CÓ TƯƠNG LAI SÁNG LẠN

ngay từ giờ hãy cho chúng ăn bột

BABIVIT

do Kỹ sư Thực phẩm BỒ QUANG OÁNH (Kết nghiệp Đại học Phạm, Mỹ) chế tạo ĐẶC BIỆT HẠP VỚI TRẺ EM VIỆT NAM, đầy đủ các chất bổ dưỡng và sinh tố, bổ bộ sức khỏe và trí đc con trẻ.

Tổ Sư

BIỆT PHẾ KHOA

Fonde d'une phtisiologie distintive

Trước kia từng trị hết bịnh lao phổi cho nhiều người mà Bác sĩ và Giáo sư Đại học ngoại kiều trị không tiết. Hiện nay tiếp bỏ thêm một bước [illegible] lao tim, di tinh, mộng [illegible] mà bất tay cho.

BỊNH LAO PHỔI

Phương [illegible] tiện, tinh duyên, tiền [illegible] Con nhỏ, bạch đái. Giấy phép số 7321/HCNV 13-3-64.

Hỏi ông TRẦC Q. VINH. Cử nhân Luật, nguyên Y sĩ Biệt Phế Khoa Cuộc làm việc : Sáng 9-12 giờ. Chiều 4-7 giờ. Nghỉ Chủ nhật. 121/31. Ngô tùng Châu — Saigon

THUỐC MỚI

Rất hợp cho Công Chức, Quân Nhân, Thương gia, Học sinh, trị bịnh vô đã nguyên, kiểu trị không [illegible] chóng mau dai tiện, một phát minh mới, vừa trị bịnh trĩ, vừa đi làm việc, khỏi cần nằm đường bịnh. Vị nào đang phải bịnh nên dùng đây sẽ không ngần ngại, cứ tự tiện đến phòng mạch tôi ngang (xéo) trường học THÁNH MÁU tại hẻm 419/34 ĐƯỜNG LÊ VĂN DUYỆT SAIGON, do Đông Y Sĩ TRẦN VĂN HÀI chuyên khoa bịnh trĩ tạo tăm giấp qui vị đều được như ý. Đ.T. 41.269. KNBYT số 1-3-1969.

Trường máy chữ

«Nguyễn-Võ»

Thành công nhất, 40 năm Việt Pháp, Anh, hoạt động cách ngày. 3 năm đều được chiếm giải kỳ tranh Quốc Quốc (1962 — 63 — 65) cố lớp Hàm Thụ.

IN NHỎ GỌN

ĐÁNH MÁY ĐƠN TỪ

Trên 10 năm phục vụ khách hàng với tiêu chuẩn ĐẸP — BỀNG HẠN — KHÔNG SAI bất cứ ngoại ngữ nào.

Xin đến NGUYỄN VÕ 221, Phan Ngũ Lão Saigon.

MUỐN IN

LỊCH 1970

THIỆP CƯỚI, DANH THIỆP, THIỆP NÔEL CHÚC TẾT RẺ-ĐẸP

hãy đến nhà in.

NGHỆ-THUẬT

196 Võ Tánh Saigon Đ.T. 90.570.

Lớp VÔ TUYẾN ĐIỆN VÀ TÉLÉVISION

Lớp RẠP SÁNG RADIO khóa 163 sắt khai giảng ngày 1-12-1969. Mãn khóa 2 tháng biết trên 5 loại máy thâu thanh.

— Lớp đặc biệt TRANSISTOR cho các bạn mần khóa Sơ Cấp

— Lớp Trường Xưởng VÔ tập sửa Ampli HI-FI Transistor, sửa chữa các loại máy thu thanh, Cassette đặt bị Télév

Nguyên tác: NGÔ-LÂU CƯ-SĨ

CÔ GÁI KỲ BẮC

Dịch thuật: HÀN-GIANG-NHẠN

HỒI 13

NGHE LÓM CHUYỆN, A-LIỆT KINH HỒN

(TIẾP THEO)

A Liệt đánh bạo đáp:

— Tiểu diệt thấy bụng đau cần phải đi tiêu.

Kỳ Kinh nói:

— Không được! Ngươi chớ rời khỏi nơi đây một bước.

A Liệt không dám nói gì nữa. Chàng không ngờ chưa mấy chiều cùng nhau.

Sau một lúc Kỳ Kinh bảo chàng:

— Nếu người nào không được thì ta phải đi theo người.

Hồn nhỏ rồi đứng dậy. A Liệt thấy thế không đi không được. Trong cảm tiếu vừa bảo thầy. A Liệt vẫn ngồi một lúc Kỳ Kinh đứng quách bỗng lên tiếng:

— Lúc chúng ta ở nhà trọ tới đây, đường xấu có người theo đó, nên không thể để người đi một mình, sợ xảy chuyện bất trắc. Người đã hiểu ý ta chưa?

A Liệt đáp:

— Tiểu diệt hiểu rồi!

Trong lòng chàng ngầm nghĩ bởi bởi vì Phùng Thiếu Lam chỗ chàng ở cửa người nhất định đang bảo chân. Chàng nghĩ lượng:

— May ta còn hai cơ hội để tẩu thoát là sau khi ăn cơm lúc trở về và chiều.

Hội chàng phải thích tình thân chuẩn bị đầu tiên.

Lúc ra khỏi phạm điếm Kỳ Kinh vẫn theo sát A Liệt. Gặp chỗ đông người, hắn gục chàng đi lên trước để đề phòng có người ra tay đánh lén, hắn bịp bảo vệ.

A Liệt cả kinh nghĩ thầm:

— Cả tỷ bảo cô chủ ý đến mình không cho cơ hội thoát thân thì sau khi xử quán tay, hắn phải giác chức rương bị mất tất phanh phúc ra vụ mình dự bị chạy trốn vẽ sẽ mắc vào độc chế của hắn, không còn nghĩ ngờ gì nữa.

Chàng đang xoay chuyển ý nghĩ thì đi tới phố lớn ở mé tây và mé nam giao nhau. Chàng đứng bước trước mặt cửa tiệm hàng nữ trang tới, đồng thời chú ý xem Kỳ Kinh có phát giác ra điều gì không?

Nhưng chàng vừa đứng bước thì Kỳ Kinh đã nắm tay chàng kéo đi và nhìn chăng nói:

— Chú mày đông người rất là ngày hiểm, cần đi mau để tránh xa.

A Liệt trưởng chừng trái tim chìm lần xuống vì chàng đã mất cơ hội để trốn thoát. Có điều chàng vẫn để ngo cảnh giác, không dám lộ ra điều gì khác nghi.

Chàng đi tới trước cửa quán trà để Kỳ Kinh bước vào quán trước, cố ý đi chậm lại.

Kỳ Kinh đột nhiên quay lại nắm lấy tay chàng kéo vào trong quán. Hắn tả vẻ không bằng lòng đáp:

— Sao mà ngươi vẽ ý thế? Ngươi ta chỉ lượng một viên đã nhà xin là đủ biết người Mau vẽ phòng đi thôi!

A Liệt tánh tâm động phách, cùng Kỳ Kinh đi vào phòng. Chàng đưa mắt nhìn xuống gầm giường quả nhiên thấy rương cũ nát cương nữa, thì đưa lạnh xương sống nhìn xuống gầm giường quả nhiên thấy rương Kỳ Kinh không chú ý tới gầm giường.

Kỳ Kinh lộ vẻ quan tâm bảo:

— Ngươi lần sau thế?

A Liệt đáp:

— Tiểu diệt thấy khá chịu.

Kỳ Kinh lại sẽ trán chàng hỏi:

— Nét mặt người xanh lơm, hay là lại đau bụng? Nhưng không sao đâu, cứ ngủ đi một giấc là khỏi.

A Liệt nhắm mắt giả vờ ngủ. Lúc này chàng khác nào con chim trong lồng, con cá mắc lưới, đành cho vận mệnh an bài.

Chàng không dám nhìn xự thực ngay biểu nữa, vừa đầu trong chân nhắm mắt lại, để mặc số phận run rẩy muốn ra sao thì ra, không nghĩ tới nữa.

Đồng chàng nghe tiếng bước chân của Kỳ Kinh, đường như hắn đang đi vòng quanh trong phòng. Đó là một điều chàng chưa từng thấy bao giờ.

A Liệt cảm thấy Kỳ Kinh thình thoảng lại ngồi xuống gầm giường và chăng tay hỏi:

— Bây giờ chắc hẳn đã phát giác cái rương mất tích và sau chưa thấy động thủ hai mình?

A Liệt chuyển động thân hình thò tay vào bọn lấy ra một con dao nhỏ nhọn, chăng định bụng:

— Nếu hắn bị đọc thể đánh đập bay giết mình thì mình đâm cổ tự sát cho hay hơn.

Đột nhiên chàng nghe phía người của sẽ có tiếng gõ lách cách. Tiếp theo Kỳ Kinh trầm giọng nói:

— Vào đi!

Cửa sổ kẹt mở. Kỳ Kinh lại nói:

— Đại ca! Tiểu đệ bất đắc đi mà phải đi đại ca mạn hiểm xuất hiện. Đại ca hãy coi...

Có tiếng người vỗ lên nói bảo:

— Không thấy nữa rồi ư?

Kỳ Kinh đáp:

— Tiểu đệ đã tra xét khắp nơi thì không thấy nữa rồi gì. Chắc đại là một hành vi của một tay cao thủ.

A Liệt nhận ra tên thanh người kia là Đỗ Đại Kinh mà chàng đã gặp lúc ban chiều.

Đỗ Đại Kinh lại bảo:

— Thằng nhỏ kia ngồi rồi ư? Chúng ta nói chuyện cần phải coi chừng.

Kỳ Kinh đáp:

— Gã khỏi chịu trong người, đã cảm thấy đau bụng ngay lúc chưa ở quán cơm, chắc gã không có chuyện gì lạ. Bây giờ gã ngủ rồi.

Đỗ Đại Kinh hỏi:

— Sao cái rương lại mất rồi? Theo lẽ thì trong rương chỉ có mấy bộ quần áo cũng vài thứ cần dùng đáng gì. Trừ phi bọ đã biết chuyện bỉ mật của chúng ta.

Hai người lăng lặng không nói gì. Hiển nhiên chúng đang suy nghĩ về chuyện bí mật.

Sau một lúc Kỳ Kinh lại lên tiếng:

— Tiểu đệ chưa dám đoán chắc các vị có lấy đi hay không. Bây giờ mới biết là không phải các vị vậy có hai trường hợp khả năng một là người nhà bọ Phùng, hai là người phái Võ Đương.

★ ★ CÒN NỮA

(92)

CHƯƠNG VI

Cậu nói chuyện tai vẻ đây vẻ lý của bà lão ông Tuấn cau mày. Tuy vậy ông vẫn nhẹ nhàng nói với vợ:

— Bà ăn nói gì lý vậy? Cái gì mà chưa qua chị đã sắp tới em? Chỉ tại cháu gái nhiệng, cho Tuấn được rồi cậu ấy buồn.

Vốn không thích sắp đặt chuyện cho chồng đối lời với mình, bà Tuấn Hai lại nói:

— Tôi tên bậy ở chỗ nào... Thấy mao tôi nói vậy, giữ là giữ cho mấy người chứ đâu phải cho tôi.

Bà đanh đá tiếp:

— Cho ở đây là nói chuyện trong nhà, chỉ có mấy người nghe với nhau cho cậu ấy mà biết là vì cô ai hư lại đó, chứ bộ như không cậu ấy nghe được sao? Bộ cậu ấy có thiên lý nhĩ sao?

Ông Tuấn thấy giận trước những lời siêu vẹo của vợ, ông nói hơi lớn giọng:

— Bà nghĩ sao nói vậy đâu được. Ăn nói phải chính chắn chớ chứng nó là con nít mà, chu cậu Tâm đã sao cũng là anh của bà. Khuyên bà như vậy cho ai mà nói chuyện kỳ cục đó với cháu?

Bà Tuấn Hai cung cứng:

— Anh gì, anh bà gì tám mươi đời kỳ à? Kẻ tuổi ra, tôi cho bao xa mấy người đó. Bị từ nhỏ, bọ hăng giây mơ rễ mái đâu xa lắc xa lơ rồi biết tôi kêu bằng anh, chớ đâu có ruột thịt gì. Còn tui hồ đồ ở chỗ nào đang nói cho tôi nghe coi... Con Thúy mà đang hiểu con nít hả? Hai mươi mốt tuổi đầu mà là con nít! Có phúc như con nhà người ta nó đã đi được con rồi chớ đâu phải con nít!

Bà Tuấn Hai điu nhau nghĩa:

— Mà tôi nói là nói vậy thôi, chớ ai tham gì tới đâu. Mấy người không nghe thì thôi, chớ học lại với cậu ấy hay không tôi cũng không cần.

— Bà kỳ cục...

— Kỳ gì? Tôi nói thật đó, ông có muốn học với cậu ấy thì học chớ ai nhắm gì? Nói thật chớ bây giờ cô dưới đi, cậu ấy cũng nhào xô tới mà.

Ông Tuấn tức quá gân giọng:

— Tôi bảo bà bỏ cái giọng đó đi. Người gì mà kỳ cục dữ vậy?

Tôi cầm bà trừ nay không được nói chuyện thế nữa...

Bà Tuấn Hai lớn giọng:

— Quyền gì mà ông cấm tôi? Tôi có miệng thì tôi nói đó, làm gì tôi được?

Ông Tuấn quắc mắt:

— Tôi nhắc lại là tôi cấm bà, lăng loàn vừa phải cho không thiên hạ chửi rồi mặt đó. Đương thấy tôi không thèm nói tới rồi ra lên nước hoài đâu Cái gì cũng vừa phải thôi, quá lắm không ai chịu nổi.

Bà Tuấn Hai hơi bất ngờ trước phản ứng của chồng. Mọi chỉ bà nói gì thì ông Tuấn cũng im lặng, cùng lắm là càng nhẹ nhàng mà ai một vài câu rồi thôi.

Lời bảm qua Tuấn nói đây gay gắt và vượt quyền. Tự ai bị chạm nặng nên bà bực tức lắm.

— Chịu không nổi thì sao? Hay là cha con ông muốn đuổi thì ra khỏi cái nhà mà ở! Lắm dơi lắm chuột với nhau à? Nói cho mấy người biết, con nầy cũng không phải vừa đâu mà bắng bắt ngt. Mười cha con ông tôi cũng không sợ, đừng làm bộ.

Bà liu mỏi mai nói:

— Và lại, cũng sắp... Đại dự rồi mà.

Ông Tuấn thấy vợ cứ gửi mai cái giọng gay gắt, chua ngoa đó thì sự chiến nay đại dự Tâm vang ảo giữ sẽ mất vẻ nên phải cố nhịn.

— Thôi, tôi không nói với bà nữa. Hình nay gió mạ con khiy.

Đừng cố ăm! Lớn hàng xóm người ta cười.

Thấy chồng cố vẻ nhỏ nhẹ trở lại, bà Tuấn hơi tự cho là đắc sách, bà lại cong cớn:

— Giỡ mọ mấy người chế đâu phải mọ tôi đâu mà tôi cần.

Cậu nói đó làm ông Tuấn sắt giận. Những bực tức bị ông nén trong lòng từ hồi nhiều nay vụt bùng lên làm ông run cả tay chân. Ông không cho giữ được nữa vung tay rất vào giữa mặt bà Tuấn Hai miệng nói như thét:

— Quân khốn, câm miệng lại, đồ vô giáo dục.

Quá bất ngờ trước hành động của chồng, bà Tuấn Hai lính trọn cái tát vào mặt, chới nhỏ về phía sau.

Khi gượng lại được, mà ngạng nhiên trợn mắt vài giây rồi nhào lại phía ông Tuấn tóm lấy áo:

— Ông giết tôi đi... Ôi lăng xóm bà con ơi... Và đây mà coi...

Chồng nó giết tôi nè...

Lúc đó Thúy đã cho vừa vẻ tới sân nhà. Nghe bà Tuấn Hai la ầu, nàng vội vàng chạy vào và nhìn thấy hình dáng sẽ ác cha mẹ. Ông Tuấn vốn lại ốm yếu, lại thêm những buồn phiền lo nghĩ làm gầy mòn hơn đi, nên ông bị bà mụ đưa nhỏ nên khi bị một đồng mạnh đó, muốn ngã xuống đất ngay.

Thúy thấy vậy vội vàng bỏ giỏ đồ ăn xuống chạy vào can cha và đỡ phụ.

Nàng ôm chặt lấy bà để kéo ra, không cho bà trừn ăn cha mình nữa. Chiếc áo sơ mi cũ của ông Tuấn bị giật mạnh đứt tung khuy ra và rách toạc một bên trông thật thảm não.

Thúy nói thương cha nên hơi nặng tay, gần như ôm quăng bà Tuấn Hai ra phía sau.

Nang nói gắt, giọng hết hoảng:

— Buông ba tôi ra... Dì làm gì kỳ vậy?

Bà Tuấn Hai bị Thúy kéo quật về phía sau, nên người bị va mạnh vào gốc nhà.

Bà la lớn lên:

— Ôi bà con cô bác ơi... Cha con nó xớn nhau giết tôi nè... Cứu với cứu tôi không, trời ơi là trời...

★ ★ CÒN NỮA

MỘT NHÀY VỌT

CỦA BÌNH NGUYÊN LỘC

25

CHƯƠNG VI

Ông quan tư bị mấy nói xuống, dây lại điểm mặt cô Khợt, thiếu cô ta không cho hồn vía nào nữa hết. Nhưng ông quan tư lại vững dạ.

Ông ta gượng gật đầu, ra dấu mở cửa và sai một người ra, cô tư hiểu ngay là đã được việc cô mừng quá, vụt ngồi dậy, ôm chầm lấy ông Tây rồi nói:

— Mec Xi, Mec Xi Mec Xi.

Ông Tây cũng ôm lấy đầu bồ của ông ta rồi hôn lên tóc nàng. Cô Khợt vừa lên uy tín với ông Tây. Trong quân đội Pháp, các ông sĩ quan đều có bồ riêng, để là những gái bợt đầu mà các ông giành độc quyền, các cô chủ bợt đến đánh phái chúng mất người, để được hưởng ơn huệ làm ăn.

Cô Khợt vừa bước ra nàng như món đồ chơi, không ai chú ý tới đâu riêng cần ai cả. Nhưng trường hợp của ông tiểu úy đoàn trưởng nầy lại đặc biệt. Bọn Tây kia đã thấy cô Khợt bần rách, vô hồi, còn kém hơn gái bợt đầu nữa, nên đa, by mặc rầm.

Nay bỗng đưng ông khám ra cô Khợt bà con với một gia đình lớn trong vùng, ông nghe thấy, khỏi chịu ngay. Ấy, gái giang hồ tuy là bạ cấp, nhưng người ta hết bụ sạch nên quên đi các việc khác, còn gái bần cùng mà có trong sạch tới đâu, cũng bị thiên hạ coi rẻ, đàn bước nào cũng vậy.

Nhưng đây liều bệ bụ hàng lại cưu vẫn được cái bề người bần cùng của một người.

Đêm nay, ông quan tư đơn bồ mà ngài ấy ao giấc và trước khi đi vào cõi mộng, ông ngờ ông vừa hiểu được sự bướng linh của cô gái nầy vào đưn đầu: cô ta đã đắc bồi được chung quanh với ông, cho không hàng lòng đi ngủ riêng ở đi vàng hưởng người, theo lịch của ông. Ông ta ngờ đó là sự đòi hỏi đi nhiên của một cô người thuần dung bụ cô thế thông, chớ không phải là bướng linh, trên đầu.

Cô Khợt chưa ngủ. Cô ta hãy còn ngồi nhớ về việc đời nó lắm cô ta bớt ngờ ở. Chỉ có đêm nay, cô mới thấy quyền uy của cô, và thấy tất cả quyền uy lớn lao của ông Tây ông ngược nổm xâm, ông ta cầm mạng người trong tay, tha giết cả làng, cả tổng đều tự ý và đều được.

Trước những lớn xộn nầy thì ông quan Tây bự nhứt nước, cũng không được cái quyền đó, thì ông nầy mà được là nhờ ông ta có cây cũng còn những ông quan Tây trước thì không.

Con cô, cô không có gì hết nhưng cũng ăm được mang nòng của thiên hạ phần nào. Tại sao vậy? À, là cho mình cô cái khác. Nghĩ tới đây cô Khợt bật cười, hòa chỉ mà thấy thông ngón đã nói rằng linh đan bà của cô tư là đánh việc nó ba thằng Tây. Phải có cái gì tương đương với cây vàng mới đánh giếc được.

Cô Khợt lại hồng khám phá ra là cô không được hưởng một mình, chắc tiền của bà lớn bắt được đó ba, mà có thể kể đến ân hơn hết, không phải là cô. Bọn kia thạo việc qua, cái gì cũng biết, còn cô thì lo khờ, như vậy hẳn chúng nó phải giành phần lớn. Đành rằng đây mấy nhân là do chúng nó, cô mới hoạt động được, nhưng nếu ký ra thì kể khác, làm công việc bắt mối của chúng nó được, còn thì không ai làm bà quan tư được hết. Như vậy, cô phải ăn trên người trước chúng nó. Nhưng làm thế nào để kiếm xoái hầu biết số tiền chúng nó dọp được của mấy gia đình nạn nhân?

Thật là vô phương tìm hiểu, trừ phi để cho con nhỏ đó đến thăm cô mà thôi. Nhưng ai biết có cô sự quyền để mà tìm cô?

Trước đây một tiếng đồng hồ, cô Khợt thật mà tích vẻ áp phe, nhưng giờ, không ai đây cả mà tự nhiên cô rất thao việc, rất ý thức về bọn trong giàn cần thiết những rất tai hại.

Đây là một nơi thật cũng vừa hiệu ra cho cô thấy. Đó là không phải hễ cơ đầu tất mặt tối mà có tiền. Sự làm việc đem tiền lại quá ít, còn những cái khác thì đưa tiền vô như nước.

Hôm qua ngày lưỡn.

Hôm Đi gặp cô tư Lê tới thăm cô với lời cám ơn và bốn ngàn bạc cho ai đồng lời hứa. Cô tư nói:

— Dạy là mốn tiền đâu trên mà em kiếm được bằng cuộc làm ăn mà... Bà nói hiểu sao. Chị không bao giờ bằng, và sẽ cần nhiều ap phe nữa, và ap phe lớn hơn nữa.

— Sao em nói không thích lắm.

Cô tư ngạc nhiên hỏi:

— Bạnh lắm đau tay em hả?

— Không phải như vậy. Nhưng nếu ngán bạc không bù được với những sự hãi của em đem rồi.

— Sự cái gì?

— Sự ông tự chối lại cho nghỉ ngờ em có liên lạc với VM.

Cô tư cười đòn lên rồi nói:

— Em sợ y như là đã sự lần đầu gần dân ông. Nhưng rồi không có gì hết, những lần sau không phải sự nữa.

— Hai vợ đã khác nhau quá xa, không thể dùng so sánh được. Nếu sự đàn ông là sự bão. Ở đây sự ngày hiểm thật sự. Nhưng lần đầu mà chúng thể một cái xe chung hồi hộp lắm, nhưng lần sau, chúng lắm việc thân nhau y như là lấy xe của chính chúng nó.

— Nhưng bà sợ phòng có nghĩa là hết ngày hiểm

Cô tư sau nghĩ giây lát rồi hỏi:

— Em có muốn gì đây.

— Em có chi đâu bà không.

— Cái đó là nói cho em không có nói.

— Em không có nói, không có nghĩa là em không có nghĩ như vậy. Nhưng tiền lần nầy chị là trết nhân lớn người ta rồi, không thể [illegible] Lần sau, chị sẽ [illegible] gia cao, bọ nó không [illegible] cô tư khờ gì đâu mà chị em ta phải lo.

★ ★ CÒN NỮA

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

KIẾP LẦM THAN

(197) ● của AN KHÊ

CHƯƠNG XI

KHI NGƯỜI ĐÀN ÔNG GHEN!

Bà bác vật Mùi nghe vậy, kinh ngạc bảo!

— Ủa thằng Ba đi đâu mà mấy người phải tìm kiếm?

Ông bội Tâm trả lời vẫn tắt:

— Nó đi đâu mất tăm không thấy tới giờ. Tui có cho người đi kiếm, sự nó bam chơi mà lục đường về... Ê, cặp rằn Ba! Mầy gặp cậu Hào ở đâu?

Cặp rằn Ba vừa bước vào nhà, trong thấy có vẻ chống bác vật Mùi đứng một bên chủ nếu có vẻ dự dọ chưa muốn nói. Bác vật Mùi tính ý, liền bảo:

— Con tôi ở đâu, sao chú không nói? Có việc gì cứ nói hết ra đi, đừng sợ phiền lòng tôi. Chú trông thấy thằng con tôi ở đâu?

— Dạ ở ngoài hồ sen.

— Hả! Nó ra hồ sen làm gì? Hay có tai nạn [illegible]. Nó bị... chết dưới ấy?

— Thưa không phải. Cậu Hào ở trên chỗ thủy tạ mà

— Bác vật Mùi thở phào ra một hơi và nói:

— Mà Phật! Chú làm tôi muốn đứt tim. Tưởng con tôi có bị dữ... gì hay lắm...

Cặp rằn Ba hơi ngần ngại, đã tôi đó thì biết...

— Dạ thưa bà, việc nầy cũng hại lắm...

— Ủa, con gì nữa xảy ra cho con tôi?

Cặp rằn Ba nhận thấy hết tiện lắm trong việc nói ra sự việc xảy ra ở nhà thầy tự, liền bảo với ông bà bác vật Mùi:

— Thưa mời ông, bà đi tôi đó thì biết...

Nghe cai quang nói nửa đợ, nửa mở của ý, ông bà bác vật Mùi càng lo sự hơn nữa. Hai ông bà cung con như trường mông, vừa nghe nói Hào gặp việc khó khăn là đã lo sự hết hồn trong lòng rồi. Cặp rằn Ba lại không chịu nói toạc ra cho hai ông bà biết Hào ở nhà thầy tự nơi hồ sen làm gì, khiến bà bác vật Mùi bồn khoăn, bứt rứt và lo khóc cùng.

Bà nói ngay:

— Thôi con tôi có gặp việc đi nữa, chú cứ nói thẳng ra...

— Thưa bà, việc nầy... ngạc lắm, nói không được.

— Việc gì mà quan trọng quá vậy?

Cặp rằn Ba một mực bảo:

— Mời bà cứ đến nơi rồi sẽ biết...

Bà bác vật Mùi đưa tay nên ngực và quay sang cầu cứu ông bội đồng:

— Anh Hội ơi, tôi đau tim mà chú cặp rằn nhà anh cứ nói lửng không nói vậy chắc tôi là sự quá cho thằng Hào mà đứng tim chết quá. Con tôi có bị việc gì, anh cứ biểu chú cặp rằn đó nói ra đi...

Ông bội đồng Tâm cũng bực mình quát bảo cặp rằn Ba:

— Thì có việc gì mầy cứ nói đại ra đi. Mầy nói gì không rành rẽ, tao cũng phải nói dòa ra nữa...

Cặp rằn Ba bước lui ra ra vẻ nói:

— Thưa ông, tôi nói riêng với ông thì được...

— Cái thằng nầy sao bề ra nói quá! Ở có việc gì mà mầy làm bộ bí mật quá vậy? Mầy tao nói trước đa, nếu việc không ăn ý mà mầy giấu nói tao, mầy chết với tao nghen! Nầy giờ tao bực mầy lắm rồi!

Ông bước lại lăng tai nghe. Cặp rằn Ba ghé miệng gần tai ông, thì thầm nói một lúc. Ông bội đồng dần dần thay đổi nét mặt bực tức ra sững sốt và từ từng sốt lại trở thành vui mừng. Nơi mặt của ông sáng lên chẳng ra vẻ mọi nỗi mừng thoáng một ấy cười thâm hiểm! Ông gật gù bảo với cặp rằn Ba:

— Ừ, vậy Hào đi đó hả? ... Ý tình trang cũ, bà... Được tao cũng tới liền...

Ông bà bác vật trông thấy tình thế dường như không có lợi cho bọ, lại càng hoang mang hơn nữa và hỏi ông bội đồng:

— Việc gì đã xảy ra?

Ông bội đồng Tâm nói y theo lời Ba cặp rằn vừa bảo với họ khi nãy:

— Rồi anh chị sẽ biết!... Thôi giờ anh chị thì tôi đi đến đó... Ba! Mầy lấy chiếc ca nô lớn đi! tao và ông bà đã đy đi...

MAI TIẾP

NỮ CHÚA Kiếm Hành

Truyện dài
Trinh thám — Gián điệp — Tình cảm
của TRỌNG NGUYÊN

32

6.— CON DAO VÀ CHIẾC CHÌA KHÓA

Chàng liền tiến lại gần thì nhận ra đó là tiếng người bên ngoài đang nói một cái lỗ mắt cáo chỉ to độ bằng bàn tay trên cánh cửa phòng, giống như cái lỗ mắt cáo nơi gian phòng thứ nhất đã giam chàng trước đó.

Rồi khi mở xong miếng gỗ đóng cái lỗ mắt cáo ấy, người bên ngoài nhét vào trong 1 vật gì đó, và vật nầy rơi dành cạch dưới sàn nhà. Tuy nhiên, vì trong phòng đang tối om om, nên Trần Kiệt không thể nào trông thấy rõ đó là vật gì được.

Chàng còn đang ngạc nhiên trước sự kiện ấy thì người bên ngoài đã đóng ngay cái lỗ mắt cáo lại, rồi bỏ đi mất lúc mặt sa dần...

Không chút chần chừ, chàng liền bước lại sát cạnh cửa và cúi xuống, dưa tay sờ soạn dưới sàn nhà để tìm xem đó là vật gì.

Nhưng chàng chỉ sờ qua mặt cái là chạm ngay vật ấy vì nhật lắm kem. Thì ra, đó là một gói giấy nhựt trình và bên trong gói giấy ấy có những vật gì rất cứng và khá cộng.

Chàng liền mở gói giấy ấy ra và đang tay mò mẫm thì nhận ra đó chính là một con dao nhỏ rất sắc bén và một chiếc chìa khóa.

Nhận ra được hai vật ấy, Trần Kiệt càng thêm ngạc nhiên hơn nữa.

Kẻ nào đã vứt vào đây cho chàng con dao và chiếc chìa khóa ấy?

Phải chăng đó chỉ anh là cái cơ hội mà Trần-Lực vừa nói với chàng?

Trần Kiệt sau mấy suy nghĩ giây lát, rồi cầm lấy chiếc chìa khóa [illegible] đặt thử vào cái lỗ khóa nơi cửa phòng chàng xem sao.

Quả nhiên, chiếc chìa ấy rất vừa vặn với cái lỗ khóa và thật là ăn khớp với nhau.

Chàng cầm chiếc chìa khóa mà vặn thử nhẹ nhẹ thì may tay cái chốt từ từ chạy lui qua một bên, chẳng có gì trở ngại cả.

Hiển nhiên đó là chiếc chìa khóa dùng để mở cánh cửa phòng ấy rồi chứ chẳng của gì nữa.

Nhưng Trần Kiệt vẫn chưa dám mở cửa vội. Chàng để yên chiếc chìa khóa trong đó và cầm chặt con dao trên tay, vì chẳng cầm thấy có một điều gì bất ổn.

MAI TIẾP

Nhựt báo CẤP TIẾN

● DÁM VIẾT ĐỀ: TIẾN BỘ
● DÁM NÓI VỀ: TỰ DO
● DÁM CHẾT CHO: TỔ QUỐC

CUỒNG KIẾM CA

— Tiểu thuyết KIM DUNG
— Bản dịch HUYỀN PHONG

(TIẾP THEO)

CHƯƠNG 17

Chúa Đảo Chích Oanh

Chánh thanh niên chợt lớn tiếng nói:

— Mà Hồn Bảo Chủ, giả dụ tôi đã bị lọt vào tay bà, [illegible] nhẫn giết hàm oan lắm sao thì, cứ việc ra tay cho thiên thích đi, sao phải nói nhiều lời làm gì cho mất công.

Chúa đảo Chích Oanh cười nhạt một tiếng rồi nói:

— Giỏi lắm, mà có ý thế quát cường như vậy thật đáng khen! Nhưng đối nào Bà lại cho mà chết ngay một cách dễ dàng như vậy, hằng hiểu ra không phức của mà lớn lắm sao?

Đại nhiên, đối mặt cô ta tả sang quốc lên, ta vẫn quát vẫn nói!

— Nhưng nếu thằng Dế Non bảo sắc kia ta cho mà biết, mà quát cường nói ai thì được chứ đừng bông quát cường với ta! Mà cũng ngu xuẩn chỉ cảng tỏ thêm thiệt thân mà thôi!

Tiếp theo là nhiều tiếng «Bốp! Bốp!» vang lên. Từ nguyên Minh chỉ thấy loáng thoáng anh tay bà ta vung lên và chàng thanh niên kia đã bị Chúa đảo Chích Oanh lần tiếp đánh cho mấy bạt tai liền.

Chàng thanh niên bị đánh vẫn nằm im, không lộ sự gì.

Từ nguyên Minh đem lòng khâm phục ngay chàng thanh niên nầy và nghĩ thầm:

— Người nầy thật là gan dạ, y bị đòn như vậy mà vẫn coi như không, thật là một tay hiếm có. Chắc vô công của y cũng không phải là một tay tầm thường.

Mà Mà cô gái đưa tay chỉ chàng và nói:

— Thằng quỉ nhỏ kia, hãy ngồi xuống đó cho ta ra hồi vui cầu.

Từ nguyên Minh gượt mình vội rủi rủi ngồi xuống bên cạnh chàng thanh niên chủ nhà.

Mà Mà lại quát hỏi tiếp:

— Bây giờ ta hỏi thằng Từ nguyên Minh trước, do đâu mà mà mi quen với thằng Dế Nốn Hiếu Sắc nầy và mi dám liều thân thế mạng cho hắn để mượn mình cho ta?

Từ nguyên Minh cố trấm tính đáp:

— Mà Mà... thưa, bẩm tử...

Mà Mà quát lên một tiếng nói:

— Không được nói dài dòng.

Từ nguyên Minh chợt ngẩn người ra, chẳng chợt nghĩ:

— Mà Mà nói ta sao ta lại nói mình thế thào cho người nầy nếu vậy thì ta người nầy là Chưởng môn nhân của phái Thiên Long hay sao?

Vả chẳng chợt hiểu ra ngay. Đúng là chàng thanh niên nầy là Chưởng môn của phái Thiên Long nên Ngũ lão mới liền thân bảo vệ để bảo ngay cho chỉ nhân của bọ biết và đánh cho đương Mà Mà như vậy.

Chàng giật mình kêu lên một tiếng «ủa» rồi quay lại hỏi chàng thanh niên chủ nhà:

— Gia... chủ... thì ra huynh đài là Chưởng môn nhân của phái Thiên Long đây ư?

Chàng thanh niên khẽ gật đầu nói:

— Huynh đài, đúng như vậy, tại hạ xin thành thật xin lỗi huynh đài đã lạm cho huynh đài phải [illegible] ngày!

Lại hai tiếng «Bốp! Bốp!» vang lên. Từ nguyên Minh chỉ thấy loáng thoáng anh tay bà ta vung lên và chàng thanh niên kia đã bị Chúa đảo Chích Oanh lần tiếp đánh cho mấy bạt tai liền.

Chàng thanh niên bị đánh vẫn nằm im, không lộ sự gì.

Bà ta mặt lên một tiếng, rồi nói:

— Hai thằng quỉ nhỏ định đóng kịch với ta hay sao đây?

Rồi bà ta quát lớn chàng thanh niên nằm dưới đất tức Chưởng môn phái Thiên Long:

— Mi và thằng quỉ nầy lén hẹ với nhau như thế nào? Mi đã biết chưa? Tại sao bác lại bắn lòng thế mà cho ta? Tại sao mi và bắn gì biết nhau? Ai nói lại lịch của các người cho mi và thằng quỉ nầy biết? Hãy trả lời mau và trả lời cho đúng, nếu nói sai bậy bạ, ta sẽ vả cho gãy không còn một cái răng bây giờ!

Chàng thanh niên lạnh lùng đáp:

— Mẹ Hồn Bảo chủ, bà khéo phải bàn đọa nhiều lời mất công. Tôi vẫn sẵn lòng nói ra cho bà biết quen biết nhau bao giờ!

Từ nguyên Minh cũng vội phụ họa theo:

— Mà Mà... thưa bẩm tử, quả thật chẳng biết nhau lần nào!

Chúa đảo Chích Oanh đang giương mũi nhọn một tiếng rồi nói:

— Các người trưởng ta là con nít ư hư các người hay sao mà không đối gạt để qua mặt ta? Nếu chưa hề quen biết nhau thế sao thằng Từ nguyên Minh lại bằng lòng thế mạng cho người?

Chưởng môn phái Thiên Long nói:

— Đó là do tại tôi, tôi đã hết y phải làm như vậy.

Từ nguyên Minh cũng nói:

— Từ nguyên Minh tôi đã nói:

— Mà Mà, sự thật thật thà đúng như vậy? Vậy thì ép hãi tử.

Mà Mà cười nhạt một tiếng rồi nói:

— Bất ép? Vậy tại sao tôi ép ta mi không nói ngay? Đợi đến khi mà A Binh phát giác mi mới nói?

Từ nguyên Minh đáp:

— Thật tình bạn tôi đâu có kịp có thì giờ để nói đâu! Hơn thế nữa, lúc đó hãi tử nào đâu mà tôi kịp nói ra...

Chợt nhớ nói đến bốn tiếng «Mẹ Hồn Bảo Chủ» nhưng không thốt nên lời.

Cô gái Đảo Chích Oanh quy nghĩ một chốt rồi lạnh lùng nói:

— Thôi được, bây giờ hãy nói ra cho ta.

Bà vừa nói, vừa lạnh lùng quay đi.

Chàng thanh niên gia chủ ấn mặc theo lối nông dân tức Chưởng môn phái Thiên Long đứng dậy cười gằn một tiếng nói:

— Mẹ Hồn Bảo chủ... trước sau gì tôi cũng phải chết vì tay bà. Vậy thì tôi muốn được chết ngay ở đây cho tiện.

Chàng ưa nói, vừa liếc mắt nhìn xác của Nếu lão nằm ngửa ngang trên mặt đất.

Chúa đảo Chích Oanh quay phắt người lại. Đôi mắt của bà ta quắc lên sáng như hai vì sao. Bà lạnh lùng nói:

— Ngươi nói sao?

Chàng thanh niên thản nhiên đáp:

— Ta nói, ta muốn chết ngay tại đây chứ nhất định ta không đi đâu hết!

Từ nguyên Minh thấy chàng thanh niên trả lời một cách quật cường như vậy thì nghĩ thầm:

— Mặc dù thủ đoạn của y có vẻ dễ bề trong việc toan đánh trái ta. Tuy nhiên thái độ của y kể cũng đáng khâm phục.

Và chàng lại nghĩ đến hoàn cảnh của chàng. Nếu bây giờ theo Mà Mà trở về Chích Oanh đảo có lẽ suốt đời chẳng sẽ bị bó cẳng trên hòn đảo hoang vắng bìu quanh đó, không bao giờ cho bỏ ra ngoài được trở về đến liền và như vậy có nghĩa là không bao giờ cho được gặp lại Giao Giao.

Chàng rùng nghĩ đến Giao Giao tâm hồn của chàng lại rộn rạo một cách hết sức kỳ lạ và đồng thời nghĩ tới bạo vực chạy qua tâm trí chàng!

Từ nguyên Minh nghĩ thật nhanh:

— Đi trốn!

Đúng như vậy! Chỉ có nước đi trốn thì mới thoát khỏi những hình phạt của Mà Mà và nhất là mới có thể được tái ngộ với Giao Giao.

Trong lúc Từ nguyên Minh đang quay cuồng với những ý nghĩ tào bạo đó thì chính lúc Mà Mà cất lên chuỗi cười dài!

★ ★ CÒN NỮA

Sáng tác vàng — QUÀ SINH NHẬT

● MAI-LINH-TRANG ●

Đêm sang qua lớn ghê... giờ thời bật cánh cửa kính nghe một tiếng «rầm» không khiếp ! Tôi thu mình nơi bàn học nghe rớn óc gáy khi tưởng là... «ma» nó đẩy cánh cửa gặp vào rường nên cửa kính không bể... Đang miên man trong những ý tưởng hãi hùng, tôi chợt giật thót người vì tiếng anh Phúc ta lịch :

— Lan! ra đóng cánh cửa rồi mau đi bà kiếng ở bết bày giờ. Tôi lấy cả lưới vì sợ, sang lệnh ông anh bao ra không có quyền lâm trái. Tôi «le-ng-ng» bước chân nặng nề đến gần, mắt đăm đăm nhìn ra ngoài như sắn sàng phóng ngay nếu như có một «bóng... ma» thấp thoáng! Ở ! chỉ là những giọt mưa ào ào tuôn đổ trên mái ngói.

Tôi ao lòng thì tay ta kéo cánh cửa gài thong dăng hoàng vừa quay lưng trở vào tôi nghe dưới chân mình một vật gì nằm nhân và một tiếng kêu thảm thiết của con chuột vừa phóng ngang bị tôi đạp nhầm. Cái nhìn xuống tôi rú lên một tiếng thất thanh «A !» rồi ngất đi bên tai cho nghe vang vẳng tiếng rên siết của loài sinh vật mà tôi khiếp sợ nhất.

Thời gian trôi qua chậm chạp... không biết bao lâu tôi tỉ tỉ bể dài riêm mi... ngơ ngẩn nhìn mọi người vây quanh tôi với gương mặt lo âu... tôi dụi mắt ngỡ mình nhìn lầm, thầm nghĩ :

— Sao mình lại nằm trong phòng vậy cả ?
— Tôi mới người ra lên vui vẻ ông !
— Tôi mới sao Lan đinh lại rồi nà !
— Lan ! em có sao không ?
— Con đinh lại rồi hả Lan ?
— Thế mấy cưa ra ngoài hết cho thoáng...!»
Tôi bật dậy nói ầm ầm :
— Mẹ ở đây với con...con sợ lắm...quả sinh nhật của con...!»
Mẹ nhoén miệng cười ngất lên :
— Con nhắc lâm gì... rồi lại sợ ? Thôi con nằm dậy chế mẹ đi pha cho ly sữa uống cho khỏe !

Tôi chớp chớp mắt gật đầu thương cảm nhìn theo bóng mẹ khuất sau tấm màn cửa phòng, kéo chiếc mền trùm mặt tôi rên mình suy nghĩ đến món quà sinh nhật vừa nãm người....

Hôm đó tôi được mẹ trang điểm lộng lẫy như nàng «công chúa Bạch Tuyết» trong truyện cổ tích, cười nói tíu tít như con chim sơn ca trong buổi bình minh tiếp nhận những lời chúc đẹp của bè bạn cùng những món quà sinh nhật nằm gọn trong những chiếc hộp thật xa xuyên đẹp. Buổi dự tiệc kéo dài đến mười giờ đêm, tôi tiễn chân mấy cô bạn rồi bon của mình ra đến người cổng mới chịu quay vào nhà !

Chị bếp dọng dọn những món quà sinh nhật đặt nơi bàn học tôi chợt la lên kinh ngạc :

— Ủa ! Cô Lan ơi lại đây xem cái này kỳ quá !
Tôi phi cười đến bên chị nũng nịu :
— Chị bảo kỳ mà... kỳ cái gì đâu em chả thấy ?
Chị bếp lắc đầu hiểu rồi đỉ lên tai nghe ngáng :
— Ý trời đất ! cô con gì mà chạy rần rần trong nãy nè ! tôi cười rồi lên đến lấy cái bếp từ từ thấo cái nơ mầu đỏ thắm rồi từ từ mở nắp và...

— Á...Á !

Một con chuột mẹ nhảy vọt ra, bên trong bốn con chuột con chen đỏ hỏn, tôi liệng cái bếp vào người chị bếp và quỵ xuống ngất lịm đi... mơ hồ nghe tiếng «ahh... chi.. ! ra đây đến chuột con «ăng vẳng đâu đây...

Nghỉ đến đây tôi chợt tuôi mồ hôi bật ra và bết lên một tiếng hãi hùng vừa khi những tiếng «loảng... xoảng» nổi lên... tôi thò đầu ra khỏi tấm mền, một bàn tay êm êm đặt lên trán tôi cùng một giọng nói đầy thương yêu :

— Con có sao không hở ? con là lâm mẹ giật mình ly sữa rơi xuống vỡ tan..rồi.. con thấy gì mà la hoảng lên thế?

Tôi êm chầm lấy mẹ thì thầm :
— Con đang nghĩ tới «món quà sinh nhật»... mẹ ơi ! ghê quá !

●●●

Con đường định mệnh

CỦA THÙY-TRANG

(TIẾP THEO)

Nghe xong ông Tư cau mày suy nghĩ giây lâu rồi hỏi :

— Hợp nó xưng tên họ gì với con không ?

— Thưa không bà ấy chỉ tự giới thiệu là một thân chủ muốn nhờ ba giúp ý kiến về vụ mua bán đất đai gì đó, còn ông kia...

— Ông kia hình dáng thế nào con có để ý không? Mai tả cho cha nghe hình dáng của khách.

— Nếu vậy hẳn hai người này không phải là chỉ quen biết với ba. Nhưng sao có những chuyện xảy ra như thế trong nhà mình ?

— Con rất ngạc nhiên khi thấy bà ấy bỗng ngã ra ngất đi khi trông thấy con vào nhà.

— Con có tin chắc là bà ấy ngất đi vì con vào không ?

— Thưa, con tin chắc như vậy vì con còn nghĩ là bà ấy biết rõ lai lịch sau vào nên mới bị xúc động mạnh như thế.

— Điều đó khó tin quá.

— Con cũng nghĩ như ba. Nên con thắc mắc tự hỏi bà ấy làm thế nào để quen với cha của Soya.

Ông Tư suy nghĩ một lát rồi nói :

— Có lẽ con vui nhiều không phải là duy nhất. Phải có nhiều con vui khác ý hệnh như nó.

Mai đồng ý ngay với chận xét đó của cha ?

— Rất có thể như vậy, nhưng cha đã có đúng như thế, chỗ bà hộ mạng này hẳn phải có một đặc tính gì đó mà mình chưa có dịp chứng kiến.

Rồi chợt nhớ ra điều gì, Mai cầu đến cha :

— Nếu bà khách ấy cho trở lại đây thì ba, ba có gọn hỏi bà ấy nói sự thật về con vui này ba nhé.

oOo

Chiều hôm sau Mai đang chăm sóc mấy chậu hoa trước nhà thì Tuấn, người anh họ của nàng, lái xe đậu trước cổng.

Mai chạy ra mở cửa và trông thấy chiếc xe của Tuấn bị hẹp ở đầu và một bên của hông.

— Anh lại đụng xe nữa rồi !

Tại hôm nay anh gặp ngày xui xẻo.

— Anh đứng để thăm may rồi. Anh chỉ cần chạy xe chậm hơn là đu không có việc đáng tiếc xảy ra.

— Em cũ trách oan cho anh. Anh chỉ chạy không qua 20 năm số một giờ mà cũng không tránh khỏi. Tối hôm qua anh đang cho xe chạy thong thả trên đường gần đây và sắp đậu xe lại vì đến đó đã hết lên ở ngã tư phía trước, thì một chiếc xe đi lạch đâm sầm từ con đường nhỏ bên trái ra, quẹt mạnh vào xe anh May là anh hãm xe kịp nên không... Anh chưa bể thấy ai lái xe ẩu như thế.

(CÒN NỮA)

CHUYỆN NHI ĐỒNG QUỐC TẾ — LỊCH – SỬ Thành Rome

● LINH LAN kể

(TIẾP THEO)

Ly tách rất kỹ càng, giữ gìn cẩn thận những món gì Ly có, những mảnh cưa cây, cha Ly cho. Ly lấy làm vang vường cái kỷ, để giành khi cần.

Đầu vui vẻ nhớt là khi được cha cho hai chiếc nhà tô, vừa hái trong vườn còn xanh tươi mướt.

Ly không quên khoe lại với chú Bít ti Ny, khi chú Ly đến thăm — « Chú ơi ! Chú nhìn xem đây chú, chú yêu qui của Ly, đây là của riêng một mình Ly thôi. Năm nhánh nho to lớn thế này, không có ai được ăn chia với con, mặc dù chú là người chú yêu qui nhất đối của Ly. Con không mới chú xơi đâu nhé ! Chỉ giành cho một mình con thôi. Chú đừng phiền Ly nghe chú ?

— Chú không ăn đâu, Ly đừng sợ. « nói vậy là nước bọt nhỏ rồi đây. Khi Ly đến vườn nho chú, chú sẽ không mời Ly ăn nho vườn chú đã. Vì bao nhiêu nho trong vườn là của chú mặc dù Ly là châu cháu chính đối của chú, Ly cũng không được ăn nửa nghe.

Cậu bé không trả lời câu nói của chú, nhưng có vẻ suy nghĩ nhiều, vừa lăng trang nhẩy từ bước một bên cái chậu chú.

Nhìn qua vườn nho, Ly thì thầm nói :

— Chú Bít ti Ny ơi ! Khi nho của Ly chín Ly không muốn giữ một mình cho Ly đâu Chú biết không ? Ly cũng chia cho chú voi chó ? Bây giờ nho con xanh, Ly phải giữ một mình cho Ly, chớ khi nho chín, thì khi nào Ly không quá cho chú chó ? Mặc ít thôi, không phải hết đâu ? Chú nghe không ? Nghe rồi lời Ly chưa ?

— Nghe rồi rồi, và khi đến mùa hái nho, chắc sẽ mời Ly qua hái ăn cho đã, bao nhiêu cũng được, chẳng bạc chế Ly đâu...

Nghe qua, cậu bé bả hề trong lòng, rồi sang qua câu chuyện khác.

Nhìn xem, kìa chú, mà để lấy bánh ra lo rồi kìa, thôi con đi, tiếp tay với mẹ.

Nói xong, Ly chạy u. Đó là chút quen bé Ly rất thích cái mũi thơm phức bơ sữa của bánh kì là vào mồm ăn nhớt là mà Ly không bao giờ quên xét một miếng bánh nhỏ thường cho Ly, khi cậu bé tỏ ra ngoan ngoãn nhẹ nhàng.

Đây, những 3 bánh vàng thơm ngon ngự, trước khi vào lò nướng, ai chỉ là một thứ bột trắng. Rồi nhờ lửa lâm cho nó ngon lành, vàng chảy, thơm phức, ai cũng thích cũng thèm...

Lửa... lửa là một món quà của của Thượng Đế ban cho thân loại như một thứ bột giống. Phải tập biết ơn Thượng đế ban cho loài người có lửa, có bột giống, thức ăn. bé Ly không bao giờ quên ơn đó. Mẹ bé Ly thường chắc nhỏ, chỉ dạy cho Ly luôn điều ấy. Sĩ Ra bưng vì bánh ra là, đưa tự cái một cho Ly sắp vào hồ. Tới vì bánh ngọt to, rưỡm bo thơm phức, nàng vừa cắt ra từng miếng nhỏ, vừa như tay nàng bánh lên sắp xếp đều.

— Giành một miếng nhỏ cho con mẹ hỉ !

— Phải tưởng niệm trước Thân Gia đình (như Tào quân) đã ban ơn cho gia đình chúng ta cơm bánh đầy đủ.

Nói xong trao cho con một miếng bánh vàng lượm. Ly thận trọng tiếp lấy, bỏ một miếng nhỏ, thành kính nghiêm trang đi ngay lại lò than hồng quăng vào lửa, miệng lâm thầm cầu nguyện : Xin thân cho chở chonhông người ở dưới mái nhà nầy, và ban ơn cho bà được thịnh vượng. Con chúa được sống luôn luôn trong sự vang, gia đình bên chặc lâu dài trong hiện tại như tương lai ! Ôi ! Lửa thiêng ôi !

Đó là lời cầu nguyện thường ngày của cha Ly, và cha Ly đã dạy lại cho Ly.

Nhưng tiếc thay ! Gia đình Sĩ Vít và Sĩ ra không thể sống lâu trong tương lai. Không một đứa trẻ nào được sinh thơm ngọt trừ Ly ai Nữ. Mặc dù họ mong muốn và cầu nguyện luôn luôn.

Nhưng cũng tất may. Ly mập mạnh, to lớn, bằng bao, vui sống với nhóm trẻ bằng chúng, vui chơi khắp con đường lớn, nhỏ.

(CÒN NỮA)

TIP TOP Astro Boy Việt Nam

HƯƠNG XA

● *Người ta có bỏ hết được cái khôn vặt thì mới khôn to được.*

TRANG TỬ

● *Cái đẹp mà đến thiên hạ đưa nhau cho là đẹp, là cái đẹp rất xấu. Cái hay mà đến thiên hạ mượn tiếng để làm hay là cái hay rất dở.*

LÃO TỬ

● *Người mẹ lành quả thì con hay hư.*

DIÊM THIẾT LUẬN

TUỔI VÀNG

KHÓC LAN HƯƠNG

Lan Hương Lan Hương
một mùi lệ vương
bông ai p áng phất
hoa lê đoạn trường
ai khóc ai thương
ai mơ ai tưởng
ai ngồi giữa đường
để ai vẫn vương
Lan Hương Lan Hương
thân chết còn thương
nhưng trời cay nghiệt
Hương đi biền biệt
đi mất chẳng về
Lan Hương Lan Hương ơi...

ĐÀO THANH TIỀN

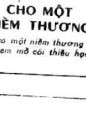

CHO MỘT NIỀM THƯƠNG

tôi có một niềm thương
cho em mỗi cối thiếu lọc
cho em... bằng học và lướt
tương lai các em khó nhọc
khi còn bé mải đùa vui

oOo

tôi có một niềm thương
cho cha... khổ đau nặng nhọc
cho mẹ... tần tảo gánh gồng
thương con ông cha đom lọc
chớ ông nằm thẳng bắc giòng

oOo

tôi có một niềm thương
cho quê hương cả dải biên
cho hai miền chia Nam Bắc
mơ một ngày ngập tình thương
mọi người thôi xa ly cách

ĐƠN HOÀI PHAN

LỘC ĐỈNH KÝ

NGUYỄN-TÁC
KIM-DUNG

(TIẾP THEO)

Trong thời gian tạm dinh bân, nhựt bảo QUYỀN SỐNG, vì cảm tình, đã giao đọc quyển khai thác truyện dài LỘC ĐỈNH KÝ của KIM DUNG tiên sinh, cho nhựt bảo CẤP TIẾN. Vì vậy Lộc Đỉnh Ký đăng tiếp bảo Cấp Tiến vẫn sớm hơn các báo, cũng như «Tiểu Ngạo Giang Hồ» trước đây.

Chương I

Muốn đầu vỡ với đông si số 1!

Nhìn xả chàng tứ tuổi này : Mặt trái xoan hơi dài, đôi mắt sáng vậy sáng ngời, da đề trắng muốt hai đọc lông mày vòa chỉ vào đai,hoi chếch lên trên cạnh trán, hai bên ở ao nhiều đài thêu tinh phong độ rất là tiêu sái tiêu mũ có ngọn một miếng bạch ngọc.

Cui bộ áo bào xô rằng là một cậu con nhà giàu sang phú quý, Tiểu Bảo vẻ xuất thần ti tiện, do sự nhọc thuần bắt nắng hàng ngày, khiếc cho nó rất ghen ghét những chàng Công tử quý phái. Nó nhớ tuợi xuống đất một bài nước bọt rồi nói :

— Mẹ nó ! Đồ thối, cha mày cỡi ngựa ngược chiều, chạy đang khoái trá, thì lại gặp ngay cha quỉ cản đường, ngăn vi là ngăn !

Chẳng tế tuổi đôi mày giương lên, muốn phát tác song coi bộ thăng nhỏ nầy, áo quần dơ bẩn nhem nhuốc, ghỉ như que cỏi thật không đáng gì sinh chuyện hơn thua bèn cười tươi, rồi buông lỏng cương ngựa nhường lối đường vẻ một hẻn.

Tiểu Bảo soay mình ngồi ngay lại trên ngựa cầm cương ngựa rồi chửi đổng :

— Đ. Mẹ kiếp sao thiên hạ lắm thằng thối đầu, chỉ vẽ kiếm chuyện của người... Rồi nghe tiếng vó ngựa vang lên sau lưng, y quành lại thấy Mao đã đuổi tới nơi.

Miệng Mao la lớn:

— Thằng tiểu quỷ, mi không bị văng tế chết ư ?

Tiểu Bảo đáp :

— Đâu có bị văng tiếc gì đâu, chung cha nó cỡi ngựa phi nước đại đang thích chí thì xuất hiện lại gặp đồ tuổi tha đầu đường triệt lộ bực đến chết người.

Mao Thập Bát cười lớn thúc ngựa gần Tiểu Bảo, bỗng nhìn thấy ở chỗ yếu vài cái xe lớn có cầm một ngọn cờ nhỏ, nên tăng viện mau lên, ở giữa có thêu một chữ «Phương» nho nhỏ mầu hồng, khiến Mao không khỏi giựt mình, tức thì lôi ngựa vẻ một bên, cho Tiểu Bảo thì nhỏ vẫn chới hoài :

— Thằng thối, đồ khốn, không biết phải quấy. Cha mày...

Mục phủ tình Vân Nam, dâu phải chuyện đùa

Vỵ Tiểu Bảo còn muốn tiếp tục chửi rủa thêm nữa, bị Mao Thập Bát lớn tiếng quát:

— Im miệng !

Rồi giương cho cây roi ngựa đã «Xoạt» một tiếng, nhằm vào chính đầu thằng nhỏ quát xuống Tiểu Bảo nghiêng đầu tránh né thì bị trúng luôn vào vai, kế đó Mao Thập Bát ta roi rút vụt như bay, bên ngày quát một roi, bên kia quát một cái. Trong phút chốc liền tay quất tới hơn chục roi vào người Tiểu Bảo, khiến cho nó tức mật, trên cổ, chân tay toàn là những vết roi rướm máu, thậm chí đến mình ảo của nó cũng bị đánh rách hay như bươm bướm, bị quất một chập roi ấy, hoàn toàn người như tướng trượng của nó thì bị đánh là không tránh khỏi Nhưng thực thà mà nói, thân nó không hiểu tới mấy mạy võ nghệ, dù có biết trước chăng nữa, thời bởi cây roi ở tay một cao thủ như Mao Thập Bát quát ra, thì cao mà tránh cho nổi ?

Mao Thập Bát lại tiếp tục quất thêm mấy roi khá nặng. Lúc nầy Tiểu Bảo đã nằm dọ trên yên ngựa không nhúc nhích được nữa.

Bằng nghề từ trung cổ ở lớn có tiếng người con gái nói ra :

— Vỵ sao chẳc là Mao gia đại Thương Châu đây chứ ?

Thời I đương đánh nổ nữa !

Mao Thập Bát nhảy xuống đất, quăng tay trái chống đỡ xuống đất, ngửi yêu cầu nói :

— Mao Thập Bát nầy bị thương nơi đây, chưa kịp vấn an Phương Cô nương cùng Phương thiếu hiệp, sự bất kính đó xin tha lỗi cho !

Người con gái trong xe nói :

— Không đám, xin đã đa lễ.

Chàng trai tuổi thì khé gật đầu một cái rồi lấy roi vụt vào sau con lừa, tức thì một xe một ngựa lẫn lừa đường đi thẳng !

Mao Thập Bát đợi cho xe đã đi đã khá xa, rồi mới chống tay xuống đất, nương vào nhảy lên lưng ngựa và roi cạnh ngựa Tiểu Bảo, đúng tay ấn đổ nó ngã lên :

Tiểu Bảo miệng chửi :

— Mẹ kiếp, có sao lại đánh ta ?

Tiếng tát bể phía, gần cho không nghe thấy !

Mao Thập Bát nói :

— Ngày biểu quá... hiểm quá xá. Rồi y cầm thấy trên lưng mình bịch tuy, thì ra vừa rồi bị toát mồ hôi lạnh, Mao lấy tay áo lau rác mồ hôi và nói :

— Tanh mùng bé nhỏ của mi, hôi nách đã quanh quẩn ở Quý môn quan mấy năm rồi, sau ta tổ vẻ thương tiếc, nhẹ tay mà chỉ thôi lắc ta và người khi mà sống nổi.Y vừa nói vừa lấy tay áo chùi sạch hết những vết máu vậy, ở trên mặt Tiểu Bảo.

Tiểu Bảo nói :

— Ta, ta... ta chết thì chết, chớ sự cái cốc khô gì ?

Vừa nên vừa nói chưa dứt lời, thì thấy trong đầu óc đã bị mê hoảng rồi ngất xỉu luôn.

Tới khi tỉnh lại, chưa mở được mắt ra đã cảm thấy nhức mỏi vô cùng, sương cái như bị ở tới, không sao chịu nổi, nó cũng tên đại.

Mao Thập Bát nói :

— Tiểu quỷ ơi ! May mà mi đã tỉnh lại !

Nghe tiếng nói của Mao như là chưa đây nói rõ vẻ.

Tiểu Bảo mở mắt ra thấy Mao ngồi nhìn chặt vào mình, coi bộ hết sức lo và chạy.

Tiểu Bảo nói :

— Nếu muốn giết thì, thì giết bằng một nhát dao đi rồi ! Mà nó có sao lại dùng roi quật tôi khúc thì chịu thêm nhiều đau đớn làm chi ? nó tự nhiên chẳng thấy tiếng nói đã mạnh mẽ.

Mao Thập Bát nói :

— Ta đâu có muốn giết mi, bởi nay ta quất mi như vậy là cứu thoát cho mi khỏi chết đấy !

Tiểu Bảo nói :

— Đ. Mẹ kiếp ! Roi quất cho ta chết đi sống lại, mà còn rồi lão ta cứu mạng cho ta !

Mao Thập Bát nói :

— Mi đâu có biết Trời cao đất dầy gì nên đã đem nhực mạ những nhân vật thuộc về Mục phủ tại tỉnh Vân Nam, có lẽ mi không muốn sống nữa chăng ?

Tiểu Bảo xua tay đáp có được nhe hay biết tới cái danh hiệu Mục phủ Vân Nam là gì mà ta...

— Mục phủ Vân Nam là gì ngoài gió ?

Mao Thập Bát thét lớn:

— Hãy cám mồm mi còn tiếc gây tai họa chưa đủ sao?

Tiểu Bảo nhận thấy sắc mặt của Mao nghiêm nghị phi thường liền im lặng không dám chửi nữa nhưng nói tiếp:

— Ông thông vua tự chứa không sợ cả Ngũ Bái và bất cứ ai mà có sao lại đi sợ hai đứa trẻ tuổi của Cái Các Mục Phủ Vân Nam chi chi đó nghe không người ta cười tụng mất sáng!

Mao Thập Bát nói :

— Ta không phải sợ hãi gì đâu,song bất luận những tay hào kiệt nào ở trong sở lâm, mà rồi làm mếch lòng tới Mục phủ tỉnh Vân Nam,thì không những là phải bỏ mạng mà còn bị mọi người thóa mạ là đồng khác, lại nhơ bị người ta khinh rẻ nữa.

Tiểu Bảo nói nói :

— Vậy Mục Phủ Vân Nam thực là cái gì mà gớt gớt ở đó thế?

Mao Thập Bát nói :

— Mi không phải là người trong vỏ lâm, đã có nói ra mi cũng chẳng biếu được !

Tiểu Bảo nói :

— Mẹ kiếp, tai giỏi đến đâu, ta cũng đếch cần.

Tuy vậy nó cũng không dám chửi rủa nữa. Qua được một lát, nó hỏi Mao :

— Ông vừa nói ông đồng roi quất tôi lại là cứu sống mạng tôi, đó là nghĩa lý làm sao ?

Mao Thập Bát nói :

— Mi nói bậy nói bậy, chớ cho vị thiếu hiệp bảo ta bảo mau xanh vừa rồi, Y thuộc về người trong nghề Tứ đại gia tương của Mục Phủ Vân Nam, nếu ta không kịp mau ra roi đánh mi trước,để làm dịu cơ phẫn nộ của y, thì chỉ cần thò tay ra bóp mi một cái chẳng khác nào bóp chết một con ruồi vậy.

Hành động vô lại, thủ đoạn lưu manh

Vỵ Tiểu Bảo nói :

— Hừ ! Ta thực không tin chăng ở bản lãnh ghê gớm đến như vậy !

Tuy miệng nó nói cứng như vậy, nhưng trong lòng cũng đã tin ít. Nó nói tiếp :

—Nếu chúng mà bỏ chết tiết tôi, chẳng lẽ ông mặc sức cho chúng hành động, mà không giúp tôi sao ? như vậy thì còn nói chi đến : bậu phúc cùng hưởng hưu cam đồng đương ?

Mao Thập Bát thở dài một tiếng nói:

— Phần những tực gọi là đã từng trải trên chốn Giang hồ một khi đã chạm trán với nhân vật của Vân Nam Mục Phủ là tự nhiên phải cung kính đúng nể cạnh một bên đường, ý để nhường lối cho họ đi trước, chớ đâu có ai dám, không biết sống chết phải quấy bề miệng chửi người giả thử vừa đây họ muốn ra tay thật thì ta có định nhảy ra ngăn cản cũng không có cái bản lãnh đó !

Tiểu Bảo nói :

— Vậy vào trẻ tuổi đó vô cùng gớm ghiếc quá xá hay sao ?

Mao lắc đầu nói :

— Cái đó thì thuộc ta cũng không rõ, đối với ta, hoặc dành nể y, hoặc không dành nể cũng chưa biết chừng, nhưng đi sao ta cũng không muốn đụng đến y là hết chuyện !

Tiểu Bảo nói:

— Như vậy thì sự cái cốc gì cơ chớ! Ông đem tên trẻ tuổi ấy hoàn cả cả ở người trong xe giết chết đi liền tay cho cả tên phụ xe quy thân một thể như ở chốn xây bỏi ai đã biết,vậy thì có chi mà đáng ngại?

(CÒN NỮA)

Khi bị:
SUY-NHỰC
BẦN THẦN
MỆ-OẢI
MẤT NGỦ
NHỨC MỎI
SUYỄN
Dùng
PLACENTONE
4 thứ NHAU
UỐNG OHÍCH ĐIỂM CÂY
DƯỠNG THAI - TĂNG SỮA NHANH CHONG
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY.

QUÍ BÀ QUÍ CÔ KHỎI LO
HÃY CÓ : PHỤ NỮ TRƯỜNG XUÂN THẢO
La ... thuốc Tàu Dược phẩm chế toàn thuốc quý giá để chữa trị bịnh điều kinh, bế huyết, máu xấu, huyết dải kinh kỳ không đúng? khi có kinh đau bụng chân đi dưới, đau lưng, chống mặt, ăn ngủ không được, nước da vàng mét hiểm muộn v.v...
Ai mắc phải bịnh kể trên mau tìm cho được:
PHỤ NỮ TRƯỜNG XUÂN THẢO Nhân hiệu CÁ BAY
Nhà thuốc SÙNG NGUYÊN 157, Hương lộ 14 Cầu Tre
Đông Dược Sĩ TRẦN NGƯƠN
(Có bán các nhà thuốc Việt Hoa K.N. số 71M BYT 2-8-69)

Nguyên văn bản cáo trạng vụ án Huỳnh-văn-Trọng

TIẾP THEO **C** TRANG 1

— Võ kim Hoè, sinh năm 1922 tại Phú Hòa Đông Phú Hòa Bình Dương, con Võ văn Vệ và Nguyễn thị Nhàn.

— Huỳnh văn Trọng tự Huỳnh Hồ Nhân, bút hiệu Minh Hồ, rửa Beroard, sinh 1912 tại Thị Xã Đà Nẵng con Huỳnh Hữu Trí và Hồ Thị Liên.

— Nguyễn văn Giáo bổn 264 sinh 1918 tại Bình Hòa Giả Định con Nguyễn Ngọc Anh và Lê Thị Nhiêu.

— Bùu Chương sinh 1922 tại Huế con Ưng Bạn và Võ Thị Xuân

1) Đông cam tội : «Phản nghịch».

2) Lê Trung Hiếu tức Nguyễn văn Khôi tự Hai Mạnh bổ Trúc Đình sinh 1927 tại Phương Trạch Thừa Bình (BV) con Nguyễn văn Đồng và Phạm thị Hảo.

—Trần thị Tâm tự Tư tự Tu Ủ sinh 1924 tại Saigon con Đông Trần văn Hai và Nguyễn thị Thu.

— Lê Diệp tự Ba sinh 1926 tại Gò Vấp Gia Định con Lê Đông và Nguyễn thị Chiêu.

— Trần Xuân Chi tự Kỳ sinh 1911 tại Điện Bàn Hà Nam (BV) con Trần Xuân Thu và Trần Thị Mạnh.

— Võ văn Kỳ sinh 1911 tại Thái Bình BV con Võ Đức Hoành và Nguyễn Thị Tạo

— Nguyễn văn Hoàn 1910 tại Hà Đông (BV) con Nguyễn Thế Uông và Hoàng Thị Bốn

— Trần văn Thâu, sinh 1921 tại Tân Phú Đông Sa Đéc, con Trần Văn Ngọc và Nguyễn Thị Quảng.

— Trịnh đình Ân tự Trịnh đình Hưng sinh năm 1912 tại Tử Dương Thường Tín Hà Đông con Trịnh Thậm Quang và Trần thị Tiếu.

2) Đồng can tội : «Tổng phạm phản nghịch»

3) Võ Ngọc Thiều bổ Phú Ngọc Thạch bổ Quyết sinh 1930 tại Bình Trị Thái Bình (BV) con Võ Sơ và Nguyễn Thị Viên.

— Bùi Tất Đạt, sinh 1916 tại Hoa Lư Thái Bình (BV) con Bùi Xuân Thiều và Bùi Thị Hiền.

— Lê Đức Nhương tự Bé sinh 1946 tại Hoàng Hóa Thanh Hóa con Lê Xuân Hòa và Nguyễn Thị Lương.

— Nguyễn văn Thanh sinh 1917 tại Hải Cát Thừa Thiên con Nguyễn Văn Thiện và Trần Thị Hoè.

— LêVănThang sinh 1908 tại Phú Quang Thanh Hóa con Lê Văn Đức và Nguyễn Thị phụng.

3) Đồng can tội : Liên lạc với kẻ hoạt động có phương hại tới Quốc Phòng»

4) Phan văn Nghị, bút hiệu Phan Nghị, Trần thiện Thanh, Vương Đạo, Cửu Sùng bổ 263 sinh 1925 tại Hà Nội con Phan văn Hiếu và Nguyễn thị Giữa.

— Nguyễn thị Nghĩa tự Bà Sáu sinh 1914 tại Nhị Qui Cai Lậy Mỹ Tho con Nguyễn văn Phan và Ngô thị Nuôi.

— Trần Thị Ba, sinh 1947 tại Nhị Qui, Cai Lậy Mỹ Tho, con Trần văn Kiêm và Lương thị Diêm.

— Nguyễn thị Dạy tự Năm, bà Năm sinh 1920 tại Bình Trị Đông Bình Chánh Gia Định con Nguyễn văn Tôn và Nguyễn thị Xía.

— Nguyễn Thị Đeo, sinh 1943 tại Phú Hòa Đông Phú Hòa Bình Dương con Nguyễn Văn Thiều và Nguyễn thị Ngọ.

— Ng Thiều Chức sinh 1915 tại Cái Đăng Hà Đông con Nguyễn Thiện Kế và Hà Thị Diệt.

— Võ Thị Kim Phương sinh 1937 tại Phú Hòa Đông Phú Hòa, Bình Dương con Võ Văn Vệ và Nguyễn Thị Ai.

— Trần Thị Kim Tuyến sinh 1949 tại Saigon con Trần Văn Ưng và Võ Kim Hoè.

— Lê thị Nhiệm sinh 1904 tại Huy Đô Thanh Trì Nam Định con Lê văn Tiến và Trịnh Thị Thanh.

— Lê thị Lan tự Bảo sinh 1939 tại Kỳ Tân Điện Bàn Quảng Nam con Lê văn Phiên và Lê Thị Đẩu.

— Võ thị Hương sinh 1927 tại Phú Hòa Đông Bình Dương con Võ văn Minh và Nguyễn Thị Trân.

— Võ Thanh Thảo tự Ân sinh 1921 tại Phú Hòa Đông Bình Dương con Nguyễn văn Vệ và Nguyễn thị Hanh.

— Hồ thị Bé, sinh 1924 tại Bình Hòa Gia Định, con Hồ văn Liêu và Trần thị Học.

— Nguyễn bình Tuyên phép danh Minh Đường bút hiệu Tử Bích, sinh 1914 tại Phố hàng Lăng Hà Nội, con Nguyễn Cư và Ngô thị Hiền.

— Cao Minh Chức bút hiệu Cao Trần và Tạc Mạch, sinh 1930 tại Tân An Phong Dinh,con Cao Minh Phước và Nguyễn Thị Trương.

— Mai văn Đạt dđ Mai văn Thạnh, sinh 1948 tại Bình Quới Đông Thủ Đức Gia Định con Mai văn Tranh và Nguyễn Thị Đồng.

— Phi Ngọc Lích sinh 1923 tại Phú Thạnh Tân Thái Bình (BV) con Phi Ngọc Chương và Lê thị Thắng.

— Nguyễn thị Niên tự Nguyễn thị Chác, sinh năm 1919 tại Vĩ Sơ Vĩ Tế con Nguyễn Kiêu Chấp và Nguyễn thị Mùi.

4) Đồng can tội : «Hành động phá rối cuộc trị an».

III. — Trần thuật vụ án.

Do tra tức thu thập được sau nhiều ngày theo dõi, cơ quan an sinh bắt giữ 43 cán bộ Tổ chức Điệp Báo Cộng Sản trong các quận A.22 và A.26 thuộc Phòng Tình Báo Chiến Lược bị số B.22 và Tuần Tham, đồng thời tịch thu một số tài liệu,mật thư liên quan đến các cơ sở Chính Quyền Quốc Gia, máy ảnh,xe gắn máy,Truyền Hình,Phim chụp hai liệu, vàng bạc bơi. 5 gói kim khí và 100.000đồng.

1) Tại sở vấn, bị can Võ Ngọc Nhạ khai : gia nhập đảng Cộng Sản từ tháng 11/1949 với đảng danh Kom và sau đó được chuyển sang ngành Tình Báo trực bộ Trần Quốc Tri cán bộ Cục Tình Báo BắcViệt hoạt động vùng Hà Nội với chức vụ Trưởng. Sau ngày đình chiến, y xâm xâm lăm thờ kỷ cho Trần Điền 22 Công Binh Pháp để cung tra Võ Hữu Ruật thụ thập tin tức đồng bào đi cư và thủ trưởng của nhà cầm quyền Pháp và Việt Nam. Tháng 1-1955, y cùng tên chủ nhà xây dựng MinhNam saukhi thu thập cấp tức nơi Tình Báo ; y can đảng Sg vào tháng 3-1955 vẽ tìm cách móc nối với 2 cán bộ Võ Hữu Ruật và Lê Hữu Thay, đồng thời bố trí cùng tác bên Ruật phụ trách tổ chức Việt Nam Quốc Dân Đảng và Cu Thầy đặc trách Giáo Phái Hòa Hảo nhằm Trần văn Soái Tuy nhiên đến năm 1956,y cảm cúng đồng bọn bị bắt và bị an tri tại Huế, sau đó được phóng thích vào năm 1961. Vào tháng 5-1964, do sự mốc nối của Bùi Hữu Tự, y can tái hoạt động trong tổ chức Tình Báo Chiến Lược Trung Ương Cục Miền Nam. Y can vào mặt khu Phát An gặp Tư Rỡ tức Đặng văn Hương để trao đổi và kiểm tra về tình hoạt động, kiểm thảo tư cường, tổ chức móc nối cơ sở cũ trong tổ chức Tình báo Chiến Lược Bắc Việt. Y can được Tư Rỡ đề bạt làm Tổ trưởng có nhiệm vụ xây dựng tổ viên mới, móc nối cơ sở cũ thuộc Nguyễn văn Hớn, bí số 252 Mai v Đạt, bí số 252, Ng văn Đông bí số 253, Võ hữu Hoàn bí số 257. Tổ trưởng bí số 259 và các cơ sở khác. Y can kết nạp các tên nói trên và Cun A.22 thuộc phòng Tình Báo Trung Ương Cục MiềnNam Riêng Huyền văn Trọng bí số 262, y can tổ chức được vào năm 1968 sau cuộc thủ thách vào tháng 7-1967 nên y được tên Trọng đưa về Rỡ và sử giao liên Võ kim Hoè vào mật khu gặp qua đường giây Trần Đức Giang Kỹ Nghệ Việt Nam để khai thác tin tức về Kinh Tế, Tài Chánh, tình hình thuế má,hoạt động các ngành sản xuất.

Y can nhận lệnh tức chỗ 1 số bản đồ quân sự Miền Nam mua của tên Võ Kim Hoè tại cầu Bàng Kychuyển sang mật khu chín Tư Rỡ. Vào các tên: Đạt, Đông, Rượt và Thủy y can bố trí vào các cơ quan Chinhquyền để cung cấp tin tức về Kế hoạch Xây Dựng Nông Thôn 1967 và 1969» «Chính sách Thông Tin và Ngoại Giao», hoạt động của Tổ trưởng tự do Dân Chủ, Chiến Dịch Nguyễn Trãi II của Tổng Cục Chiến Tranh Chính Trị, bản kiểm thanh tra tức các đài Phát Thanh Công Sản do Phủ Đặc Ủy Trung Ương Tình Báo sau tên Bàn nhận thấy về tình hình canhsát Cộng Sản sau chiến dịch Chiến Tranh Tâm Lý của Tổng Cục Chiến Tranh Chính Trị. Với tên Trọng y can bố trí đưa sản nhập Phủ TT qua sự giới thiệu của Linh Mục Trần Ngọc Nhiên và Ông Nguyễn Văn Hương để cung cấp tin tức về sinh hoạt chính trị của khối Dân Chủ Xã hội Thương viện, nhóm Luật gia Trần đắc và Luật Sư Hoàng cơ Dũng, bản dự thảo về Ủy ban đặc trách Hòa Đàm. Tất cả tài liệu trên y can đều không liên lạc quyền hãi bạychạp bình thành phẩm ghép, cho giao liên Võ Kim Hoè qua hộp thư liên lạc Lê Thị Nhiêu để đưa về Sài Gòn Tài Chánh ký phòng Tình Báo Chiến lược. Vì việc tái trợ, Tư Rỡ đã trợ cấp cho y can 1.000.000.000 đồng tiền trong cuộc tấn công Tết, Mậu 16-7-1969, y can bị bắt tại nhà với 1 số tài liệu và mật thư chuẩn bị chuyển ra mật khu.

(xem tiếp trang 3 số mu)

Xem trang 4:
LỊCH SỬ
CHIẾN TRANH LẠNH

bản dịch : LÊ-THANH HOÀNG-DÂN

Quanh vụ 3 Dân Biểu bị Hành Pháp tố liên lạc với VC.

TIẾP THEO **O** TRANG 2

Ông Hình Lý, Trần quý Phong, Võ văn Mẫn, Nguyễn Biên, Nguyễn An, Lê văn Điện, Dương minh Kinh, Trương đình Ân, Trịnh xuân Linh, Phan huy Đức, Phan Thông, Hoàng Thông, Nguyễn Ly Tưởng, Trần hưng Ngũ, Mặc Giao và Không trung Lưu.

DB Phó trưởng khối Độc Lập Hạ viện đã cho rằng cần phải làm sáng tỏ vấn đề để đặt khuyết nghi 3DB nay có tội hay không có tội. Ông nói «không tôi phản đối Hành pháp về việc cứ cần cơ vào cùng tội của các vên Việt cộng để buộc tội người khác» Theo ông thì những lời khai nầy chỉ là những lời nhà chức trách đưng lên để kiếm đề tài chống thế ta thôi chứ không thể là những bằng cớ để buộc tội. Nếu cứ tiếp tục cần cứ vào lời khai của VC để buộc tội thì những người quốc gia chống Cộng sẽ cần bị vô Công Sản mất khi bị bắt sẽ nằn nằng khai ra để hại người quốc gia mà phủ phàng khai đồng chủ của chúng.

12.500 linh kiếng sẽ được xét lại

Mặt khác, sáng nay khi đề cập đến những lạm phạt quân nhân biệt phái, DB Nguyễn Văn An, chủ tịch Ủy ban Quốc phòng Hạ viện chuyển hiểu giới hữu trách đang nghiêm chỉnh cứu xét lại vấn đề và cho phép về quân đội phần lớn tù tội gần 12.500 «linh kiếng».

Người ta chẳng tin cũng được biết rằng ngày thứ hai sau phái đoàn hiện hữu Quốc Phòng Thượng Hạ viện sẽ bay ra miền Trung để điều tra về vụ thăm sát tại Quảng Ngãi.

(Vụ Quảng Ngãi chanh phủ ta ra thông cáo cho biết chết 20 người Phía Mỹ giải tỏa, mấy chục người trong đó có Trung ủy Calley (1) tội giết 109 người ở Sơn Mỹ). Người ngãi rồi QN mới sửa soạn điều tra).

Trước khi ra đi, Đại sứ Lodge.

TIẾP THEO **M** TRANG 1

Đại diện phòng dược Saigon thì nói rằng : Ông Đại sứ VNTH và Hoa Kỳ đã đồng ý với nhau rằng gần gũi được nhiều chương trình xây dựng tại Việt Nam, nhưng cần phải thêm thời gian để vượt qua một nghề thì phải [illegible] lên bắt cứ [illegible] chương trình các cán bộ [illegible] thương thuyết cần có sự [illegible] yêu Nam VN».

Các nhà ngoại giao cũng sẵn hàm ý thừa nhận rằng BV tất sẵn sàng thương thuyết mật và riêng với riêng mình Mỹ vì vấn đề rút quân và chính phủ liên hiệp, và cho rằng đây là hai vấn đề riêng biệt. Ngoại điểm phái đoàn BV cho nói rằng trước khi VN Thượng hiểu bất cứ ý kiến nào ngoài vấn đề rút quân đối với Mỹ phải chấp nhận tiếc cả 10 điểm của giải pháp toàn bộ của MTG PMN. Vậy thì bây giờ hộ bổ đó bỏ đi là nhượng bộ thứ nhất. Nhượng bộ thứ hai là BV chấp nhận rằng kết quả của hai vấn đề có thể được thương thuyết giữa VN và BV Trước đây BV đòi hỏi hai vấn đề nầy phải được thương thuyết giữa Mỹ và VC.

Phía Hoa Kỳ thì cho như vậy không phải là nhượng bộ, mà là con là nhượng bộ khi nào BV hội thương thuyết? I phương thực rút quân song phương, vẽ mặt kỹ bụp trong đó cả quân Mỹ lẫn quân BV cùng rút khỏi VN thì vấn đề thuận xét nhau. Các nhà ngoại giao đồng ý là nói riêng Hoa Kỳ sẽ không thay đổi lập trường nầy, và đây hồi mọi giải pháp chính trị phải có sự đồng ý của Nam VN. Người ta không biết rõ ông Lodge có thương trình mật đàm nào với BV trước khi rời Ba Lê trở về đó sẽ thương đàn hay không Cá quan sát viên cho rằng trước khi ra đi, ông Lodge sẽ không nhượng bộ thêm điều gì cả, và sẽ nguyên tình trạng như hiện nay cho kỳ kế nhiệm ông.

Saigon cau mặt ?

Mặt trận nghe chán của phái 11 và P11 bom thả năm lần nóng rằng việc ông Lodge đã nói với Mỹ vấn đề thương thuyết với BV về một chính phủ liên hiệp là không có nghĩa là Mỹ thay đổi lập trường cũ. Ông Nguyễn Quý Anh, phát ngôn nhân ngoại giao VNCH gạn hỏi rằng ông Lodge có nói vì rằng là chính phủ VNCH sẽ không chấp nhận bất cứ quyết định nào tại hòa đàm Ba Lê, sẽ VNCH không đồng ý về quyết định đó. Trong lúc đó, thì ông Đặng duc Khôi, I nhân vật thân tín của PTT Nguyễn cao Kỳ phụ đề trên rằng : Chẳng tôi biết điều đó. Ông Lodge chỉ muốn nói rằng chẳng có vấn đề gì là tôi đề bây ky, không có đề tài nào là để tôi không được phép thương thuyết. Thứ trưởng Thông tin Lê Trọng Quát lại nói thêm rằ g Nam VN không bao giờ chấp nhận một chính phủ liên hiệp trừ phi chính phủ đó được chọn lựa bằng một cuộc tổng cử Ông Quát cho nhắc lại lời TT Nixon đã làm bàn dâm rằng là TT Nixon nói dân chúng Nam VN phải được quyền quyết định vêtương lai của họ

DƯ LUẬN BÀN TÁN XÔN XAO

TIẾP THEO **B** TRANG 1

Văn thơ ĐD Hồ Giác [illegible] sự viết bảo chí thì Đại Hội được [illegible] trong sự [illegible] thì ta nông đồng phục Tự nhiên, Ủy Ban Tổ chức sẽ bết nơi có giảng hoàn thành đại hội đề thể hiện được sự thống nhất ý chí và hành động—đặt hàng ngũ Phật tử vào giáo hội để nhận lãnh trách nhiệm do Giáo hội giao phó.

Đại hội bắt đầu từ 20giờ 28/11. Nhưng 16 giờ 29-11 mới chính thức khai mạc.

Theo chương trình của cuộc Đại hội cơ ấn Toàn quốc nói trên thì đến 16 giờ chiều ngày 29/11 Đại hội mới chính thức khai mạc.

Nhưng bắt đầu từ 20 giờ chiều 28-11 buổi hợp tiền hội nghị đã khai điểm để thông qua chương trình đại hội và thể thức hội nghị — Bầu chủ tọa và thư ký đoàn cho Đại hội v.v.

10 giờ sáng ngày 29-11 phiên họp thứ nhất được khởi sự, mục đích của phiên họp thứ nhất vẫn là ban T.C để thông tính Phật sự Tổng vụ — Bầu các đặc biệt của phái đoàn — Đề nghị của các phái đoàn — Nhận xét hoạt động của các tính thị và Quận đô thành.

Cũng qua chương trình, đại hội nầy vẫn có những buổi lễ cầu siêu cho Thượng Tọa Đạo cho cư sĩ cho bị lâm nạn v.v... Đến 22 giờ ngày 1-11 đại hội mới kế mạc sau khi tổ chức một đêm văn nghệ chia tay.

Từ dư luận chung quanh Đại hội Cư sĩ đến LS Trần ngọc Liêng và DB Kiều mộng Thu

Cũng vì dư luận bên trong và ngoài cho rằng Đại hội nầy là cơ hội để thể hiện sự chung quanh cuộc BHCS nầy, nên Ủy Ban tổ chức đã mở trước một cuộc họp báo để minh xác về mục đích và thể thức cuộc Đại hội chỉ có tính cách sinh hoạt và cũng để tỏ chức cơ sở như nói trên mà thôi.

Tuy nhiên người ta vẫn cho bàn tán khá nhiều đến hai nhân vật thân cận khối Phật giáo VNTN Ân Quang là ông Trần ngọc Liêng một nhân vật có hiểu biết hệ một thiết với chế trường «Đông giáo» do N S Trần văn Đon viên mới tuyển bổ trong nhưng ngày gần đây.

Dư dồ mà có dư luận cho rằng sự thể trong cuộc đại hội cư sĩ Trần ngọc Liêng và DB Kiều mộng Thu đến đại diện nhiều vấn đề với chính phủ trong tình hình đặt cuộc họp sắp tới. Ngoài ra trong cuộc họp ngày 27-11 Ủy Ban tổ chức không hề đề cập đến những vấn đề quan trọng chung cam kết trong giấy phép tổ chức đại Tổng Tăng, nhưng theo tin tức, ông Thích Minh Châu ĐĐ Thích Hộ Giác thì chủ tọa phiên họp đã tuyên bố rõ ý kiến nào ngoài sức cương quyết không chấp thuận cho bất nhân vật Trần ngọc Liêng và Thu Hoạnh hiểu bất cứ ý kiến nào ngoài mục đích của cuộc họp cả.

Theo các báo phát hành ngày 27-11 người ta thấy thông cáo của văn phòng Tổng Trần Saigon Gia Định nói về việc cho phép khối Phật Giáo Ân Quang tổ chức Đại Hội cư sĩ cùng với tất cả những điều cam kết trong giấy phép nầy mà ủy ban TC Đại hội vẫn phân giữ đúng.

Sự kiện nầy vẫn chứng tỏ quan trọng của đại hội cư sĩ và cũng có thể thì ý tứ quan trọng hoạ việc phải biết thêm các tin tức dư luận cùng chủ ý và đã bàn tán nhiều hơn.

Bên lề phiên Tòa

TIẾP THEO **H** TRANG 1

Ky giả Cao Trần thì cho rằng tôi vẽ mặp hơn lúc trước [illegible] hơi xanh. Gặp các bạn đồng phòng, cả hai kỳ giả đều cố vẻ vui vẻ vì tin đã chuyển đề hồi thăm. Kỳ giả Phan Nghị hỏi một anh kỳ giả bên ngoài :

«May có nghe tụi nó nói gì tao không ? Cái đứa nào quen mượng gọi chau bảng mạy tao) Anh kỳ giả lên ngoan trả lời :

— Không có đưa nào chỉ gì mày đâu. Có điều vàng may thì mày có hỏi phải hơn buồn ! (Kỳ giả Phan Nghị bức trước nói đánh là hơi [illegible]).

Dân biểu Hoàng Hồ bị buộc rời được gỡ

Trong lúc Tòa hỏi cung các bị can về trường hợp dân biểu Hoàng Hồ, có hay vụ buộc và gỡ giữa các bị can rất là [illegible] rằng nghĩa, Bị can Nguyễn Ly Tưởng, khai là dân biểu Hoàng Hồ có hoạt động cho việc chọn chức giám điệp CS trong khi bị can Lê Hữu Thây, nguyên Tham Chánh văn phòng Bộ Chiến Hồi lại quả quyết là dân biểu Hoàng Hồ không dính líu gì trong vụ này và cũng không hề cung cấp tài liệu gì cho Thầy. Ông Thầy chỉ gặp dân biểu Hoàng Hồ để trao đổi quan điểm chính trị mà thôi.

Sự phân vân của [illegible] Thầy khi cho rằng chính ân hay [illegible] mà, và cho rằng Thầy muốn tỏ ra ân hàng ở gỡ tội cho dân biểu Hoàng Hồ.

(CÒN NỮA)

Entero-sediv®
Entero-sediv
TRỊ
CÁC CHỨNG:
TIÊU CHẢY NGƯỜI LỚN VÀ TRẺ EM.
KIẾT-MÁU, KIẾT-ĐẠM, ĐAU BỤNG TIÊU CHẢY VÌ NHIỄM ĐỘC HOẶC TRÙNG THỰC
BRUNENTHAL
ĐỨC-QUỐC
CÓ BÁN KHẮP CÁC NHÀ THUỐC TÂY
EN 64NB BYT OCDP 2-7-69

KAMEL
Trị mau lẹ:
NHỨC ĐẦU
NÓNG LẠNH
PHONG THẤP
ĐAU RĂNG
CẢM CÚM
NHỨC MỎI
TRÀ VIÊN THUỐC BỌC GIẤY KẼO
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY
NHỚ KỸ NHÃN HIỆU CON NGỰA

KIM-LINH PHONG-THẤP HOÀN
Chuyên trị: PHONG THẤP
NHỨC GÂN
ĐAU XƯƠNG
ĐAU LƯNG
NHỨC MỎI V.V...
Hiệu nghiệm mau lẹ
Phát hành
NHÀ THUỐC KIM HUÊ: 196 - LÊ-THÁNH-TÔN - SAIGON

CRÈME DENTIFRICE
LIP
ĐI

Trung Tâm Giáo Dục Tráng Niên
Cấp Tiến GIA-ĐỊNH

Giám Đốc: G.S. NGUYỄN-V.BÔNG — Phụ Tá: LÊ-THANH HOÀNG-ĐÀN

1) Tiểu Học Bậc Trung — số 11 Nguyễn văn Thoại Cholon
Quản Đốc: NGUYỄN VĂN SÁM

01.12.69 KHAI GIẢNG 2 Lớp ĐỆ TỨ (Luyện thi THBIC Tráng niên)

Do ban G.S. Đệ Nhị Cấp tại các Trung Tâm phụ trách
Giải danh trước ngày 30-11-69 để xếp lớp.

2) GIA ĐÌNH: Số 2 đường Chi Lăng Gia Định. Trường NAM Tiểu Học Tỉnh Lý Gia Định).

QUẢN ĐỐC: PHẠM-THANH-LIÊM — GIÁM HỌC: NG-TẤN-HOÀNG

***

14-11 69 TỔNG KHAI GIẢNG ĐỢT 9 CÁC LỚP ĐỆ THẤT A, B, C, D, ĐỆ NHỊ A, B, C, D, ĐỆ TỨ.

* BAN G.S. DANH TIẾNG CÁC TRƯỜNG: Petrus-Ký, Chu văn An, Võ trường Toản, Trưng Vương, Régina Pacis, Lasan Taberd, Kỹ Thuật Phú Thọ, Hồ ngọc Cẩn, Lý thường Kiệt, Mạc đĩnh Chi, Long An, Nguyễn đình Chiểu...

* THU NHẬN HỌC SINH HẠN CHẾ.

* GHI DANH NHẬP HỌC: Kể từ 7-11-1969

THÔNG-CÁO

Để tránh các sự hiểu lầm có thể gây phương hại đến uy tín của Công Ty Đường Việt Nam, Công Ty chúng tôi xin trân trọng thông báo để quý vị khách hàng được rõ:

Các người có tên sau đây đã thôi việc và không còn là nhân viên của Công Ty Đường Việt Nam nữa:

- Bà NGUYỄN THỊ KIỀM VÂN
- Ông NGUYỄN VĂN TỢ
- Ông NGUYỄN VĂN MINH
- Ông TRẦN VĂN TRỊ

Nay thông cáo

SAIGON, ngày 26 tháng 11 năm 1969

CÔNG TY ĐƯỜNG VIỆT NAM

VIỆT NAM CỘNG HÒA
ĐÔ THÀNH SAIGON
SỞ MÃI DỊCH

Cáo thị đấu thầu

CƠ QUAN ĐẤU THẦU: Tòa Đô Chánh Saigon, số 86 đường Lê Thánh Tôn.

NGÀY, GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU: Ngày 16 tháng 12 năm 1969, đúng 8 giờ 30 tại Văn Phòng Ô. Phó Đô Trưởng, Chủ Tịch Hội Đồng Đấu Thầu Tòa Đô Chánh Saigon.

MỤC TIÊU: Cung cấp thực phẩm chín cho Trại Hưởng Thiên Chánh Hưng trong năm 1970 (từ 1-1-1970 đến 31-12-1970).

TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG: BA TRIỆU BẢY TRĂM BAY MƯƠI BẢY NGÀN BẢY TRĂM NĂM CHỤC ĐỒNG (3.977.750đ.00)

KỲ QUỸ TẠM: Ba trăm mươi bốn ngàn Năm trăm đồng (94.500đ00)

THỜI HẠN CHỐT VÀ NƠI NẠP ĐƠN XIN DỰ THẦU: Trước 11 giờ trưa ngày 15 tháng 12 năm 1969 tại Sở Mãi Dịch Đô Thành.

NƠI THAM KHẢO BIỂU LỆ SÁCH: Sở Mãi Dịch Đô Thành số 86 đường Lê Thánh Tôn Saigon.

Saigon, ngày 26 tháng 11 năm 1969
TUN. Đô Trưởng Saigon
Tổng Thư Ký,
ĐOÀN VĂN BÍCH

ĐÔ THÀNH SAIGON
Sở Thiết Kế

Cáo thị đấu thầu công khai

MỤC TIÊU ĐẤU THẦU:
- Cải Tiến Hành Chánh Quận II
- Trị giá ước lượng . . . 13.385.395đ.00
- Kỹ quỹ tạm . . . 223.100đ.00

NGÀY GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU:
- Ngày 19-12-69 đúng 09 giờ tại Tòa Đô Chánh Saigon. (Văn phòng Phó Đô Trưởng Saigon)

NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ VÀ ĐIỀU KIỆN SÁCH:
- Trong giờ làm việc tại Sở Thiết Kế Đô Thành (Phòng Công Xá)

THỜI HẠN NẠP ĐƠN DỰ THẦU:
- Đơn xin dự cuộc đấu thầu phải gửi đến ông Kỹ Sư Chánh Sự Vụ Sở Thiết Kế Đô Thành, Ba (03) ngày trước ngày mở thầu tức là 17 giờ ngày 17-12-69.

Hồ sơ bên theo đơn bổ thầu (theo mẫu) phải nộp tại Tòa Đô Chánh Saigon (Văn phòng Phó Đô Trưởng) trong vòng 15 phút sau khi chấm dứt đấu thầu khai mạc.

CƯỚC CHÚ:
Cuộc đấu thầu này được tổ chức theo đúng hồ sơ kỹ thuật được duyệt y trong trường hợp hồ sơ bị bác khước thì kết quả đấu thầu nầy được khiếu hãy bỏ mà người trúng thầu không được khiếu nại hoặc đòi bồi thường chi cả.

Saigon, ngày 25 tháng 11 năm 1969
TUN. ĐÔ TRƯỞNG SAIGON
Tổng Thư Ký,
ĐOÀN VĂN BÍCH

Toán Lý Hóa Đệ Nhị A, B

1-12 CHIỀU 4 GIỜ TOÁN: ÔNG ĐẠI
TỐI 7 GIỜ LÝ HÓA: ÔNG VỸ
TRƯỜNG SƠN 129 Lê Văn Duyệt — SAIGON

1-12 mở Toán Lý-Hóa

ĐỆ LỤC — NGŨ — TỨ — TAM — NHỊ AB — NHẤT AB
Lớp mới dạy từ đầu. SÁNG CHIỀU TỐI G.S. Hoàng Tăng Thạch, Trần Cao Lộc, Nguyễn Quốc Sáng tại trường
ĐỨC HẠNH 135 Trần Quí Cáp — SAIGON —

TIẾP THEO G TRANG 1

Ngày tại Saigon, nhiều người nghĩ rằng ông Big Minh là người khó đi chánh trị đang để cuộc đời vu cư về số phận đất nước, ông nghĩ về việc tổ chức lại thế giới hay tổ chức lại miền Nam VN.

Những người nghĩ như vậy đều lầm to. Thời gian của ông Minh phải lo được đúng của vào tư nhà lầm vườn. Nhưng không phải vậy mà ông không nghĩ đến nước VN, nhưng ông không tìm cách đưa ra trên tích cực.

Ngày trước khi tôi nói lên câu hỏi, ông Trương Minh đã nói lên câu trước mấy ghi nhận

— (Nhiều điều tôi nói trong các buổi mạn đàm hay trong các buổi tiếp tân hay là tại nhà tôi đã bị, hoặc là giải thích lầm, hoặc là dịch lại sai. Do đó đã phát sinh nhiều suy diễn, nhiều mức đoán không nhằm vào đâu cả. Hơn thế nữa, nhiều khi, lời tuyên bố của kẻ khác lại được gán cho tôi...»

Tôi nói lên câu hỏi thứ chót:

— Tháng 10/1968, khi ở Bangkok trở về ĐT nói rằng ĐT sẽ không tích cực hoạt động chánh trị, chỉ đóng vai tuồng người quan sát thôi. Nhưng tại sao chỉ có một năm, ĐT đã thay đổi thái độ?

ĐT Minh trả lời:

— Tôi không có thay đổi thái độ. Ngày 1-11 kỷ niệm Cách mạng, tôi có đưa ra một lời kêu gọi đoàn kết trước mặt bạn bè tại, số Thủ tướng Khiêm hiện diện. Nhưng đã chỉ là một việc «đưa ý kiến», không hơn không kém.

— Lập trường của ĐT đối với Lực lượng thứ Ba do Trương Đình Huỳnh như thế nào?

Ông Minh trả lời:

— Tôi không được biết trước bài diễn văn ông Trương Đình Huỳnh ngày 30 tháng 10. Hôm đó tôi có việc cần vì đó là buổi lễ kỷ niệm cách mạng. Tôi đến cùng như mọi người khác, không hơn không kém, đến để NGHE mà thôi. Ngưng một chút, ông Minh tiếp tục:

— Nhưng cái ông Đôn nói có chỗ hữu lý, nhưng một vài điểm THIỆU MINH BẠCH. Ông lại ngưng một chút rồi nói thêm:

— Tôi không hiểu tại sao một số người lại cho rằng tôi là kẻ lãnh đạo của «Lực lượng thứ ba» khi tôi không phải người tạo ra nó mà cũng không phải là người có sáng kiến để tạo ra nó.

— Nếu chúng tôi không làm, ĐT đã nói đến việc triệu tập một Quốc Dân Đại Hội. ĐT thấy QDĐH đó như thế nào?

ĐT Minh trả lời:

— Hoàn toàn không phải vậy. Ngoài chánh phủ ra, ai có thể triệu tập QDĐH được? Câu nói của tôi đã bị dịch sai nghĩa. Tôi đưa ý kiến cho chánh phủ tổ chức một cuộc Trung Cầu Dân Ý. Vì theo ý tôi, chỉ có đân chúng mới là thượng đế.

— Theo ý ĐT, cuộc TCDY đó tổ chức dưới hình thức nào?

— Đó là do chánh phủ nhận xét. Hình thức không mấy gì quan trọng. Tôi không muốn đặt tôi vào một thái độ đối lập tiêu cực. Việc tái lâm ngày 1-11 là đưa một ý kiến xây dựng, trong mục tiêu lâm một cái gì cho xứ sở.

— ĐT có ý định thành lập một Khối hay một Phong trào gì không?

ĐT Minh trả lời liền:

— Nhất định «không»

— ĐT có nghĩ đến việc gia nhập một Đảng hay một khối nào đã có sẵn không?

— Nhất định KHÔNG.

— Xin nói sang bàn đến Paris Hòa hội đang tắt nghẽn. Theo ý Đ.T. người ta có thể ra khỏi bế tắc không?

— Hai bên phải có nhượng bộ và phải có tín nhiệm nhau tối đa.

— ĐT nghĩ sao về chánh phủ Liên hiệp do MTGPMN và Hà nội đòi hỏi?

— Tôi không chấp nhận hình thức đó. Phải tìm một công thức khác. Theo ý tôi, dân chúng thể ở với chánh quyền nầy. Trên Tết Mậu Thân đã chứng minh rằng phía bên kia không có hậu thuẫn nhơn dân như họ nghĩ.

Ở Paris MTGP tuyên bố chấp nhận cuộc TCDY theo ý ĐT nhưng chỉ muốn tổ chức việc đó ở thành phố thôi, không tổ chức ở thôn quê.

ĐT Minh ngẫm lơi tôi tức khắc:

— Tôi không có nói chuyện TC DY. Tôi nhắc lại rằng đã cho chánh phủ quyền định về một thể tức thời khác ý kiến dân chúng. Hơn nữa, tôi sao chỉ tổ chức ở thành phố mà không tổ chức ở thôn quê? Chỉ có một dân tộc VN và ý kiến của tất cả mọi người, ở tất cả mọi nơi là các thôn.

Chúng tôi xin hỏi câu cuối và câu chót:

— ĐT sẽ tranh cử vào cuối năm 1971 hay không?

ĐT Big Minh phát lên cười nhẹ và nói:

— Chuyện đó còn xa xôi lắm. Đây cho đến đó thì

TIẾP THEO V TRANG 1

những người «ngồi» như vậy tính bề sự đời.

Họ bảo: «Thì cứ zô số với VC. Rồi trên trăng sẽ thì người đó lành. Còn bơn ở ngoài xa đặc công nó lôi cổ nhẩy nát thì lần sau hè ?»

(Xin giải thích: đành từ «nhẩy nát» ở Quảng Ngãi có nghĩa là đi vào lên nói chuyện có nhẩy nhảy gì đâu. Mấy cô mấy cậu có mâu nhẩy lạ đừng hiểu lầm dân nhảy ra ngoài nó là khỏi đa).

Thành phố đã vậy, nông thôn cũng bi đát hơn biết mấy.

Trong hai năm 1968-69, ở kẹp chúng tôi có dịp thăm qua một chuyện ấp, xã của Quảng Ngãi. Chúng tôi phải lạ lớn lên vì nông động bảo nông thôn tình xấu đang ĐỖI. Tiếng đơn chúng tôi đúng đây là theo người VN (hay Á châu) cho không phải theo nghĩa. Huế kỷ.

Theo nghĩa Huế kỷ thì «đỗi» có nghĩa là NO BUNG nhưng THIỀU CHẤT DINH DƯỠNG. Vậy đây bảo Quảng Ngãi đang nói chuyện chất bổ, chuyện dinh dưỡng, chuyện sinh tố xét tích Hội là tin những cái gì có thể ăn đến cho đầy bụng mà chưa xong thì dưng bảy vẻ lôi thôi. Nhưng đúng đút tay hơn ăn mày đỡ rượt mà.

Khoảng tháng 5 Mậu Thân, VC đã đánh một trận, 1968, Ấp Sơn Trà (trên của biển Sơn Trà, thuộc làng Bình Sơ). Gần 500 cán nhà đân chúng (sợ đạo) bị chôn tan VC đã tiếng lựu đạn vào từng nhà, từng hầm ngũ, cảm được đốt từng ấn nhà cho chôn hết.

Thường đảo ấp Sơn Trà đã chết gần 80 người, trong đó có một gia đình họ Phùng 12 người đã chết 11 người (người sót lại là một thanh niên đêm đó ngủ đường gần biển). Ngoài ra toàn ấp đã bị chôn mất gần 5 triệu đồng năm nơm đự trữ vì chưa đến ngày bán được.

Nhưng độ hai tháng sau, với sự tận lực giúp đỡ tận lực của các đơn vị quân Mỹ đóng gần đó, và ở Chu Lai, dân chúng đã tái tạo nhà cửa y nguyên như cũ. Họ phải bám vào mảnh đất gần biển đó. Họ phải bám vào biển cả mới có miếng ăn mà vùng qua ngày. Người chết thì phải khóc cho đã đi, rồi mang ra bài cất mà vun lấp.

Nhà chay thì vái miếng tol, vái miếng vang trang phủ. Phải của Mỹ là có nhà khóc rồi. Phải vững ư. Dù phải vững nhiều khi tệ hơn con vật.

Cuối năm 1968, chúng tôi thăm cơ sở cũ của PT ở Sơn Trà, ở đây chúng tôi đã chứng kiến những cảnh khóc hết nước mắt và những cảnh cầu bao nhiêu nước mắt cũng cười cho ra hết luôn.

Chúng tôi gặp một ông Trưởng ấp, mặc bình phục đa beu mang, đi hơi lòng lòng, chỉ huy dân ấp cũng thể như điều, đúng điều cương bắc ấn ba theo tiêu chuẩn của Bộ XDNT đã định. Nhưng điều là là nhiều ông dân xem chừng khoái Trưởng Ấp lắm, càng đi mọc, đi cha họ càng cười.

Hỏi lại mới biết: Ông Trưởng Ấp trước kia là một nhà sư đi tu từ thuở nhỏ, tông trụ tại một ngôi một cảnh chùa lớn. Không biết vì chúng cối gì, cách đó mấy năm, VC nhà giết hết gia đình ông ta. Giận quá, sát ư bân «bỏ áo cà sa, khăc, áo bao», nhảo ra mà Trưởng ấp, xách động dân chúng chống Cộng như điều, nói miệng ra là Đ.M. như bắn bào. Đúng là sư Tiêu Sơn (trẻ) tráng sĩ...

Chiều hôm đó, ông cựu sư Trưởng ấp nhu nhi cơm TOÀN GẠO đãi chúng tôi ăn đã rồi khoe nông: «Cả các ông, mình ăn biếu cơm thiệt cho nó đã cái miệng. Nhưng ngày thường cơm chỉ ăn cơm ghé thôi (cơm ghé là cơm trộn khoai lang, khoai mì hay bắp).

Cũng ở Sơn Trà, chúng tôi nghe một lời nói bộc lộ hết thân phận con người VN hàng ngày sống bằng cơm (ghé) ngào nước mắt. Trra hôm đó, chúng tôi đứng rửa mặt sau bể nhà ông Trưởng ấp. Nghe bên mình đâu đó tiếng một con bé gọi mẹ nhỏ: Mẹ ơi! Mẹ! Chiều tay mà nấu cơm eng nghe mẹ».

Tiếng bé mẹ kêu ầm lên «Trời đất ơi! Mấy eng cái gì mà nhỏ nấu cơm trưa hôm qua bựa ni lại đòi eng cơm nữa».

Những người khác khổ ở Maxim ở Queen Bee, những người khác khác khổ với gan ương, thật ương, thật chiến, cơm chiến hay chăng là đông bao ta ở Quảng Ngãi phải chịu đựng thôi.

Như đã nói, có hơn phân nửa đông bào Quảng Ngãi phải sống trong tình trạng «đói chắc». Do đó, trại tỵ nạn mọc lên như nấm. Mà đúng chỗ Nên cũng các nghĩa, vì nhà đất lập sụp lớp tranh chắp lẻ tẻ. Điều kiện vệ sanh xa lạ con hơn cung trăng đối với con nít các nhà cô Tô Vi.

Chúng tôi đi thăm trại tỵ nạn Cao Đài C, cách thị xã độ bảy tám cây số trên đường đi quận Tư nghĩa. Trại tỵ nạn thuộc hạng cấp cấp và mực sống đồng bào tương đối cao hơn các trại khác. Bạn bè ở đây hiểu tiếu nhau đã chứng tỏ ăn một bữa vịt luộc với sắt.

Hàng xóm trầu trề: «Cái ông mang kính đen (anh P.T) chắc là ông chỉ to lắm mới đái đăng như vậy. Xóm mình đã hai năm nay chưa thấy ăn tiệc như vậy.» Hơn chục người nghỉ ăn nhưng phải đến bộ người đứng chung quanh đuổi ruồi cho khách khỏi gom.

Vừa đau xót vừa bực bội, chỉ cũng tôi đã phải pha trò: «Ồ! Hoa hồng mà anh em đuổi. Người VN mình thêm một tỷ vì trùng hay bớt một tỷ vì trang là nghĩa gì?...

(CON TIẾP)

LỚP NHẬT NGỮ QUỐC ANH
213 — 215 Cách Mạng

KHAI GIẢNG LỚP MỚI: 1-12-1969 Lúc 19 giờ
- Giáo sư Việt Nhật tốt nghiệp cải Đại Học Nhật Bản.
- Phương pháp mới: Đơn giản, Dễ hiểu
- Mỗi tuần 3 buổi, mỗi buổi 2 giờ
- Quan Nhan, công chức, học sinh được giảm phí.
- Số số giới hạn: 20 học viên mỗi lớp.

LỚP LUYỆN THI ĐỆ NHẤT QUỐC ANH
913 — 915 Cách Mạng

KHAI GIẢNG: 1-12-1969
TỶ SỐ ĐẬU CAO NHẤT
78% đậu vào HỒ NGỌC CẨN
72% đậu vào LÊ VĂN DUYỆT
69% đậu vào TRẦN LỤC
61% đậu vào GIA LONG

HỌC PHÍ NĂNG ĐỠ: 200đ

Cáo thị đấu thầu khẩn hạn lần thứ 2

Mục đích:

Đấu thầu cung cấp 4912 chiếc mền thuộc lô 1 của Điều Kiện Sách số 5745, duyệt y ngày 17-9-1969.

Địa điểm và ngày, giờ mở thầu:

15 giờ, ngày 12 tháng 12 năm 1969, tại Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương, 140 Hồng Thập Tự — Saigon.

Nơi tham khảo điều kiện sách:

Nha Mãi Dịch, Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương tại địa chỉ trên.

Saigon, ngày 26 tháng 11 năm 1969
Giám Đốc Nha Mãi Hóa
TRẦN NGỌC TÔN

In tại nhà in riêng của CẤP TIẾN
242 ter, Phan đình Phùng — SAIGON

Quản lý: PHAM-VĂN-BỆ

Quí vị dùng xe MAZDA
Hãy đến THANH DANH

31, Ký Con — SAIGON

CHÚNG TÔI CÓ ĐẦY ĐỦ PHỤ TÙNG CÁC KIỂU XE VÀ CÁC THỨ ENJOLIVEURS

Bắt đầu từ thứ Năm 27-11-1969

Một phim WESTERN và cũng đề đội do COSUNAM FILMS chọn lọc để chiếu tại ba rạp lớn có máy lạnh

VĂN HOA (SAIGON) * CASINO (SAIGON) * VĂN HOA (DAKAO)

Chương trình thứ nhì khai trương. Xuất chót 21g. Vân chiếu như thường lệ

QUYẾT KHÔNG THA
LŨ THAM TÀN

— Lần một xuất phẩm Cao Bồi hiện hợp MỸ — Ý với một sắc thái riêng biệt và lối đóng độc đáo của hai tài tử LEE VAN CLEEF. Một tay súng «thần sầu quỷ khốc» và con là «cây làm» đang nổi danh bùng, dịch thủ lợi hại của những CLINT EASWOOD, FRANCO NERO.

Câu chuyện của một gã «ma cà bông, rách mười» cùng với «ma mãnh chín», chuyện đấu cướp những chuyến xe vàng đầy nhiều nghề rất hiểu hiệu.

— Khán giả sẽ được xem gã «ma cà bông» làm... Xét Rip. Kỳ trên bằng cách «gạch chữ thập», không biết vận đó lọn, mà cũng chẳng biết ăn nói lẫm sao trước cảng chẳng, phạp luật của ông ta lại chỉ là cây súng sáu và lòng nhân đạo là những cử chỉ nhân trời giáng. Bởi vậy, Xét Rip là một bạn đến thăm anh đã lập lực đánh tan một bọn ác.

Một phim hoàn toàn hoạt động của những tài tử lẫy lừng: LEE VAN CLEEF, ANTONIO SABATO, GORDON MICHELL và dạo diễn lừng danh: GIOÒ O STEGANI

Màu ảnh Technorage — màu Technicolor

Nói tiếng Pháp — phụ đề Việt, Anh, Mỹ

PAS DE PITIÉ POUR LES SALOPARDS

LEE VAN CLEEF · ANTONIO SABATO
MICHEL MICHELE · GORDON MITCHELL
TECHNICOLOR · TECHNORAMA

Xem trang 5:

Cuồng Kiếm Ca

Thành thật nhớ ơn các Anh CẢNH SÁT QUẬN NHÌ (ĐOÀN CẦN CƯỚC) đã có những cử chỉ thật xác thực với lương tâm và chức vụ. Còn về bài vở «VIẾT CHO CÁC ANH» thì TN đã viết rồi nhưng vì lý do kỹ thuật, nên không thể trình diện được. Hẹn dịp khác.

T.N

TỪ THỨ TƯ 26-11-69 — Hãng «VIÊN ĐÔNG ĐIỆN ẢNH» hân hạnh trình bày cùng Quý V ĐỘC Q UYỀN TẠI RẠP

MÁY LẠNH THÚA SỨC LẠNH **HƯNG ĐẠO**

1 cuốn phim Võ Hiệp Kỳ Tình, Giang Hồ Hiệp Khách Trung Hoa...

Nữ Hiệp Đại Phá Năng Nhơn Tự
The Young Avengeress (THẬP TÁM MUỘI)

Với thành phần Tài tử trẻ trung của màn bạc Trung Hoa ĐINH DINH-AN BÌNH, MÃ DỊCH

— Một cô gái [illegible] khuê bất xuất, nhưng vì thù nhà phải luyện võ, kiếm đạo, 3 năm đã trở nên Thánh [illegible] thành nữ hiệp khách tài xuất giang hồ với tương gươm chính phạt.

— Giết Quan Thủ, Sát Ác Nhân. Diệt Kẻ Tà Gian, khâu hiệu nằm lòng của trang nữ hiệp Thập Tam Muội các nghiêng thành, tài lệnh đất, lẫy nghĩa ca hành hiệp giang hồ, mới đương gươm như ngàn sao rơi, một phát gươm bao bọc cương đã ngà lên mặt mắt.

— Nữ Hiệp Thập Tam tay kiếm tay khăn, phá tan sào huyệt Năng [illegible] Tự, giải cứu kẻ thế cô, đánh tan bọn Xích Diện hồ [illegible]

— Thành Vân Phong nơi rèn luyện hội anh tài nghĩa khí, sư môn đã [illegible] một ông vị nghĩa cả quên mình...

Danh Phẩm Bảo Đảm Của Hãng Viên Đông Điện Ảnh
Màn Ảnh Đại Vi Tuyến — Nguyên Bản Tiếng Trung Hoa
Màu EASTMANCOLOR — Phụ Đề Việt — Hoa — Anh

ĐẠI HỘI TÂN CỔ NHẠC

3 giờ chiều Chủ Nhật tại Rạp OLYMPIC

Để tỏ lòng tri ngộ khán giả thân mến HƯỞNG ỨNG CHƯƠNG TRÌNH CẢI TIẾN TOÀN DIỆN CỦA CÁC ĐOÀN KIM CHUNG VÀ CÁ NHÂN RẠP OLYMPIC, đêm nào cũng tới cái đông đảo [illegible] ngày càng tăng thêm! Ban Giám Đốc ĐOÀN KIM CHUNG và Ban VĂN NGHỆ TỪNG LÂM quyết định sẽ thức mặt chương trình ĐẠI HỘI TÂN CỔ NHẠC KỲ II: Qui mô hơn! Tốn kém hơn kỳ I mà giá vẫn chỉ thu từ 60đ đến 250đ.

PHẦN I: (Mở màn 3 giờ 15) BAN VĂN NGHỆ TỪNG LÂM:

* 3 Vua Hề: PHI THOÀN — KHA NĂNG — TỪNG LÂM. Ban Xiếc Thượng Hải: DƯƠNG HẢI LONG. Vũ Khúc SEXY: Nhóm NỮ LỆ Cập song ca: TRANG THANH LAN — GIANG TỪ. Nữ ca sĩ đợt sóng mới: THÚY TRANG. Nam đanh ca CHẾ LINH. Hai bước HAI PHI HÀNH GIA GIAO CHIẾN của PHI THOÀN.

PHẦN II: ĐOÀN KIM CHUNG - 5, trình bày trọn vở: TRỌN ĐỜI YÊU EM. Với cặp «Bồ biên đăng lên» LỆ THỦY — MINH PHỤNG và đoàn nghệ sĩ của «LỬA TUỔI BÔI MƯỚI».

Từ tối thứ bảy 29-11-69 Đoàn KIM CHUNG - 5 trình giảng:

TRỌN ĐỜI YÊU EM

Giá vé xuống tháng «từ 60đ đến 200đ»

TỪ THỨ TƯ 26-11-69
HÃNG « M.G.M. TẠI VIỆT NAM » HÂN HẠNH TRÌNH BÀY CÙNG QUÝ VỊ
ĐỘC QUYỀN
Tại rạp Máy Lạnh (Lạnh như ĐALAT)

EDEN

Một siêu phẩm Vũ Nhạc, Lãng Lãy và Tưng Bừng, lồng trong những bản nhạc Trẻ Trung đã được thu vào băng và đĩa nhựa bán chạy như tôm tươi trong năm vừa qua tại khắp Thế giới.

DOMINIQUE
VÌ ANH YÊU ĐỜI

Với DEBBIE REYNOLDS với giọng ca kỳ diệu mà Quý vị từng biết qua trong phim CHANTONS SOUS LA PLUIE, xuất sắc trong những bài hát Trẻ Trung, Vui nhộn... trong vai Di Phước ANNE yêu đời...

* Tiếng ca của Debbie REYNOLDS — Di Anne — như đem lại Mùa Xuân cho mọi nơi, mọi giới và mọi hoàn cảnh...

* Di Anne chạy ai cũng tới, ông đeo tới đân đem tiếng thực hân tạo mọi khẩu đau cho nhân loài gại bể những ám ảnh đành vọng, tiêu tái lão lói cầu hôn của gã trai si tình... để sống an vui bên cạnh những tâm lòng bão nhiêu dưới chân Chúa...

Hợp cùng Ricardo MONTALBAN — AGNES MOOREHEAD CHAD EVERETT — KATHARINE ROSS — ED SULLIVAN...

PANAVISION — NÓI TIẾNG PHÁP
METROCOLOR — PHỤ ĐỀ VIỆT HOA ANH

Rạp EDEN với TOÀN BỘ MÁY LẠNH MỚI — TỐI TÂN — THỪA SỨC LẠNH Xuân THƯỜNG LỆ luôn luôn đúng 21 giờ mỗi đêm.

Cảm tạ

Chúng tôi chân thành cảm ơn:

— Quý vị Chức sắc Thiên phong, Quý vị Chức việc thuộc hệ cơ quan Hành chánh và Phước Thiện, Quý vị cựu sĩ Đạo hữu Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh.

— Quý vị trong Đạo Tý Sự Ấp Khánh thành đã hệ con tiễn đưa.

— Quý vị trong Ngoại Đoàn Vận Tải Ba Kuyên.

— Quý vị thân bằng cố hữu xa gần và anh em trong Hội Đạo Tý Long Phụ.

Đã ưu ái giúp đỡ, phúng điếu và tiễn đưa Chồng, Cha, Ông chúng tôi là ông:

TRƯƠNG VĂN XOÁNH

Hưởng dương 81 tuổi đã an táng tại đồi vé Cái Thy

Trong tức tang gia nội rất, nhưng đều sơ sót, kính xin quý vị niệm tình tha thứ.

Vợ: Nguyễn thị Xếng
Đại diện Con: Trương thị Thế
Trương văn Thiệt
Trương thị Cúc
Lê văn Hoạt
Quách Qui
Đại diện Rể: Lê thị Hoa
Đinh văn Khương
Trương Lương
Đồng cảm tạ

Toán Lý Hóa Đệ Nhất A,B

2-12 CHIỀU 4 GIỜ TOÁN: ÔNG ĐẠI
TỐI 7 GIỜ LÝ HÓA: ÔNG VỸ
TRƯỜNG SƠN 129 Lê Văn Duyệt — SAIGON

Toán Lý Hóa Tú Tài 1 và 2 AB

1-12 Giáo Sư TRẦN CAO LỘC
LỤC. NGÔ. TỨ. TAM. NHỊ AB. NHẤT A.B
SÁNG CHIỀU TỐI. 84 KỲ CON Saigon.

SAIGON ĐIỆN LỰC CÔNG TY

BÁO CÁO TẠM NGƯNG CUNG CẤP ĐIỆN ĐỂ TU BỔ VÀ TĂNG CƯỜNG

30-11-69: — từ 7g30 đến 17 giờ: Khu vực 7319 7390, 7391, 7392, 7393 và 7110 tại Saigon
1-12-69: — từ 7g30 đến 12 giờ: Khu vực 6533 tại Saigon
— từ 7g30 đến 17 giờ: Khu vực 7392 tại Saigon
1, 2, 3-12-69: — từ 8 đến 18 giờ: Khu vực 9192 tại Gia định.
4 và 5-12-69: — từ 8 đến 18 giờ: Khu vực 9308 và 9311 tại Gò Vấp

CHÚ Ý: Khi sửa chữa xong điện sẽ có lại mà không báo trước. — Các đanh số khu vực có ghi trên hóa đơn của thân c